

Budapest,
2000. július 6.,
csütörtök

71. szám

Ára: 495,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
116/2000. (VII. 6.) Korm. r.	A Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a vámügyekben történő együttműködésről és kölcsönös segítségnyújtásról szóló Megállapodás kihirdetéséről	4518
117/2000. (VII. 6.) Korm. r.	A New Yorkban, 1961. március 30-án kelt és a Népköztársaság Elnöki Tanácsának 1965. évi 4. törvényerejű rendeletével kihirdetett „Egységes Kábítószer Egyezmény” végrehajtásával kapcsolatos feladatok ellátásáról szóló 8/1968. (II. 9.) Korm. rendelet módosításáról	4523
34/2000. (VII. 6.) FVM r.	A vidékfejlesztési célleírányzat 2000. évi felhasználásának részletes szabályairól	4524
35/2000. (VII. 6.) FVM r.	A takarmánygabona szükséglet megvásárlásának támogatásáról	4530
15/2000. (VII. 6.) OM r.	A társadalomtudományi és gazdasági szakfordító és tolmács, valamint az Európai Unió szakfordító és konferenciatolmács szakirányú továbbképzési szakok képesítési követelményeiről	4535
6/2000. (VII. 6.) SZCSM r.	A személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmények szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló 1/2000. (I. 7.) SZCSM rendelet módosításáról	4537
24/2000. (VII. 6.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	4547
25/2000. (VII. 6.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	4555
26/2000. (VII. 6.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	4558
27/2000. (VII. 6.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	4562
1055/2000. (VII. 6.) Korm. h.	Az energiahordozók beszerzéséhez kapcsolódó állami kezességvállalásról	4566
1056/2000. (VII. 6.) Korm. h.	A mezőgazdasági termelők kibontakozási hitelkonstrukciójáról, gazdahitel és minőségi termelést elősegítő programjáról szóló 1020/2000. (III. 10.) Korm. határozat módosításáról	4567
1057/2000. (VII. 6.) Korm. h.	A Magyar Katolikus Egyház számára 2000. évben rendezésre javasolt ingatlanokról és az e célra elkülönített költségvetési keret felosztásáról	4567
21/2000. (VII. 6.) ME h.	Főiskolai főigazgatói megbízások megerősítéséről	4571
22/2000. (VII. 6.) ME h.	Főiskolai tanárok kinevezéséről	4571
23/2000. (VII. 6.) ME h.	Főiskolai tanár kinevezéséről	4571
24/2000. (VII. 6.) ME h.	Főiskolai tanárok kinevezéséről	4571
25/2000. (VII. 6.) ME h.	Meghívott főiskolai tanárok határozott időtartamú kinevezéséről	4573
6/2000. (MK 71.) MNB hird.	A 2000 forintos címletű emlékbankjegyek kibocsátásáról	4573
	A Magyar Nemzeti Bank közleménye a Magyar Nemzeti Bank hivatalos deviza árfolyamlapján nem szereplő külföldi pénz- mek USA dollárra átszámított árfolyamairól	4575
	A Fidesz—Magyar Polgári Párt által a 2000. évi székesszérvári időközi országgyűlési képviselő-választásra fordított pénzesz- közök forrásai és felhasználása	4577
	Az Országos Rádió és Televízió Testület közleménye	4578
	Az Országos Rádió és Televízió Testület közleménye	4578
	A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Békés Megyei Földművelésügyi Hivatalának hirdetménye	4578
	A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Somogy Megyei Földművelésügyi Hivatalának hirdetményei	4580
	Az Országos Rendőr-főkapitányság Közbiztonsági Főigazgatóság- ának közleménye	4587
	A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség közleményei	4587

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 116/2000. (VII. 6.) Korm. rendelete

a Magyar Köztársaság Kormánya
és a Horvát Köztársaság Kormánya között
a vámügyekben történő együttműködésről
és kölcsönös segítségnyújtásról szóló
Megállapodás kihirdetéséről

(A diplomáciai jegyzékváltás 2000. február 29-én
megtörtént)

1. §

A Kormány a Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között Zágrábban, 1999. szeptember 9-én aláírt, a vámügyekben történő együttműködésről és kölcsönös segítségnyújtásról szóló Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

2. §

A Megállapodás magyar nyelvű szövege a következő:

**„Megállapodás
a Magyar Köztársaság Kormánya
és a Horvát Köztársaság Kormánya között
a vámügyekben történő együttműködésről
és kölcsönös segítségnyújtásról**

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: Szerződő Felek)

figyelembe véve, hogy a vámjogszabálysértések kárt okoznak országaik gazdasági, pénzügyi, társadalmi és kereskedelmi érdekeinek,

figyelembe véve az áruk behozatalára és kivitelére vonatkozó vámok, adók, illetékek vagy díjak pontos kivetésének és beszedésének, valamint a tiltó, korlátozó és ellenőrző rendelkezések megfelelő végrehajtásának fontosságát,

meggyőződve arról, hogy a vámjogszabálysértések megakadályozása, valamint a kiviteli és behozatali vámok, adók, illetékek vagy díjak pontos beszedése érdekében tett

erőfeszítéseket még hatékonyabbá lehet tenni a vámhatóságai közötti együttműködés révén,

figyelembe véve a Vámegyüttműködési Tanács 1953. december 5-i Kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló ajánlását,

figyelembe véve az 1972. évi Jegyzőkönyvvel módosított 1961. évi Egységes kábítószer egyezményt és az ENSZ égisze alatt 1971-ben megkötött, a Pszichotrop anyagokról szóló egyezményt, valamint a Kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni 1988. évi ENSZ egyezményt,

az alábbiakban állapodtak meg:

1. Cikk

Meghatározások

A jelen Megállapodásban:

1. A „vámjogszabályok” az áruk behozatalára, kivitelére és átszállítására, vagy más vámeljárásokra vonatkozó, törvény vagy egyéb jogszabály által meghatározott rendelkezéseket jelentik, akár a vámhatóságok által kivetett vámokra, adókra, díjakra vagy illetékekre, akár tiltó, korlátozó vagy ellenőrző intézkedésekre vonatkoznak.

2. A „jogszabálysértés” alatt a vámjogszabályok bármely megsértését, valamint annak kísérletét értjük.

3. A „vámhatóság” alatt a Magyar Köztársaságban a Pénzügyminisztérium Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnokságát, a Horvát Köztársaságban a Pénzügyminisztérium Vámfőigazgatóságát értjük.

4. „Megkereső vámhatóság” alatt a Szerződő Felek azon illetékes vámhatóságát értjük, amely vámügyekben segítséget kér.

5. „Megkeresett vámhatóság” alatt a Szerződő Felek azon illetékes vámhatóságát értjük, amelyhez a vámügyekben történő segítségnyújtási megkeresés érkezik.

6. „Ellenőrzött szállítás” azt a módszert jelenti, amikor illegális vagy gyanús kábítószer, pszichotrop anyagot, az 1988. évi a Kábítószer és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni egyezmény mellékletét képező I. és II. jegyzékben szereplő vagy ezeket helyettesítő anyagokat tartalmazó szállítmányokat az illetékes hatóságok tudtával és felügyelete mellett ki-, beengedik vagy átengedik egy vagy több ország területén azzal a céllal, hogy az ezen egyezmény 3. Cikkének (1) bekezdése alapján bűncselekménnyé nyilvánított cselekmények elkövetésében érintett személyeket azonosítsák.

7. „Személyes adatok” alatt olyan adatokat kell érteni, amelyek egy azonosított vagy azonosítható egyénre vonatkoznak.

2. Cikk

A Megállapodás hatálya

1. A Szerződő Felek vámhatóságaiakon keresztül és a jelen Megállapodás rendelkezéseivel összhangban kölcsönös segítséget nyújtanak egymásnak:

- a) a vámjogszabályok megfelelő betartásának biztosítása érdekében;
- b) vámjogszabálysértések megelőzése, felderítése és üldözése érdekében;
- c) a vámjogszabályok alkalmazása során keletkezett közigazgatási határozatok és okmányok eljuttatása és ismertetése esetében.

2. A jelen Megállapodás keretei között a segítséget a megkeresett Szerződő Fél államának területén hatályos jogszabályokkal összhangban a megkeresett vámhatóság a hatáskörén belül és lehetőségei szerint nyújtja. Amennyiben a megkeresett Szerződő Fél vámhatósága nem a megfelelő hatóság a megkeresés teljesítésére, késelem nélkül átadja a megkeresést a megfelelő hatóság részére, amely a törvényben meghatározott hatáskörének megfelelően eljár a megkeresés teljesítése érdekében, vagy tájékoztatja a megkereső vámhatóságot az ilyen megkeresés esetében követendő eljárásról.

3. A jelen Megállapodás nem érinti a bünyügyi jogsegélyt.

3. Cikk

Információ megküldése

1. A vámhatóságok megkeresés alapján megadnak egymásnak minden olyan információt, amely elősegítheti:

- a) a vámhatóságok által kiszabott vámok, adók, illetékek vagy díjak pontos beszedését, különösen az áruk vámértékének pontos meghatározását, tarifális besorolását;
- b) a behozatalra és kivitelre vonatkozó tilalmak és korlátozások pontos betartását;
- c) azon nemzeti származási szabályok alkalmazását, amelyek az egyik vagy mindkét Szerződő Fél által megkötött más szerződések tárgyát nem képezik.

2. Amennyiben a megkeresett vámhatóság nem rendelkezik a kért információval, intézkedik a szükséges információ beszerzése érdekében a megkeresett Szerződő Fél államának területén hatályos jogszabályoknak megfelelően.

3. A megkeresett vámhatóságnak úgy kell intézkedni az információ beszerzése érdekében, mintha a saját ügyében járna el.

4. Cikk

A vámhatóságok megkeresés alapján egymás rendelkezésére bocsátják az alábbi információt:

- a) az egyik Szerződő Fél államának területére bevitt árukat a másik Szerződő Fél államának területéről a vámjogszabályoknak megfelelően vitték-e ki;
- b) az egyik Szerződő Fél államának területéről kivitt árukat a másik Szerződő Fél államának területére a vámjogszabályoknak megfelelően vitték-e be, és az árukat milyen eljárásban vámkezelték;
- c) a kedvezményes elbánásban részesített, az egyik Szerződő Fél államának területéről kivitt árukat a másik Szerződő Fél államának területére megfelelően vitték-e be. Az információnak utalnia kell az áruknál alkalmazott vámellenőrzési intézkedésekre is.

5. Cikk

Az egyik Szerződő Fél vámhatósága a másik Szerződő Fél vámhatóságának, saját kezdeményezésre vagy megkeresés alapján eljuttat minden olyan vámjogszabálysértésekkel kapcsolatos információt, amelyet az felhasználhat, különös tekintettel az alábbiakra:

- a) a másik Szerződő Fél államának területén hatályban levő vámjogszabályokat megsértő vagy ezzel gyanúsítható személyek;
- b) tiltott kereskedelem tárgyát képező áruk;
- c) a másik Szerződő Fél államának területén hatályos vámjogszabályok megsértése során használt, feltehetően használt vagy használható közlekedési és szállítóeszközök;
- d) a vámjogszabályok megsértése során alkalmazott új módszerek és eszközök.

6. Cikk

1. A Szerződő Felek vámhatóságai saját kezdeményezésre vagy megkeresésre eljuttatják egymásnak mindazokat a jelentéseket, bizonyítékokat vagy okmányok hitelesített másolatait, amelyek minden rendelkezésre álló információt tartalmaznak az olyan felderített vagy tervezett cselekményekről, amelyek a másik Szerződő Fél államának területén hatályos vámjogszabályokat megsértették vagy ennek gyanúja fennáll.

2. Eredeti adatok és okmányok csak abban az esetben kérhetők, ha a hivatalos másolatok bizonyító ereje nem teljes. Az átadott eredeti iratokat késelem nélkül vissza

kell küldeni, amint megszűnt az az ok, amiért a másik Szerződő Fél vámhatóságának azt megküldték.

7. Cikk

A jelen Megállapodás értelmében átadott okmányok helyettesíthetők az ugyanilyen célra bármilyen formában készített számítógépes információval. Az anyag értelmezéséhez vagy felhasználásához szükséges minden információt egyidejűleg meg kell küldeni.

8. Cikk

Személyek, áruk és szállítóeszközök megfigyelése

A Szerződő Felek vámhatóságai hatáskörükön és lehetőségeiken belül, saját kezdeményezésre vagy a másik Szerződő Fél vámhatóságának megkeresésére figyelemmel kísérik:

a) a másik Szerződő Fél államának területén hatályos vámjogszabályokat megsértő vagy ezzel gyanúsítható személyek mozgását, különösen a területére történő belépést és az onnan való kilépést;

b) a másik Szerződő Fél államának területén hatályos vámjogszabályok megsértéséhez bizonyosan vagy feltehetően használt közlekedési vagy szállítóeszközöket;

c) olyan áruk mozgását, amelyeket a másik Szerződő Fél vámhatósága úgy ítél meg, hogy azok saját területére történő be-, illetve onnan való kiszállítása jelentős tiltott kereskedelmet eredményezhet vagy ennek gyanúja fennáll.

9. Cikk

Ellenőrzött szállítás

1. A vámhatóságok kölcsönös megállapodás alapján és a nemzeti jogszabályokban meghatározott hatáskörük keretei között kezdeményezhetnek ellenőrzött szállítás végzését a vámjogszabálysértést elkövető személyek azonosítása érdekében. Amennyiben az ellenőrzött szállítás alkalmazására vonatkozó döntés nem tartozik a vámhatóság hatáskörébe, együttműködést kezdeményez az ilyen hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokkal, illetve átadja az ügyet a hatáskörrel rendelkező hatóságnak.

2. Az olyan tiltott szállítmányok, melyek esetében az illetékes hatóságok kölcsönös egyetértésével az ellenőrzött szállítás alkalmazásáról döntenek, megfigyelhetők és sértetlen szállításként, vagy — ha ennek a feltételei fennállnak — a kábítószer, pszichotrop anyag vagy az azokat

helyettesítő anyag kiemelésével, teljes vagy részleges behelyettesítésével nyomon követhetők.

3. Ellenőrzött szállításokra mindig eseti döntés alapján kerül sor és — amennyiben alkalmazása szükséges — figyelembe kell venni az illetékes nemzeti hatóságok közötti pénzügyi megállapodásokat és rendelkezéseket.

10. Cikk

Vizsgálatok

1. Megkeresés alapján a megkeresett vámhatóság hivatalos vizsgálatokat kezdeményez olyan cselekményekkel kapcsolatban, amelyek a megkereső Szerződő Fél államának területén hatályos vámjogszabályokkal bizonyosan vagy feltehetően ellentétesek. A vizsgálatok eredményeit a megkeresett vámhatóság közli a megkereső vámhatósággal.

2. Az ilyen vizsgálatok a megkeresett Szerződő Fél államának területén hatályos jogszabályoknak megfelelően történnek. A megkeresett vámhatóságnak úgy kell eljárnia, mintha saját ügyében járna el.

3. A megkeresett vámhatóság engedélyezheti, hogy az ilyen vizsgálatok során a megkereső Szerződő Fél tisztviselői jelen legyenek.

4. Amikor a Szerződő Felek képviselői a jelen Megállapodás értelmében a másik Szerződő Fél államának területén tartózkodnak, minden esetben bizonyítaniuk kell hivatalos minőségüket. Nem viselhetnek egyenruhát és nem lehet náluk fegyver.

5. Tartózkodásuk során a tisztviselők ugyanazt a védelmet élvezik, mint amilyenben az ottani hatályos törvények értelmében a másik Szerződő Fél vámtisztviselői részesülnek, és felelősek az általuk elkövetett jogszabálysértésekért.

11. Cikk

Szakértők és tanúk

1. A Szerződő Felek államainak bíróságai vagy hatóságai kérésére a másik Szerződő Fél vámhatósága vámjogszabálysértés esetén felhatalmazhatja tisztviselőit, hogy tanúként vagy szakértőként megjelenjenek ezen bíróságok vagy hatóságok előtt. Ezen tisztviselők bizonyítékot nyújtanak a hivatalos tevékenységük során feltárt tényekkel kapcsolatban. A megjelenésre irányuló felkérésben világosan közölni kell, hogy milyen ügyben és milyen minőségben kell a tisztviselőnek megjelennie.

2. A szakértőnek vagy tanúnak felkért tisztviselőnek joga van megtagadni a bizonyíték- vagy nyilatkozatadást, ha a saját államának vagy a megkereső Szerződő Fél törvényeinek értelmében erre jogosult vagy köteles.

12. Cikk

Az információ és okmányok felhasználása

1. A jelen Megállapodás értelmében átvett információ, okmányok vagy egyéb közlések a jelen Megállapodásban meghatározott céloktól eltérő célra csak az információt és okmányokat átadó vámhatóság írásbeli engedélyével használhatók fel. Ezek a rendelkezések nem vonatkoznak a kábítószeres és a pszichotrop anyagokat érintő jogszabálysértésekkel kapcsolatos információra, okmányokra és más közlésekre. Az ilyen információkat a kábítószer és pszichotrop anyagok jogellenes kereskedelme elleni harcra közvetlenül foglalkozó más hatóságoknak kell megküldeni.

2. A jelen Megállapodás értelmében átadott bármely információt bizalmas természetűnek számít. Ezen információk tekintetében a hivatali titoktartási kötelezettségen túlmenően az azokat átvevő Szerződő Fél államának területén hatályos, a megegyező jellegű információkra és okmányokra vonatkozó jogszabályok által meghatározott védelmet kell biztosítani.

3. A jelen Cikk 1. bekezdésében foglaltak nem gátolhatják az információ felhasználását bármilyen, a vámjogszabály megsértése miatt később indított bírósági vagy igazgatási eljárásban.

4. A Szerződő Felek vámhatóságai a jelen Megállapodás értelmében és céljainak megfelelően megszerzett információt és okmányokat felhasználhatják bizonyítékként:

a) saját bizonyítékokat rögzítő jegyzőkönyvekben, jelentéseikben és tanúvallomásokot rögzítő okmányaikban, valamint

b) bírósági eljárások során.

Az ilyen információknak és okiratoknak a bíróságokon bizonyítékként való felhasználását és bizonyító erejét a nemzeti jogszabályok határozzák meg.

13. Cikk

Személyes adat védelme

A Szerződő Felek jogszabályainak megfelelően a személyes adatok védelmét legalább az alábbi feltételekkel biztosítják:

a) személyes adatokat nem lehet továbbítani, ha alaposan feltételezhető, hogy az adatok továbbítása vagy felhasználása ellentétes a Szerződő Felek bármelyikének jogi

alapelveivel, és különösen akkor, ha az érintett személy ezáltal jogtalan hátrányokat szenvedne. A személyes adatot átadó vámhatóság megkeresése alapján az adatot átvevő vámhatóság tájékoztatja az adatot szolgáltató vámhatóságot az információ felhasználásáról és az elért eredményekről;

b) a személyes adatokat csak vámhatóságok és más büntető- vagy bíróságok részére lehet átadni. Ezen információkat csak az információ felhasználására jogosult személyeknek lehet átadni, kivéve, ha az információt átadó hatóságok ezt kifejezetten megengedik és az információt átvevő hatóságokra vonatkozó törvények is lehetővé teszik az információk egyéb személyek részére történő átadását;

c) a megkeresett vámhatóság köteles meggyőződni az átadandó személyes adat helyességéről és hitelességéről. Ha kiderül, hogy helytelen vagy nem átadható személyes adat került továbbításra, a megkeresett vámhatóságnak késedelem nélkül tájékoztatnia kell a megkereső vámhatóságot erről a tényről. A megkereső vámhatóság kijavítja, megsemmisíti vagy törli a személyes adatot, ha erre kéri;

d) a megkeresett vámhatóság a személyes adattal együtt közli a saját államának jogszabálya szerint érvényes adattörölési határidőket. A személyes adatot törölni kell, ha arra már nincs szükség;

e) a Szerződő Felek vámhatóságai kötelesek az átadott és átvett személyes adatokról nyilvántartást vezetni, és hatékonyan védeni a személyes adatokat az illetéktelen hozzáférés, változtatás, nyilvánosságra hozatal, sérülés vagy megsemmisülés ellen.

14. Cikk

Megküldés és ismertetés

Megkeresés alapján a megkeresett vámhatóság a megkeresett Szerződő Fél államának területén hatályos jogszabályokkal összhangban kézbesíti a megkereső vámhatóságtól származó és a jelen Megállapodás hatálya alá tartozó valamennyi iratot és határozatot a területén állandó lakhellyel, telephellyel rendelkező, az ügyben érintett természetes, valamint jogi személy részére, illetve azokat ismereti velük.

15. Cikk

A segítségkérés formája és tartalma

1. A jelen Megállapodás alapján a megkeresést írásos formában kell elkészíteni. A megkeresések teljesítéséhez szükséges okmányokat mellékelni kell a megkereséshez. Sürgős esetben a megkeresés szóban is elfogadható, de azt írásos formában késedelem nélkül meg kell erősíteni.

2. A jelen Cikk 1. pontja értelmében elkészített megkeresésnek a következő információkat kell tartalmaznia:

- a) a megkereső vámhatóságot;
- b) a kért intézkedést;
- c) a kérés tárgyát és okát;
- d) a vonatkozó jogszabályokat és egyéb jogi tényezőket;
- e) a vizsgálat tárgyát képező természetes és jogi személyekre vonatkozó pontos és részletes információt;
- f) rövid ügyismertetést, kivéve a 14. Cikkben meghatározott esetekben;
- g) a kért segítségnyújtás és a vonatkozó ügy közötti kapcsolatot.

3. A megkereséseket vagy a megkeresett Szerződő Fél hivatalos nyelvén, vagy angolul, vagy pedig a megkeresett vámhatóság által elfogadott más nyelven kell megküldeni.

4. Abban az esetben, ha a megkeresés nem felel meg a formai követelményeknek, javítása vagy kiegészítése megkövetelhető, de ez nem befolyásolhatja a halaszthatatlan intézkedések megtételét.

16. Cikk

Technikai segítségnyújtás

1. A jelen Megállapodás értelmében történő segítségnyújtás, többek között, az alábbiakkal kapcsolatos információk átadását is magában foglalja:

- a) vámjogszabálysértések megelőzése érdekében használt eljárások;
- b) vámjogszabálysértések elkövetésében alkalmazott új módszerek;
- c) új felderítési eszközök és technikák sikeres alkalmazásával kapcsolatos megfigyelések és eredmények;
- d) a személy- és áruforgalom feldolgozásának új technikai és fejlett módszerei.

2. A Szerződő Felek vámhatóságai, amennyiben hazai törvényeikkel nem ellentétes, az alábbi területeken is együttműködésre törekzenek:

- a) munkatársaik számára különleges oktatási programok kezdeményezése, kidolgozása vagy fejlesztése;
- b) egymás közötti kommunikációs csatorna létrehozása és fenntartása a gyors és biztonságos információcserre megkönnyítése érdekében;
- c) az egymás közötti hatékony koordináció megkönnyítése, amely magában foglalja a munkatársak és szakértők cseréjét, valamint összekötő tisztek kihelyezését;
- d) új berendezések vagy eljárások létrehozása és kipróbálása;
- e) vámeljárásaik egyszerűsítése és harmonizálása;
- f) egyéb olyan adminisztratív ügyek, amely időről időre közös fellépést igényelnek.

17. Cikk

A segítségnyújtási kötelezettség alóli kivételek

1. Ha a megkeresett vámhatóság úgy ítéli meg, hogy a segítségnyújtás teljesítése a megkeresett Szerződő Fél szuverenitását, közrendjét, biztonságát, illetve más alapvető érdekét, valamint államának területén ipari, kereskedelmi vagy szakmai titkot sértene, teljes mértékben vagy részben megtagadhatja a jelen Megállapodásban előírt segítségnyújtást vagy bizonyos feltételek, illetve követelmények betartása mellett nyújthat segítséget.

2. Ha a segítségnyújtás nem teljesíthető, erről a megkereső vámhatóságot késedelem nélkül értesíteni kell, és tájékoztatni kell a segítségnyújtás visszautasításának okairól.

3. Ha az egyik Szerződő Fél vámhatósága olyan segítségnyújtást kér, amelyet — ha azt a másik Szerződő Fél vámhatósága kérné — saját maga nem tudna teljesíteni, azt a megkeresésében fel kell tüntetnie. Ilyen kérés teljesítéséről a megkeresett vámhatóság dönt.

18. Cikk

Költségek

A Szerződő Felek vámhatóságai nem tartanak igényt a jelen Megállapodás végrehajtásával kapcsolatban felmerült költségek megtérítésére, a nem közigazgatásban foglalkoztatott tanúk, szakértők, valamint tolmácsok és fordítók díjazásának kivételével.

19. Cikk

Teljesítés

1. A jelen Megállapodás végrehajtásáért közvetlenül a Szerződő Felek vámhatóságai felelnek. A vámhatóságok megállapodnak a végrehajtás részleteiről.

2. A Szerződő Felek vámhatóságai rendelkezhetnek arról, hogy a hozzájuk tartozó szervezetek közvetlen kapcsolatot létesítsenek.

20. Cikk

A Megállapodás területi hatálya

A jelen Megállapodás hatálya a Szerződő Felek államának vámterületére terjed ki.

21. Cikk

Hatálybalépés és felmondás

1. A Szerződő Felek diplomáciai úton írásban tájékoztatják egymást a hatálybalépéshez szükséges nemzeti jogszabályaikban előírt követelmények teljesítéséről. A Megállapodás hatvan nappal az utolsó értesítés kézhezvételét követően lép hatályba.

2. A jelen Megállapodást határozatlan időre kötik. Bármelyik Szerződő Fél diplomáciai úton küldhet írásos felmondási értesítést és a Megállapodás hatálya a felmondási értesítés kézhezvételétől számított hat hónap elteltével szűnik meg.

3. A jelen Megállapodás hatálybalépésével a Belgrádban, 1978. március 29-én aláírt, a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság Kormánya közötti, a Vámkérdésekben történő együttműködésről és kölcsönös segítségnyújtásról szóló egyezmény a Szerződő Felek vonatkozásában hatályát veszti.

Alulírottak, a megfelelő felhatalmazás birtokában, aláírták a jelen Megállapodást.

Készült Zágrádban, 1999. szeptember 9-én, két eredeti példányban, magyar, horvát és angol nyelven, mindegyik szöveg egyformán hiteles. Értelmezési eltérés esetén az angol szöveg az irányadó.

A Magyar Köztársaság
Kormánya nevében

A Horvát Köztársaság
Kormánya nevében

Arnold Mihály s. k.

Josip Knezic s. k.”

3. §

(1) Ez a rendelet kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit 2000. április 29. napjától kell alkalmazni.

(2) A Megállapodás hatálybalépésével egyidejűleg, 2000. április 29-én a Szerződő Felek vonatkozásában hatályát veszíti a Magyar Köztársaság Kormánya és a Jugoszláv Szocialista Köztársaság Kormánya között a Vámkérdésekben történő együttműködésről és kölcsönös segítségnyújtásról 1978. március 29-én, Belgrádban aláírt, és az 1979. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett Egyezmény.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 117/2000. (VII. 6.) Korm. rendelete

**a New Yorkban, 1961. március 30-án kelt
és a Népköztársaság Elnöki Tanácsának 1965. évi
4. törvényerejű rendeletével kihirdetett „Egységes
Kábítószer Egyezmény” végrehajtásával kapcsolatos
feladatok ellátásáról szóló 8/1968. (II. 9.) Korm. rendelet
módosításáról**

1. §

A New Yorkban, 1961. március 30-án kelt és a Népköztársaság Elnöki Tanácsának 1965. évi 4. törvényerejű rendeletével kihirdetett „Egységes Kábítószer Egyezmény” végrehajtásával kapcsolatos feladatok ellátásáról szóló 8/1968. (II. 9.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Kábítószer termelésével, gyártásával, feldolgozásával, forgalomba hozatalával (behozatalával, kivitelével, elosztásával) és raktározásával — ha jogszabály másként nem rendelkezik — csak kábítószer-üzemi engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezet [Ptk. 685. § c) pont] foglalkozhat.”

2. §

(1) Az R. 2. §-ának (1)—(2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az 1. §-ban meghatározott tevékenység felügyeletét és ellenőrzését a belügyminiszter és az egészségügyi miniszter az Országos Gyógyszerészeti Intézet (a továbbiakban: OGYI) és a Rendőrség útján együttesen látja el.

(2) Az 1. § (2) bekezdésében meghatározott tevékenységre vonatkozó engedélyt az OGYI az Országos Rendőr-főkapitánysággal (a továbbiakban: ORFK) egyetértésben adja meg.”

(2) Az R. 2. §-a (3) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) A felügyelet, engedélyezés és ellenőrzés feladatai közül:]

„*a)* az ORFK ügykörébe tartozik a rendészeti felügyelet és ellenőrzés, valamint a kábítószeres átmenő forgalmával kapcsolatos hatósági feladatok ellátása,”

(3) Az R. 2. §-a az alábbi (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az Egészségügyi Minisztérium a (3) bekezdés *b)* pontjában meghatározott szakmai ellenőrzési feladatait az OGYI útján látja el.”

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R. 3. §-a hatályát veszti.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 34/2000. (VII. 6.) FVM rendelete

a vidékfejlesztési céllelőirányzat 2000. évi felhasználásának részletes szabályairól

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 49. § o) pontja alapján — a pénzügyminiszterrel egyetértésben — a vidékfejlesztési célfeladatok előirányzatának felhasználásával kapcsolatban a következőket rendelem el:

Általános rendelkezések

1. §

Az e rendeletben meghatározott vidékfejlesztési támogatások (a továbbiakban: támogatás) forrása a Magyar Köztársaság 2000. évi költségvetéséről szóló 1999. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Tv.) 1. számú melléklete XII. Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (a továbbiakban: FVM) fejezet, 10. cím, 4. alcím, 10. jogcímcsoport, 3. jogcím alatti támogatási előirányzat, valamint a Tv. 6. §-ának (3) bekezdésében a vidékfejlesztési kistérségi programok végrehajtásához biztosított privatizációs bevételek (a továbbiakban a két kiadási előirányzat együtt: céllelőirányzat).

2. §

(1) A vidékfejlesztési támogatási céllelőirányzat rendeltetése:

a) a vidéki területeken élő népesség gazdasági, társadalmi, kulturális és infrastrukturális feltételekben megnyilvánuló esélyegyenlőségének javítása, a vidéki területek alkalmazkodóképességének és népességmegtartó képességének fokozása,

b) a sajátos ökológiai adottságokkal rendelkező térségekben összehangolt, fenntartható fejlődés feltételeinek biztosítása,

c) az átfogó agrárszerkezet-átalakítást és vidékfejlesztést célzó, a térségi integráción alapuló komplex fejlesztési programok kidolgozásának és megvalósításának ösztönzése,

d) a vidéki területeken az alternatív és kiegészítő jövedelemforrást biztosító tevékenységek feltárása és kiaknázásának támogatása,

e) a vidéki területek népességmegtartó képességének fokozása érdekében az épített és természeti környezet megóvása, a humán infrastruktúra fejlesztése, valamint a térség identitásának megőrzése, erősítése,

f) falvak megújítása és fejlesztése, illetve a vidéki hagyományok és a tárgyi értékek ápolása és védelme,

g) tevékenységek diverzifikálása alternatív jövedelemszerzési lehetőségek biztosítása érdekében,

h) vidéki infrastruktúra fejlesztése.

(2) Az (1) bekezdés f)—h) pontjaiban meghatározott célokra fordítható forrás a SAPARD program társfinanszírozására külön rendeletben szabályozott módon használható fel.

(3) A felhasználás vonatkozásában az államháztartás működési rendjéről szóló módosított 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendeletet (a továbbiakban: R.) kell alkalmazni az e rendeletben foglalt kiegészítésekkel.

A támogatás általános feltételei

3. §

(1) Támogatás belföldi székhelyű jogi személyek és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek, illetve belföldi állandó lakhellyel rendelkező természetes személyek részére nyújtható.

(2) A lejárt esedékességű, 60 napon túl meg nem fizetett köztartozással rendelkezőkkel — a köztartozás megfizetéséig —, valamint a csődeljárás és a felszámolási eljárás alatt álló szervezetekkel — függetlenül a támogatás egyéb feltételeinek meglététől — támogatási szerződés nem köthető. A szerződéskötést követően kialakuló ilyen köztartozás, illetve meginduló felszámolási eljárás esetén támogatás nem folyósítható, csődeljárás esetén a csődegyezség jóváhagyásáig a támogatás folyósítását fel kell függeszteni.

4. §

(1) A támogatás formája: vissza nem térítendő támogatás.

(2) Egy pályázatban csak egy támogatási cél jelölhető meg. Egy adott pályázati célra csak egy címen és csak egyszer adható támogatás a céllelőirányzathoz. A pályázati rendszerben támogatható fejlesztésekhez egyéb forrásokból is igényelhető támogatás.

(3) A beruházás megkezdése időpontjának

a) építéssel járó beruházás esetén az építési naplóba történő első bejegyzés napját,

b) építéssel nem járó beruházás (pl. önálló gépvásárlás) esetén az első beszerzett gép szállítását igazoló okmányon feltüntetett napot,

c) fejlesztési célú pénzeszközök átadása esetén az első pénzátadás napját,

d) ingatlanvásárlás, földterület vásárlása esetén az adásvételi szerződés megkötésének dátumát kell tekinteni.

5. §

(1) Pályázat azon települések területén megvalósuló fejlesztések esetén nyújtható be, amelyekben az állandó lakosok száma 1999. január 1-jén 120 fő/km² vagy annál kevesebb a célelőirányzat terhére kiírt pályázati felhívás alapján. A lakosságszámra vonatkozó feltétel esetén a BM Központi Adatfeldolgozó Nyilvántartó és Választási Hivatal adatait kell figyelembe venni.

(2) Nem kedvezményezett településen megvalósuló fejlesztések akkor részesülhetnek támogatásban, ha a beruházás

- a) kedvezményezett települések fejlődését is szolgálja;
- b) a kistérségi agrárstruktúra és vidékfejlesztési program keretében vagy ahhoz illeszkedve valósul meg.

6. §

(1) A munkahelyteremtő és a meglévő foglalkoztatott létszám megtartását szolgáló beruházások — a 12. § *ba)* és *bc)* pontjai — esetén

a) a beruházást a támogatási szerződésben szereplő kezdési időponttól számított 24 hónapon belül meg kell valósítani;

b) a tervezett foglalkoztatotti létszámot a beruházás befejezésétől számított 6 hónapon belül el kell érni, és a támogatással létrehozott munkahelyeken a szerződésben vállalt mértékű foglalkoztatást legalább 5 évig biztosítani kell.

(2) A támogatandó jövedelemtermelő tevékenység versenyképességét üzleti tervvel kell alátámasztani.

(3) Termelő infrastrukturális beruházások esetén a beruházásnak a megkezdéstől számított 36 hónapon belül meg kell valósulnia, és a szolgáltatást 10 éven keresztül biztosítani kell.

(4) Az (1)—(3) bekezdésben nem szabályozott fejlesztések, beruházások, illetve programkészítés esetén a megvalósulás ideje maximum 24 hónap.

(5) A munkahelyteremtő és -megtartó beruházásoknál a foglalkoztatási kötelezettség fennállásáig, a támogatások összegének megfelelő jelzálogjogot kell bejegyeztetni, vagy a támogatás teljes összegére bank vagy más garancia-

vállalásra jogosult intézmény garanciavállalásával, készfizető kezesi szerződéssel kell biztosítékot nyújtani. A biztosíték jogosultja a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium.

(6) A pályázónak legalább 25% saját forrással kell rendelkeznie.

(7) A 12. § *bc)* pontja esetében a beruházással megvalósított fejlesztést 5 évig fenn kell tartani.

7. §

(1) Az állami forrásokból a 12. § *ba)*, *bc)* és *ca)* alpontjában foglalt beruházáshoz kötött fejlesztéseikhez együttesen nyújtható támogatások felső határánál az R. 79. § (10) bekezdésének rendelkezéseit kell figyelembe venni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott együttes felső határt meghaladó támogatási összeget a támogatások arányában vissza kell fizetni.

8. §

(1) A támogatás szempontjából elismerhető költségek:

a) a számvitelről szóló 1991. évi XVIII. törvény 35. és 36. §-aiban foglaltak szerint a tárgyi eszközök, immateriális javak beszerzési ára, előállítási költségei, a meglévő eszközök bővítésének, rendeltetése megváltoztatásának, átalakításának, továbbá az üzembe helyezéshez szükséges első beszerzésű kiegészítők költségei a tárgyi eszközök költségeinek 20%-át meg nem haladó mértékig;

b) a fejlesztés beindításához szükséges munkaerő betanításával kapcsolatos, az R. 7/a. mellékletében foglalt képzési célú támogatásként elismerhető, egyszeri, igazolt költségek;

c) szerződésben előírányozott pénzeszközátadás esetén a szolgáltató és a pályázó között megkötött szerződésben fejlesztési célra átadásra kerülő pénzeszköz;

d) a tájjellegű egyedi termékek és az ökológiai termelési módszerekkel előállított termékek előállításával kapcsolatban az agrártámogatási célok 2000. évi költségvetési támogatásáról szóló 6/2000. (II. 26.) FVM rendelet 116. §-ában meghatározott, valamint a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek ökológiai követelmények szerinti előállításáról, forgalmazásáról és jelöléséről szóló 140/1999. (IX. 3.) Korm. rendeletben meghatározott minősítő tanúsítvány kiadásával összefüggő költségek;

e) népfőiskolák és helyi (civil) szervezetek közösség-szervezési programjaihoz (képzés, szeminárium, rendezvény, kiadvány) az R. 7/a. mellékletében foglalt képzési célú támogatásként elismerhető költségek.

(2) A támogatás csak abban az esetben igényelhető az ÁFA-t is tartalmazó összköltségének a saját résszel csökkentett összege után, ha a kedvezményezettnek — külön jogszabály szerint — a támogatásból finanszírozott beszerzése kapcsán ÁFA levonási joga nincs.

9. §

(1) A támogatás a támogatási szerződésben rögzített éves ütemezésben vehető igénybe. A támogatás mértéke évente eltérő lehet, de egyik évben sem haladhatja meg a rendeletben foglalt, az egyes célokra meghatározott támogatási mérték felső határát.

(2) A támogatás igénybevétele a saját forrás (és más források) felhasználásával arányosan és teljesítményarányosan — számla ellenében vagy fejlesztési célú pénzeszköz átadására létrejött megállapodás alapján annak kifizetéséhez, vagy a kifizetés megtörténtét követően, utólagosan — történhet. A támogatás igénybevétele módjának meghatározása a támogatási szerződésben történik.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott támogatás igénybevételelétől eltérően tanulmányok, programok, tervek készítése esetén a megítélt támogatás 25%-a a szerződés aláírásakor, 75%-a az elkészült tanulmány, terv, program elfogadását követően vehető igénybe.

10. §

(1) A célleírányzatból támogatott beruházással létrehozott vagy a beruházás üzembe helyezésétől a támogatási szerződésben foglalt kötelezettségvállalás időpontjáig csak a támogatási döntést hozó előzetes jóváhagyásával, illetve a szolgáltatási és az egyéb kötelezettségek más által történő átvállalásával idegeníthető el, adható más társaság tulajdonába vagy adható bérbe.

(2) A támogatásban részesült beruházás jóváhagyással történt elidegenítése esetén az R. 89. § alapján kell eljárni. A bevételből a támogatás arányának megfelelő, de legalább a támogatással azonos összeget a Terület- és vidékfejlesztési feladatok támogatással fedezett kiadásai 10032000-01220191-59000002 számú számlára (ÁHT T szám: 229892) — 5 munkanapon belül — vissza kell fizetni.

11. §

Ha az elidegenítésre, más társaság tulajdonába adására vagy bérbeadásra a döntést hozó jóváhagyása nélkül kerül sor, illetőleg a támogatás jogosulatlan igénybevétele esetén az R. 88. §-ában foglaltakat kell alkalmazni.

A pályázati rendszer

12. §

Pályázati rendszerben a rendelkezésre álló keret terhére támogatás nyújtható:

a) a falufejlesztés és -felújítás, a vidék tárgyi és szellemi örökségének védelme és megőrzése érdekében:

aa) a vidéki területek épített és természeti környezeti elemeinek új funkciókkal (vállalkozás, szolgáltatás, közérdekű szolgáltatás, közösségi hasznosítás) való megtöltése érdekében szükséges megóvásához és rehabilitációjához,

ab) népfőiskolák és helyi (civil) szervezetek közösség-szervezési programjaihoz (képzés, szeminárium, rendezvény, kiadvány);

b) a kedvezményezett térségekben a tevékenységek bővítése, alternatív jövedelemszerzést biztosító gazdasági tevékenységek közül:

ba) a meglévő foglalkoztatott létszám megőrzését szolgáló, illetve munkahelyteremtő piac- és termékváltást elősegítő fejlesztésekhez,

bb) a falusi és agrárturizmus fejlesztése körében szálláshelyek korszerűsítésére,

bc) a falusi és agrárturizmushoz kapcsolódó szolgáltatások fejlesztését szolgáló beruházásokhoz,

bd) a vidéki foglalkoztatási lehetőségek felkutatására — különös tekintettel a nők foglalkoztatására —, azok megvalósíthatósági programjára és a program keretében megvalósuló fejlesztésének támogatásához;

c) a vidéki infrastruktúra fejlesztése és javítása körében:

ca) a tevékenységek bővítéséhez, alternatív jövedelemszerzést biztosító gazdasági tevékenységek megvalósításához szükséges egyes termelő infrastrukturális beruházások támogatásához,

cb) teleházak, valamint a vidékfejlesztési programok megvalósulását segítő információs rendszer fejlesztéséhez.

13. §

(1) A rendelet 12. §-ában meghatározott célok esetén a támogatás mértékét, felső határát e rendelet *melléklete* tartalmazza. A támogatás mértékének meghatározásánál figyelembe kell venni a (2)—(8) bekezdésben, valamint a 7. § (1) bekezdésben foglaltakat.

(2) A kedvezményezett térségeken belül a 17 aranykorona alatti termőfölddel rendelkező településeken mint halmozottan hátrányos adottságú térségekben a termelési szerkezet átalakítását, a foglalkoztatás bővítését, a jövedelem növelését szolgáló fejlesztéseknél, beruházásoknál a támogatás mértéke 10%-kal haladhatja meg a rendelet mellékletében meghatározott támogatás felső határát.

(3) A tevékenységek bővítése, alternatív jövedelemszerzést biztosító gazdasági tevékenységek megvalósítása célon belül a kistermelők önszerveződésén alapuló (közhasznú társaság, szövetkezet, TÉSZ, egyéb integrációs szervezet) értékesítési, feldolgozó, közös gépbeszerzési fejlesztések, beruházások támogatása 10%-kal haladhatja meg a rendelet mellékletében meghatározott támogatás felső határát.

(4) Azon településeken, ahol a lakónépességben belül — a helyi önkormányzat igazolása szerint — jelentős részarányt képviselnek az átlagosnál rosszabb életkörülmények között élő kisebbségi közösség tagjai, a munkahelyteremtő és -megtartó, a gazdaságfejlesztés feltételeit javító termelő infrastrukturális fejlesztések 10%-kal magasabb támogatást kaphatnak.

(5) A (2)—(4) bekezdések szerint nyújtható többlettámogatás összesen csak egyszer, egy címen adható.

(6) A munkahelyteremtő és -megőrző beruházásokhoz adható támogatás felső határa munkavállalónként — beleértve a munkahely megtartásra és a humán infrastruktúra fejlesztés körében létrehozott munkahelyekhez nyújtott támogatásokat is — nem haladhatja meg az 500 000 Ft-ot.

(7) A célleírányzatból a (2)—(4), valamint a (8) bekezdés alapján többlettámogatásban részesített beruházások, fejlesztések esetében a célleírányzatból nyújtott támogatás együttes mértéke — figyelemmel a 7. § (1) bekezdésben foglaltakra is — maximum 20%-kal haladhatja meg a rendelet mellékletében meghatározott mértéket.

(8) A Tv. 58. § (1) bekezdésében foglalt legkedvezőtlenebb helyzetű megyékben (Nógrád, Szabolcs-Szatmár-Bereg, Borsod-Abaúj-Zemplén, Somogy, Békés) megvalósuló fejlesztések — az e célra rendelkezésre álló forrás erejéig — a megyei területfejlesztési tanácsokkal megkötött megállapodásban foglaltak szerint támogathatók.

(9) Az igényelnél alacsonyabb mértékű támogatás is megítható, ebben az esetben a támogatott jogosult az eredeti pályázat műszaki tartalmának, illetve munkahelyteremtő beruházás esetén a vállalt létszám csökkentését kezdeményezni.

(10) A célleírányzat terhére a következő évekre vállalt támogatási kötelezettség együttesen nem haladhatja meg az éves kiadási előírányzat 40%-át.

14. §

(1) A támogatásra vonatkozó pályázati felhívást e rendelet hatálybalépését követő 15 napon belül a minisztérium teszi közzé a minisztérium hivatalos lapjában, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítőben. A pályázatok benyújtása folyamatos. Az adott évi támogatásra augusztus 31-ig lehet pályázni.

(2) Forráshiány esetén a pályázatok befogadása felfüggeszthető, az erről szóló közleményt a pályázati felhívással azonos módon kell közzé tenni.

(3) A rendelet 12. §-ában meghatározott támogatási célokat a miniszter a rendelkezésre álló források függvényében szűkítheti.

(4) A pályázatokat a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériumhoz (1055 Budapest, Kossuth tér 11.) kell benyújtani. Hiánypótlásnak csak egyszer, a hiánypótlási felhívás kézhezvételétől számított 15 napon belül van helye.

(5) A pályázat benyújtása időpontjának a pályázati felhívásnak hiánytalanul megfelelő pályázat beérkezése időpontját kell tekinteni.

(6) A támogatási pályázatoknak az R. 83. §-ában, valamint az R. 84. §-ában foglaltakat kell tartalmazniuk. Az egyes támogatási célokra igénybe vehető támogatás részletes feltételeit a pályázati kiírás tartalmazza.

(7) A pályázatok elbírálása során előnyt élveznek az agrárgazdasági célok 1999. évi költségvetési támogatásáról szóló 8/1999. (I. 20.) FVM rendelet 158. § alapján készült kistérségi agrárstruktúra és vidékfejlesztési programokban foglalt vagy azokhoz illeszkedő pályázatok.

15. §

(1) A támogatásra benyújtott pályázatokról a pályázat benyújtását követő 60 napon belül a minisztérium — az egyes támogatási céloknak megfelelő szakmai, illetve tárcaközi bizottság javaslata alapján — dönt.

(2) A döntés-előkészítéssel és a támogatási döntésekről történő értesítéssel kapcsolatban, illetve az ellenőrzésre jogosult szervezetekkel kapcsolatos kérdésekben az R.-ben foglaltakat kell alkalmazni.

(3) A támogatási szerződések végrehajtásának ellenőrzésében, külön megállapodás alapján a megyei területfejlesztési tanácsok, valamint a regionális fejlesztési tanácsok részt vehetnek.

(4) A támogatási döntéseket a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítőben nyilvánosságra kell hozni.

16. §

(1) A támogatási igény, pályázat elfogadása esetén az R. 87. §-ában foglaltak, illetve a szükséges összes forrás rendelkezésre állásának igazolása esetén köthető támogatási szerződés a kedvezményezettrel.

(2) A támogatást nyújtó köteles a szerződésben az elállás jogát kikötni arra az esetre, ha az R. 87. § (4) bekezdésében foglalt feltételek közül legalább egy bekövetkezik.

A támogatások folyósítása

17. §

(1) A támogatásokat a Magyar Államkincstár az R. 90—92. §-ában előírtak szerint folyósítja.

(2) A támogatás a támogatási szerződésben megjelölt, a támogatott számláját vezető hitelintézetten keresztül közvetlen átutalással, az e rendelet 9. §-ában meghatározott feltételek szerint folyósítható.

A vidékfejlesztés pályázati rendszeren kívül működő előirányzata

18. §

(1) A célleírányzatnak a pályázati rendszerben felhasználható részén felüli része a vidékfejlesztéssel kapcsolatos központi feladatokat szolgálja.

(2) A célleírányzat központi feladatai ellátását szolgáló része

a) a támogatási rendszer működtetéséhez szükséges szolgáltatási kiadások és költségek fedezetére,

b) a 40/1999. (III. 6.) Korm. rendelet alapján a vidékfejlesztési (területfejlesztési) célleírányzat terhére megkötött támogatási szerződésből és kötelezettségvállalásokból eredő, vidékfejlesztési célú kötelezettségek teljesítésére,

c) a kormányhatározatokban rögzített vagy egyéb kiemelt vidékfejlesztési feladatok, kormányzati, regionális és válságkezelő programok támogatására,

d) más fejlesztési célleírányzatokkal közös finanszírozással meghirdetett fejlesztési programokra kerülnek felhasználásra.

(3) A célleírányzat központi feladatainak ellátását szolgáló források a miniszter által közleményben meghatározott módon kerülnek felhasználásra.

Értelmező és záró rendelkezések

19. §

E rendelet alkalmazásában

a) *munkahelyteremtő beruházás*: az a beruházás, amely az adott térségben új munkahelyteremtő tevékenység indí-

tását, illetve meglévő tevékenység esetében — a beruházás előkészítő dokumentációja szerint — létszámnövekedéssel járó bővítést eredményez;

b) *munkahelyek megtartását célzó beruházás*: az a beruházás, amely a meglévő tevékenységnél korszerűbb, termékváltást segítő, piacképes tevékenységet hoz létre a meglévő munkahelyek megtartásával;

c) *foglalkoztatási kötelezettség*: munkahelyteremtő és -megtartó beruházásoknál a támogatási szerződésben vállalt kötelezettség meghatározásának és teljesítésének alapját a foglalkoztatási kötelezettség teljes időszakára vonatkozó átlagos foglalkoztatott létszám adja, ami nem foglalja magában a munkaviszonnyal rendelkező, de sorkatonai szolgálaton, 3 hónapon túl táppénzen lévő, illetve GYED/GYES jogosult munkavállalókat;

d) *termelő infrastrukturális beruházás*: a gáz, az elektromos szolgáltatás, az ivóvíz- és a szennyvízhálózat, az utak, a hidak és a vízellátásművek, a közlekedési, a hírközlési, az informatikai és a hulladékátoló építmények létesítése, korszerűsítése, illetve továbbfejlesztése, valamint az ezek működését szolgáló technológia és egyéb gépi beszerzés;

e) *falusi turizmus fejlesztés*: minden nem gyógy- és üdülőlőhelyen a falu komplex idegenforgalmi kínálatának hasznosítása — ideértve bármely település falusi jellegű településrészeit is — a vendégfogadás komplex vagy kiegészítő feltételeinek kialakítása (szállás, szolgáltatás, program) akkor, ha a tevékenység helyszíne, jellege megfelel a falusi turizmus sajátos követelményrendszerének, illetve a fejlesztés során ezek megteremtése a cél;

f) *programfinanszírozás*: az integrációs szerveződést szolgáló intézmények esetében a program megvalósítását szolgáló, egymással összefüggő fejlesztések támogatásáról együttesen hozott döntés, amelyek megvalósítására fejlesztésenként köt támogatási szerződést a döntéshozó;

g) *egyéb integrációs szervezet*: az üzleti tervvel rendelkező és szerződés alapján tartós (legalább 5 éves) együttműködést folytató társulás.

20. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

Dr. Torgyán József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Melléklet a 34/2000. (VII. 6.) FVM rendelethez

Az egyes támogatható célokhoz nyújtható támogatás felső határa

Támogatás jogcíme	A támogatás mértékének maximuma a jogosult költségek %-ában	A támogatás felső határa egy project esetében (millió forint)
A vidéki területek épített és természeti környezeti elemeinek új funkciókkal való megtöltése érdekében szükséges megóvása és rehabilitációja	50	10
Népfőiskolák és helyi (civil) szervezetek közösségszervezési programjai	50	1
A meglévő foglalkoztatott létszám megőrzését szolgáló, illetve munkahelyteremtő piac- és termékváltást elősegítő fejlesztések	40	5
A falusi és agrárturizmus fejlesztés körében szálláshelyek korszerűsítése, valamint a kapcsolódó szolgáltatások fejlesztése	50	10
A vidéki foglalkoztatási lehetőségek felkutatása — különös tekintettel a nők foglalkoztatására —, azok megvalósíthatósági programja és a program keretében megvalósuló fejlesztés	50	5
Gazdálkodási tevékenységek bővítéséhez, illetve alternatív jövedelemszerzést biztosító gazdasági tevékenység megvalósításához szükséges egyes műszaki infrastrukturális beruházás	50	15
Teleházak, valamint a vidékfejlesztési programok megvalósulását segítő információs rendszer fejlesztése	50	2

**A földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter
35/2000. (VII. 6.) FVM
rendelete**

**a takarmánygabona szükséglet megvásárlásának
támogatásáról**

A Magyar Köztársaság 2000. évi költségvetéséről szóló 1999. évi CXXV. törvény 91. §-a (3) bekezdésének *b*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeltem el:

1. §

(1) A kalászos gabona (búza, árpa, rozs, zab, triticale), valamint a szemes cirok és a kukorica takarmányszükséglet megvásárlásának elősegítésére — az e rendelet *mellékletében* meghirdetett pályázat alapján — támogatást vehetnek igénybe az állattartó (baromfi, sertés, szarvasmarha, juh, egyéb állatfajok) termelők és integrátorok. A támogatás mértéke az igénybe vett hitel után a hitelszerződés megkötésekor érvényes jegybanki alapkamatra vonatkozó százalékos kamattámogatás és a megvásárolt takarmány közraktári tárolásához tizenöt forint/tonna/hét tárolási támogatást vehetnek igénybe.

(2) A kamattámogatás negyedévente, a tárolási támogatás utólag, egy összegben vehető igénybe.

(3) Azok a termelők és integrátorok, akik közraktárba helyezett termékeik után már igénybe vettek támogatást, azok az e rendelet szerinti támogatásra csak a melléklet 3. számú függeléké alapján meghatározott gabonamennyiség és az agrárgazdasági célok 2000. évi költségvetési támogatásáról szóló 6/2000. (II. 26.) FVM rendelet 82. § (4) bekezdése (a továbbiakban: FVM r.) alapján közraktározott termékmennyiség különbözete után jogosultak támogatás igénybevételére.

2. §

A rendelet 1. §-ban meghatározott támogatásokat a 10032000-01905616 számú APEH Agrárfinanszírozás folyósítási számláról kell teljesíteni.

3. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

Dr. Torgyán József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Melléklet

a 35/2000. (VII. 6.) FVM rendelethez

**Pályázati felhívás
a takarmánygabona szükséglet megvásárlásának
támogatására**

A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium a 35/2000. (VII. 6.) FVM rendelet alapján pályázatot hirdet az állattartók és az állattenyésztést integráló szervezetek takarmányszükségletének részleges biztosítását elősegítő támogatás igénylésére.

1. A pályázat célja

A takarmányszükséglet megvásárlásának elősegítése az állattartók és az állattenyésztést integráló szervezetek részére.

2. A pályázat benyújtására jogosultak:

- a) állattenyésztést (TEÁOR A 01.20), a 2. számú függelék szerint;*
- b) vegyesgazdálkodást (TEÁOR A 01.30);*
- c) halászati tevékenységen belül tógazdasági tevékenységet (TEÁOR B 05.01);*
- d) vadgazdálkodást (TEÁOR A 01.50) végzők*
- e) a felsorolt TEÁOR számú tevékenységekben működő integrátorok (integrátorok esetében az integrátori szerződés másolatát a pályázathoz kell csatolni és a takarmányszükséglet mennyisége csak az általa integrált állatlétszámra vonatkozhat), melyek az FVM r.-ben foglaltaknak megfelelnek.*

Integrátorok támogatása esetén az általuk integrált termelők saját jogon támogatásra nem jogosultak.

Támogatásra csak terméktanácsi tagok jogosultak. Az állattartók és integrátorok esetében az érintett állatfaj szerinti terméktanácsi tagságot, vegyesgazdálkodást folytatók esetében az Országos Gabona Terméktanácsi tagságot (a továbbiakban: OGT) kell igazolni.

3. Általános feltételek

A pályázóknak maximum 12 havi gabona takarmányszükségletük pénzintézettől, illetve közraktártól felvett, legfeljebb egy éves lejáratú hitel segítségével, kizárólag gabonatermelőtől történt vásárlást kell igazolniuk a támogatás igénybevételéhez.

A takarmánygabona szükséglet fogalma:

I. Állattartók és integrátorok esetében

Az állati termék (beleértve a tenyészállatot is) előállításához felhasználásra kerülő gabonafélék mennyisége. Az összes kimutatott takarmányszükséglet nem lehet több, mint az előállított élősúly eléréséhez a melléklet 3. számú

függelékében megadott adatok alapján számítható mennyiség.

II. Vegyesgazdálkodás esetében

A számított éves takarmánygabona szükségletet csökkenteni kell a készlettel és a saját termésből takarmányozásra felhasznált mennyiséggel. Az így fennmaradó szükséglet megvásárlásához igényelhető kamattámogatás.

A takarmányszükséglet megállapításánál az újterméstől újtermésig terjedő időszakot (kalászos gabonánál 2000. július 1-jétől 2001. június 30-ig, a szemes ciroknál és a takarmánykukoricánál pedig a 2000. október 1-jétől a 2001. szeptember 30-ig) kell figyelembe venni.

A támogatás elnyerésének további feltétele, hogy a takarmánygabona szükségletet a pályázó 2000. július 1. és 2000. december 31-e között vásárolja meg.

4. A pályázat benyújtásának határideje

Takarmánygabonára egy pályázó a rendelet megjelenésétől 2000. december 31-ig összesen két alkalommal nyújthat be pályázatot.

5. A pályázat benyújtásának helye

A pályázatokat a területileg illetékes megyei (fővárosi) földművelésügyi hivatalhoz kell benyújtani.

6. A támogatás rendje, módja és mértéke

Vissza nem térítendő kamat és tárolási támogatás.

a) Kamattámogatás vehető igénybe a pályázat alapján megvásárolt takarmánygabonára felvett olyan hitelhez, amely megfelel az agrártámogatások igénybevételének általános feltételeiről szóló 273/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet 2. §-ának (8) bekezdésében előírt feltételeknek.

Mértéke: a hitelszerződés megkötésekor érvényes jegybanki alapkamat 100%-a. A kamattámogatás mértékének kiszámítását az FVM r. 6. számú melléklete tartalmazza.

b) Tárolási támogatás vehető igénybe a megvásárolt takarmány közraktári tárolási idejére, legfeljebb 12 hónapra utólag, egy összegben, melynek mértéke 15 forint/tonna/hét.

Tárolási támogatás csak a kamattámogatással együtt vehető igénybe, a hitel futamidejének időtartamára.

7. A pályázat elbírálásának rendje

I. A pályázóknak be kell nyújtani:

a) a melléklet 1. számú függeléke szerinti adatközlő, igénylő lapot;

b) a melléklet 2. számú függeléke szerinti kimutatást a takarmánygabona szükségletről;

c) a takarmánygabona szükséglet vásárlására vonatkozó banki, vagy közraktári hitelszerződés, vagy igérvény másolatát;

d) a terméktanács tagosság igazolását.

II. A megyei (fővárosi) földművelésügyi hivatal 30 napon belül a benyújtott dokumentumok tartalmi és formai vizsgálatát követően elfogadja, vagy elutasítja a pályázó kérelmét.

Döntéséről a Hivatal a melléklet 1. számú függeléke záradékolt példányának visszaküldésével értesíti a pályázót.

8. A kamat és a tárolási támogatás igénylésének módja

Az igénylő:

a) a melléklet 1. számú függeléke záradékolt példányának, valamint a kamat megfizetését igazoló banki vagy közraktári elismervénynek negyedévente történő;

b) a tárolási időt, mennyiséget igazoló közraktári dokumentum és a tárolási támogatási igényt tartalmazó összesítő

benyújtásával fordulhat a területileg illetékes Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalhoz (a továbbiakban: adóhatóság). Az igényelt támogatás futamideje nem lehet több, mint a melléklet 1. számú függelékében meghatározott idő.

9. A kamattámogatás igénybevételének kiegészítő feltétele

Az integrátor és a vegyesgazdálkodási tevékenységet folytató azzal a feltétellel veheti igénybe a kamat és a tárolási támogatást, ha a pályázat keretében felvásárolt gabona beszerzési árát a futamidő alatt legfeljebb a támogatással csökkentett, ténylegesen felmerülő költségeivel növeli és így adja tovább az állattartónak, illetve dolgozza be a takarmányba.

10. A támogatás felhasználásának ellenőrzése

A pályázatban foglaltak szakmai teljesítését a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium a terméktanácsok, valamint a megyei (fővárosi) földművelésügyi hivatalok bevonásával ellenőrzi.

Az ellenőrzés kiterjed arra, hogy a támogatott takarmánygabona mennyiség megfelel-e a pályázati feltételeknek, a vásárlásra az előírt határidőn belül került-e sor.

Amennyiben a pályázó a vállalt feltételeket nem teljesíti, úgy a támogatás igénybevétele jogtalannak minősül.

11. A pályázatok ügyében részletes felvilágosítást adnak a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Mezőgazdasági Főosztályának, az Agrárrendtartási Hivatalnak és a megyei (fővárosi) földművelésügyi hivatalok munkatársai.

Melléklet 1. számú függeléke

**Adatközlő — igénylőlap
a takarmánygabona szükséglet megvásárlásának támogatására**

1. Azonosító adatok:

Név
Lakcím
Telephely
Adószám
Bankszámla pénzforgalmi jelzőszáma
Terméktanácsai tagság

2. Alulírott kijelentem, hogy a pályázati feltételeket tudomásul veszem, a pályázatban, mint:

állattartó, integrátor, vegyesgazdálkodási tevékenységet folytató

veszek részt (kívánt tevékenység aláhúzandó), és a melléklet 2. számú függelékében kimutatott takarmányszükségletemet hitel igénybevételével vásárolok meg.

A megvásárolt mennyiség	tonna
Az igénybe vett hitel összege	Ft
Tervezett átlagos futamidő	nap
Tárolás tervezett futamideje	nap
Dátum	

.....
igénylő cégszerű aláírása

Hivatal ügyiratszám

Az igénylő által benyújtott dokumentumok alapján a pályázatot a fenti adattartalommal elfogadom/elutasítomhiánya, illetve egyéb indokok alapján.

Dátum:

.....
Földművelésügyi Hivatal vezetője

Melléklet 2. számú függeléke

A takarmánygabona szükséglet kimutatása (tonna)

Állatfaj	Éves gabona- vagy tápfelhaszná- lás	Éves szemes takarmány szükséglet	Készlet	Saját termelésből felhasznált takarmány	Támogatással vásárolt takarmány	
		kalászos	kalászos	kalászos	mennyiség	hitel M Ft
Baromfi						
Sertés						
Szarvasmarha						
Juh						
Egyéb						

Vegyesgazdálkodási tevékenységet folytatóknál a számított kalászos takarmányszükséglet nem lehet több, mint a tervezett tápfelhasználás 40%-a.

Állattartóknál, integrátoroknál a számított kalászos takarmányszükséglet nem lehet több, mint az éves gabona felhasználás 60%-a.

A támogatással vásárolt kalászos takarmány nem lehet kevesebb, mint az éves szükséglet (készlettel és saját termeléssel csökkentve) 50%-a.

..... 2000. hó nap

.....
igénylő

..... 2000. hó nap

.....
Földművelésügyi Hivatal vezetője

Melléklet 3. számú függeléke

A takarmánykukorica szükséglet kimutatása (tonna)

Állatfaj	Éves szemes takarmány szükséglet	Készlet	Saját termelésből felhasznált takarmány	Támogatással vásárolt takarmány	
	szemes cirok kukorica	szemes cirok kukorica	szemes cirok kukorica	mennyiség	hitel M Ft
Baromfi					
Sertés					
Szarvasmarha					
Juh					
Egyéb					

Megjegyzés: A szemes cirok és takarmánykukorica adatokat elkülönítve kell közölni.

Vegyesgazdálkodási tevékenységet folytatóknál a számított takarmánykukorica szükséglet nem lehet több, mint a 12 hónap alatt értékesítésre kerülő táp mennyiségének 50% -a.

Állattartóknál, integrátoroknál a számított takarmánykukorica szükséglet nem lehet több, mint az éves gabona felhasználás 50%-a.

A támogatással vásárolt takarmánykukorica nem lehet kevesebb, mint az éves szükséglet (készlettel és saját termeléssel csökkentve) 50%-a.

..... 2000. hó nap

.....
igénylő

..... 2000. hó nap

.....
Földművelésügyi Hivatal vezetője

Melléklet 4. számú függeléke

**1 kg testtömeg-gyarapodáshoz (hús, tej, tojás stb.) maximálisan
felhasználható gabonamennyiség**

1. Baromfi-hús-termelés

Broyler (pecsenye csirke)	1,8 kg/testtömeg kg
Gigant pulyka	2,5 kg/testtömeg kg
Pecsenye és más húskacsa	2,5 kg/testtömeg kg
Pecsenye és más húsliba	3,5 kg/testtömeg kg

2. Tojástermelés

Tojótyúk	125 kg/1000 db tojás
----------	----------------------

3. Hízott máj előállítása

Kacsa tömőkukorica	12 kg/beállított darab
Liba tömőkukorica	20 kg/beállított darab

4. Törzsállományok tartása

Tyúk	4 kg/db/hó
Pulyka	7 kg/db/hó
Kacsa	4 kg/db/hó
Liba	6 kg/db/hó

5. Sertés

Juh és egyéb állat	3,5 kg/testtömeg kg
Tejtermelés	3,0 kg/testtömeg kg
	0,4 kg/liter tej

Megjegyzés: A 2. számú függelékben állatfajonként az összesített adatokat kell szerepeltetni (ellenőrzéskor a részadatok megkövetelhetők).

Az oktatási miniszter 15/2000. (VII. 6.) OM rendelete

**a társadalomtudományi és gazdasági
szakfordító és tolmács,
valamint az Európai Unió szakfordító
és konferenciatolmács szakirányú
továbbképzési szakok képesítési
követelményeiről**

A felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. törvény 74. §-a (1) bekezdésének e) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) A társadalomtudományi és gazdasági szakfordító és tolmács szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeit e rendelet 1. számú melléklete tartalmazza.

(2) Az Európai Unió szakfordító és konferenciatolmács szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeit e rendelet 2. számú melléklete tartalmazza.

(3) A társadalomtudományi és gazdasági szakirányú szakfordító és tolmács szakképzettség, valamint az Európai Unió szakirányú szakfordító és Európa Unió szakirányú konferenciatolmács szakképzettség csak szakirányú továbbképzésben szerezhető.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Pokorni Zoltán s. k.,
oktatási miniszter

1. számú melléklet
a 15/2000. (VII. 6.) OM rendelethez

A társadalomtudományi és gazdasági szakfordító és tolmács szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményei

1. A képzési cél

Olyan szakfordítók és tolmácsok képzése, akik magas szinten képesek ellátni az írásbeli és szóbeli nyelvi közvetítés feladatát idegen nyelvről magyarra és magyarról idegen nyelvre. Az írott vagy hallott forrásnyelvi szöveget

nyelviileg helyesen és tartalmilag pontosan vissza tudják adni a célnyelven, tájékozottak a forrásnyelvi és a célnyelvi ország politikai, társadalmi, gazdasági és kulturális életében, valamint az Európai Unió intézményrendszerében, és ismerik a nyelvi közvetítés protokolláris és etikai szabályait.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Társadalomtudományi és gazdasági szakirányú szakfordító és tolmács idegen nyelvből (idegen nyelv megnevezése) és magyar nyelvből.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi vagy főiskolai szintű végzettséggel és a tanított idegen nyelvből felsőfokú C típusú államilag elismert vagy azzal egyenértékű nyelvvizsgával rendelkezők vehetnek részt, amennyiben sikeres alkalmassági vizsgát tesznek.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 600 tanóra.

5. A képzés főbb tanulmányi területei és arányai

5.1. Nyelvi tantárgycsoport (15%): nyelv- és stílusgyakorlat idegen nyelvből; írásbeli és szóbeli kommunikációs gyakorlatok; magyar nyelvhelyesség, kontrollszerkesztés.

5.2. Fordítási tantárgycsoport (40%): bevezetés a fordítás elméletébe; általános fordítástechnika idegen nyelvről anyanyelvre; általános fordítástechnika anyanyelvről idegen nyelvre; bevezetés a szakfordításba; társadalomtudományi, gazdasági, jogi és közigazgatási szövegek fordítása; számítógéppel támogatott fordítás (CAT).

5.3. Tolmácsolási tantárgycsoport (25%): bevezetés a tolmácsolás elméletébe; konzekutív tolmácsolás; bevezetés a szinkrontolmácsolásba.

5.4. Kiegészítő ismeretek (20%): kontrasztív országismeret; Európa-tanulmányok; nemzetközi szervezetek; közgazdasági, jogi és politikai ismeretek.

Az elméleti és gyakorlati órák aránya: 30%—70%. A nyelvi tantárgycsoport teljes egészében gyakorlati órákból, a kiegészítő ismeretek tantárgycsoportja teljes egészében elméleti előadásokból áll, míg a fordítási és tolmácsolási tantárgycsoport egyaránt tartalmaz elméleti és gyakorlati órákat.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok letételéből, a diplomamunka elkészítéséből, valamint a záróvizsgából tevődik össze. Minden gyakorlati foglalkozás gyakorlati jeggyel és minden elméleti előadás kollokviummal zárul.

6.1. A diplomamunka

Öt évnél nem régebbi társadalomtudományi vagy gazdasági szakszöveg fordítása, a felhasznált irodalommal és terminusjegyzékkel ellátva. Részei: 10 000 betűhely terjedelmű idegen nyelvű szöveg fordítása magyarra, 5000 betűhely terjedelmű magyar nyelvű szöveg fordítása idegen nyelvre és legalább 3000 betűhely terjedelmű értekezés a fordításban felmerült problémákról.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

Az intézményi tantervben előírt követelmények teljesítése, valamint az opponens által elbírált és elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- a diplomamunka megvédése,
- zárthelyi fordítás:
 - = 3000 betűhelyterjedelmű szöveg fordítása idegen nyelvről magyarra,
 - = 1500 betűhely terjedelmű szöveg fordítása magyarról idegen nyelvre,
- tolmácsolás:
 - = idegen nyelvű szakmai előadás konszekutív tolmácsolása magyarra (közönség előtt),
 - = írott szöveg szóbeli fordítása idegen nyelvről magyarra,
 - = magyar nyelvű szakmai előadás konszekutív tolmácsolása idegen nyelvre,
 - = kétoldalú tolmácsolás.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által az írásbeli vizsgákra, valamint a diplomamunkára annak megvédése eredményeként adott érdemjegyek számtani középértékének, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének az átlaga.

2. számú melléklet

a 15/2000. (VII. 6.) OM rendelethez

Az Európai Unió szakfordító és konferenciatolmács szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményei

1. A képzési cél

A képzés célja a magas színvonalon képzett, két idegen nyelvvvel dolgozó szakfordítók és konferenciatolmácsok iránti igény kielégítése Magyarország Európai Unió csatlakozásának és integrációjának előkészítő szakaszában, valamint az integráció folyamatában. Cél, hogy a hallgatók gyakorlatot szerezzenek a szinkrontolmácsolásban és a szakfordításban két idegen nyelven, megismerjék az Európai Unió intézményeket, azok ügymenetét, nyelvhasználatát, és képessé váljanak arra, hogy az Európai Unió csatlakozási tárgyalások során különösen fontos téma-

körökben fordítói és tolmácsi feladatokat lássanak el az államigazgatásban és a magánszférában egyaránt.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Európai Unió szakirányú szakfordító és/vagy Európai Unió szakirányú konferenciatolmács idegen nyelvből (első idegen nyelv megnevezése), idegen nyelvből (második idegen nyelv megnevezése) és magyar nyelvből.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi vagy főiskolai szintű végzettséggel és a tanított két idegen nyelvből felsőfokú C típusú államilag elismert vagy azzal egyenértékű nyelvvizsgával rendelkezők vehetnek részt, amennyiben sikeres alkalmassági vizsgát tesznek.

4. A képzési idő

Legalább 4 félév, 1140 tanóra.

5. A képzés főbb tanulmányi területei és arányai

5.1. Nyelvi tantárgycsoport (15%): nyelv- és stílusgyakorlat az első és második idegen nyelvből; írásbeli és szóbeli kommunikációs gyakorlatok; magyar nyelvhelyesség.

5.2. Fordítási tantárgycsoport (45%): általános fordítás-technika első és második idegen nyelvről anyanyelvre; általános fordítás-technika anyanyelvről első idegen nyelvre; bevezetés az Európai Unió szakfordításba; Európai Unió szakszövegek fordítása első és második idegen nyelvről magyarra és magyarról első idegen nyelvre; számítógéppel támogatott fordítás (CAT); Európai Unió jogi és gazdasági terminológia.

5.3. Tolmácsolási tantárgycsoport (20%): bevezetés a konferenciatolmácsolásba; szinkrontolmácsolás; tárgyalási tolmácsolás; Európai Unió szövegek konszekutív és szinkron tolmácsolása.

5.4. Kiegészítő ismeretek (20%): nemzetközi szervezetek; bevezetés az Európai Unió intézményrendszerébe; Európai Unió jogi és gazdasági alapismeretek.

Az elméleti és gyakorlati órák aránya: 30%—70%. A nyelvi tantárgycsoport teljes egészében gyakorlati órákból, a kiegészítő ismeretek tantárgycsoportja teljes egészében elméleti előadásokból áll, míg a fordítási és tolmácsolási tantárgycsoport egyaránt tartalmaz elméleti és gyakorlati órákat.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok letételéből, a diplomamunka elkészítéséből, valamint a záróvizsgából tevődik össze. Minden gyakorlati foglalkozás gyakorlati jeggyel és minden előadás kollokviummal zárul.

6.1. A diplomamunka

Európai Unió témakört érintő szöveg fordítása, a felhasznált irodalommal és terminusjegyzékkel ellátva. Részei: 10 000 betűhely terjedelmű idegen nyelvű szöveg for-

dítása magyarra az első és a második idegen nyelvből, 5000 betűhely terjedelmű magyar nyelvű szöveg fordítása az első idegen nyelvre, legalább 3000 betűhely terjedelmű értekezés a fordításban felmerült problémákról és háromnyelvű glosszárrium készítése a dolgozat témaköréből.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

Az intézményi tantervben előírt követelmények teljesítése, valamint az opponens által elbíralt és elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- a diplomamunka megvédése,
- zárthelyi fordítás (írásbeli):
 - = 3000 betűhely terjedelmű szöveg fordítása első idegen nyelvről magyarra,
 - = 3000 betűhely terjedelmű szöveg fordítása második idegen nyelvről magyarra,
 - = 1500 betűhely terjedelmű szöveg fordítása magyarra első idegen nyelvre,
- és/vagy komplex (konzekutív és szinkron) tolmácsvizsga első és második idegen nyelvből (szóbeli).

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által az írásbeli vizsgákra, valamint a diplomamunkára annak megvédése eredményeként adott érdemjegyek számtani középértékének, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének az átlaga.

A szociális és családügyi miniszter 6/2000. (VII. 6.) SZCSM rendelete

a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmények szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló 1/2000. (I. 7.) SZCSM rendelet módosításáról

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 132. §-a (2) bekezdésének *b)* és *c)* pontjában, valamint a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 97. §-ának *b)* pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmények szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló 1/2000. (I. 7.) SZCSM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § jelenlegi rendelkezése (1) bekezdésre módosul:

„(2) Ha az ellátásban részesülő személy jogainak, érdekeinek érvényesítésére nem képes, a házigondozó, illetőleg az intézményvezető intézkedés megtételét kezdeményezi a lakóhely szerint illetékes gyámhivatalnál, illetve a szükséges segítségnyújtás érdekében felveszi a kapcsolatot az oktatási, az egészségügyi vagy más szociális intézménnyel.”

2. §

Az R. 6. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A személyes gondoskodás körébe tartozó feladatokat ellátó személyek részére munkaruhát kell biztosítani. A munkaruha-juttatás feltételeit a munkáltató állapítja meg. Az alap- és a szakellátást biztosító intézményekben az ellátást igénybe vevőkkel közvetlenül foglalkozó személyek részére szükség esetén védőruhát is kell biztosítani. Az ellátást igénybe vevőkkel közvetlenül foglalkozó személyek alatt a 113/1992. (VII. 14.) Korm. rendelet 1. számú mellékletének I. „Ágazatspecifikus munkakörök a szociális területen” cím alatt megjelölt munkakörökben foglalkoztatottakat kell érteni.”

3. §

Az R. 37. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A gondozási központ keretében bentlakásos intézmény is működtethető, feltéve, hogy a férőhelyek száma intézményenként nem haladja meg az ötvenet.”

4. §

Az R. 40. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A 40—62. §-okban foglalt rendelkezéseket a napali melegedőre, a hajléktalanok átmeneti szállására és éjjeli menedékhelyére, valamint a lakóotthonra nem kell alkalmazni.”

5. §

Az R. 52. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„52. § (1) Az intézménynek a (2) bekezdés szerinti gyógyszercsoportokból rendelkeznie kell az ellátásban részesülők rendszeres, illetve eseti gyógyszerigényeinek igazodó megfelelő mennyiségű készlettel. Az alapgyógyszerkészlet havonta az intézmény orvosa állítja össze az intézmény vezető ápolójának, illetve osztályvezető ápoló-

jának javaslata alapján. Az alapgyógyszerkészlet összeállításánál figyelemmel kell lenni az ellátást igénybe vevők egészségi állapotára, valamint az esetleg előforduló sürgős ellátás esetére is.

(2) Az ellátást igénybe vevők részére az alábbi gyógyszereket kell térítésmentesen biztosítani:

- a) tápcsatorna és anyagcsere
 - aa) antacidok (ATC—A02 A)
 - ab) peptikus fekély kezelésének gyógyszerei (ATC—A02 B)
 - ac) szintetikus görcsoldók (ATC—A03 A)
 - ad) propulsív szerek (ATC—A03 F)
 - ae) az epebetegségek egyéb terápiás készítményei (ATC—A05 A)
 - af) hashajtók (ATC—A06 A)
 - ag) bélfertőtlenítők, gyulladásgátlók (ATC—A07A, A07 E)
 - ah) bélmozgatást csökkentő szerek (ATC—A07 D)
 - ai) digesztívumok (ATC—A09 A)
 - aj) orális antidiabetikumok (ATC—A10 B);
 - b) vér és vércépző szerek
 - ba) anticoagulansok (ATC—B01 A)
 - bb) vérszécsillapítók (ATC—B02 A, B02 B)
 - bc) vérszegénység elleni készítmények (ATC—B03 A);
 - c) cardiovascularis rendszer
 - ca) szívglycosidok (ATC—C01 A)
 - cb) szívbetegségben használt értágítók (ATC—C01 D)
 - cc) vérnyomáscsökkentők (ATC—C02)
 - cd) vizelethajtók (ATC—C03)
 - ce) peripheriás értágítók (ATC—C04)
 - cf) capilláris-stabilizáló szerek (ATC—C05)
 - cg) beta-blokkolók (ATC—C07)
 - ch) heveny vérnyomás-emelkedés csökkentésére szolgáló szerek (ATC—C08 C)
 - ci) ACE-gátlók (ATC—C09 A);
 - d) antibiotikumok (ATC—J01);
 - e) váz- és izomrendszer
 - ea) gyulladásgátlók és reumaellenes készítmények (ATC—M01)
 - eb) ízületi és izomfájdalmak kezelésének készítményei (ATC—M02)
 - ec) izomrelaxansok (ATC—M03 B);
 - f) idegrendszer
 - fa) fájdalomcsillapítók, lázcsökkentők (ATC—N02)
 - fb) antiepileptikumok (ATC—N03)
 - fc) antikolinerg antiparkinson szerek (ATC—N04 A)
 - fd) dopaminerg antiparkinson szerek (ATC—N04 B)
 - fe) antipszichotikumok (ATC—N05 A)
 - ff) anxiolytikumok (ATC—N05 B)
 - fg) altatók, nyugtatók (ATC—N05 C);

g) injekciózáshoz, infúzióhoz szükséges anyagok (fertőtlenítők, tűk, fecskendők, infúziós szerelékek);

h) kötszerek;

i) szűrővizsgálatokhoz szükséges reagensek, indikátorcsíkok.

(3) A (2) bekezdés szerinti gyógyszer-csoportok köréből elsősorban a közgyógyellátási igazolványra felírható gyógyszereket kell biztosítani, kivéve, ha az adott gyógyszer-csoporton belül nincs közgyógyellátási igazolványra felírható gyógyszer, vagy nincs olyan közgyógyellátási igazolványra felírható gyógyszer, amely az adott betegség kezeléséhez megfelelő.

(4) A (2) bekezdésben meghatározott gyógyszer-csoportok alapján összeállított alapgyógyszerek köréről részletes és pontos tájékoztatást kell adni az ellátást igénybe vevő részére.

(5) A (2) bekezdés alá nem tartozó egyéni gyógyszer-szükségletek költségét az ellátásban részesülő viseli.

(6) Az intézmény viseli — az (5) bekezdésben foglaltaktól eltérően — az ellátást igénybe vevő gyógyszer-szükségletének az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összege tíz százalékát

a) meghaladó költségét, ha

aa) az ellátást igénybe vevőnek a személyi térítési díj megfizetése után fennmaradó havi jövedelme a havi gyógyszer-költségét teljes mértékben nem fedezi, vagy

ab) részére az intézmény költőpénzt biztosít,

b) kitevő költségét, ha az ellátást igénybe vevő havi jövedelme fedezi ugyan a havi gyógyszer-költséget, de a fennmaradó összeg kevesebb, mint az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének tíz százaléka.

(7) A gyógyászati segédeszköz ellátása körében az intézmény feladata a testtávoli eszköznek az intézmény költségén, a testközeleli segédeszköznek az ellátott költségén történő biztosítása. Ha a testközeleli segédeszköz költségeinek viselésére az ellátott jövedelmi helyzete alapján nem képes, a költségviselés tekintetében a (6) bekezdésben foglaltak szerint kell eljárni.”

6. §

Az R. 54. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A bentlakásos intézmény feladatkörében gondoskodik az ellátást igénybe vevő mentálhigiénés ellátásáról. Ennek keretében biztosítja]

„b) a konfliktushelyzetek kialakulásának megelőzése érdekében az egyéni, csoportos megbeszélést,”

7. §

Az R. 112. §-ának (2)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E rendelet 52. §-a 2001. január 1-jén lép hatályba.

(3) 2000. december 31-éig a bentlakásos ellátásban részesülők számára a szükséges gyógyszerek, valamint gyógyászati segédeszközök beszerzéséről az intézmény gondoskodik.”

8. §

Az R. 113. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A rendelet hatálybalépésekor már működő intézmények, ha az intézményben a férőhelyek száma

a) a száz főt nem éri el, 2000. november 30-ig,

b) a száz főt meghaladja, 2001. május 31-ig

készítik el a gondozás tervét.”

9. §

(1) Az R. 2. számú melléklete helyébe e rendelet 1. számú melléklete lép.

(2) Az R. 3. számú melléklete e rendelet 2. számú melléklete szerint módosul.

(3) Az R. 4. számú melléklete helyébe e rendelet 3. számú melléklete lép.

(4) Az R. 5. számú melléklete az „A” táblázatot követően a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A csoportos étkeztetésben az „A” táblázatban meghatározott korcsoportoknak megfelelő külön étrend, illetve anyagkiszabás alkalmazása szükséges. A csoportos étkeztetés ellenőrzésekor az étlapok és anyagkiszabatok alapján történő energia- és tápanyagszámítás legalább a következőkre terjedjen ki:

- energia (kJ),
- fehérje (g. energia%),
- zsír (g. energia%),
- szénhidrát (g. energia%),
- hozzáadott cukor (g. energia%),
- koleszterin (mg).

A napi energia- és tápanyag-beviteli ajánlások teljesítendő aránya a szolgáltatott étkezések függvényében a következő:

- csak reggeli esetén 20%,
- csak ebéd esetén 35%,
- tízórai, ebéd, uzsonna esetén 65%,
- csak vacsora esetén 25%,

- teljes napi ellátás esetén 100%,
- bölcsődei ellátás esetén reggeli, tízórai, ebéd és uzsonna 75%.

A kenőzsiradék és a főzőzsiradék legfeljebb 50 százaléka legyen állati eredetű. A bő zsiradéokban a sütéshez használt zsírmennyiség legfeljebb 1/3-át lehet a tápanyagtartalomba, a nyersanyag-összesítésbe beszámolni.

Az étkeztetés ellenőrzésekor figyelembe kell venni, hogy a „B”, „C”, „D” táblázatokban található élelmiszer-nyersanyag-felhasználási javaslatokból egy hónapos átlagot véve az eltérés ne legyen nagyobb plusz-mínusz 10% százaléknál. 1 és 6 éves kor között a táblázatban megadott értékek csak ajánlás jellegűek az intézmények részére.”

(5) Az R. 9—10. számú melléklete helyébe e rendelet 4—5. számú melléklete lép.

10. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

Harrach Péter s. k.,
szociális és családtügyi miniszter

1. számú melléklet
a 6/2000. (VII. 6.) SZCSM rendelethez

[2. számú melléklet
az 1/2000. (I. 7.) SZCSM rendelethez]

A személyes gondoskodás formáinak szakmai létszámnormái

I. Alapellátások

1. Étkeztetés

a) étel kiszolgálása szociális intézményből történik	
— kiségtő (150 adagonként)	0,5 fő
b) szociális konyha vagy népkonyha	
— konyhavezető	1 fő
— szociális segítő	1 fő

2. Házi segítségnyújtás

a) gondozási körzetenként (800—1400 fő lakos)	
— szociális gondozó	
(ajánlott gondozotti létszám 1 fő hivatásos gondozó esetén 5—6 fő)	1 fő
b) 5 vagy több főállású szociális gondozó esetén	
— vezető gondozó	1 fő

3. Családsegítés	
a) családgondozói körzetenként (2500—4000 fő lakos)	1 fő
— családgondozó (ha szervezetenként egy egységben dolgozó családgondozók száma három, vagy ennél több, akkor vezető családgondozót kell közülük kinevezni)	
b) családsegítő központ (30 000 lakosonként)	
— intézményvezető	1 fő
— családgondozó	5 fő
— szociális segítő vagy tanácsadó	2 fő
4. Falugondnoki szolgálat	
— falugondnok	1 fő
 <i>II. Szakosított ellátások</i>	
<i>1. Nappali ellátást nyújtó intézmények</i>	
A) Idősek klubja (telephelyenként)	
a) 5 napos nyitvatartás és 30 vagy az alatti férőhely esetén	
— klubvezető	1 fő
— szociális gondozó	2 fő
b) 30 férőhely feletti klubok létszámtöbblete	
— szociális gondozó vagy szociális segítő	1 fő
c) 6 napos vagy folyamatos nyitvatartás létszámtöbblete	
— szociális gondozó	1 fő
B) Gondozási központ	
a) 6 főnél kevesebb főállású alkalmazott esetén a klubvezető megbízható a központ vezetői feladataival	
b) 6 vagy több főállású alkalmazott esetén (bentlakást nyújtó ellátás nélkül)	
— gondozási központ vezető	1 fő
— szociális segítő	1 fő
— mentálhigiénés munkatárs vagy mozgásterapeuta	heti 4 óra
c) bentlakást nyújtó intézményi részleg esetén	
— részlegvezető (ha a gondozási központ főállású alkalmazottainak a száma meghaladja a 15 főt)	1 fő
— ápoló, gondozó (50 férőhelyre vetítve)	10 fő
C) Fogyatékosok nappali intézménye	
— intézményvezető	1 fő
— terápiás munkatárs (három gondozási csoportra)	1 fő
— szociális gondozó (gondozási csoportonként)	1 fő

D) Pszichiátriai és szenvedélybetegek nappali intézménye	
— intézményvezető	1 fő
— terápiás munkatárs	1 fő
— szociális gondozó	2 fő

E) Nappali melegező	
— intézményvezető	1 fő
— szociális munkás	1 fő
— szociális segítő	0,5 fő
— utcai szociális munkás	2 fő

2. Bentlakást nyújtó intézmények

A három műszakos folyamatos ellátást biztosító intézményben — kivéve a drogbetegeket ellátó intézményt, a hajléktalanok átmeneti szállását és a lakóotthont — az ápolói-gondozói feladatok ellátásához minimálisan 5 fő alkalmazása szükséges az intézményvezetőn és a kiegészítő személyzetten kívül.

A) Idősek otthona	
— intézményvezető	1 fő
— orvos	
= 100 férőhely alatt	heti 4 óra
= 100—200 férőhely között	heti 6 óra
= 200 férőhely felett	1 fő
— intézményvezető ápoló (100 férőhely felett, ennél kisebb férőhelyszám esetén az egyik osztályvezető ápoló bízható meg az intézményvezető ápoló feladatainak ellátásával)	1 fő
— osztályvezető ápoló (50 férőhelyenként)	1 fő
— ápoló, szociális gondozó (100 férőhelyre vetítve)	24 fő
— diétás nővér	
= 200 férőhelyig	heti 4 óra
= 200 férőhely felett	1 fő
— mozgásterapeuta	
= 100 férőhelyig	heti 4 óra
= 100 férőhely felett	1 fő
— szociális, mentálhigiénés munkatárs (50 férőhelyenként)	1 fő
— foglalkoztatásszervező (100 férőhelyenként)	1 fő
— szociális és mentálhigiénés csoportvezető	1 fő
(ha a szociális, mentálhigiénés, foglalkoztatásszervező munkatársak száma 4 vagy annál több, ennél kisebb létszámnál az egyik munkatárs bízható meg a csoportvezetői feladatokkal)	

B) Pszichiátriai és szenvedélybetegek tartós bentlakást nyújtó intézménye (drogbetegeket ellátó intézmény kivételével)			
— intézményvezető	1 fő		
— orvos			
= 100 férőhely alatt	heti 8 óra		
= 100—200 férőhely között	heti 12 óra		
= 200 férőhely felett	heti 4 óra és 1 fő		
(ezen belül kell biztosítani a szükséges szakorvosi ellátást is)			
— intézményvezető ápoló (100 férőhely felett)	1 fő		
— osztályvezető ápoló (50 férőhelyenként)	1 fő		
— ápoló, szociális gondozó (100 férőhelyre vetítve)			
= ápolást, gondozást nyújtó intézmény	24 fő		
= rehabilitációs intézmény	12 fő		
— szociális, mentálhigiénés munkatárs (200 férőhelyig 50 férőhelyenként, 200 férőhely felett 100 férőhelyenként)			
= ápolást, gondozást nyújtó intézmény	1 fő		
= rehabilitációs intézmény	2 fő		
— szociális és mentálhigiénés csoportvezető	1 fő		
(ha a szociális, mentálhigiénés foglalkoztatásszervező munkatársak száma 4 vagy annál több fő, ennél kisebb létszámnál az egyik munkatárs bízható meg a csoportvezetői feladatokkal)			
— foglalkoztatás szervező, munkavezető (200 férőhelyig 50 férőhelyenként, 200 férőhely felett 100 férőhelyenként)			
= ápolást, gondozást nyújtó intézmény	1 fő		
= rehabilitációs intézmény	2 fő		
C) Drogbetegeket ellátó intézmény			
— intézményvezető	1 fő		
— orvos			
= 100 férőhely alatt	heti 4 óra		
= 100 férőhely felett	heti 6 óra		
— szociális, mentálhigiénés munkatárs (50 férőhelyenként)	3 fő		
— foglalkoztatásszervező, munkavezető (50 férőhelyenként)	2 fő		
D) Fogyatékosok tartós bentlakást nyújtó intézménye			
— intézményvezető	1 fő		
— orvos			
= 100 férőhely alatt	heti 4 óra		
= 100—200 férőhely között	heti 6 óra		
= 200 férőhely felett	1 fő		
— intézményvezető ápoló (100 férőhely felett)	1 fő		
— osztályvezető ápoló (50 férőhelyenként)	1 fő		
— ápoló, szociális gondozó (100 férőhelyre vetítve)	14 fő		
— szociális, mentálhigiénés munkatárs (50 férőhelyenként)			
= ápolást, gondozást nyújtó intézmény	1 fő		
= rehabilitációs intézmény	2 fő		
— foglalkoztatásszervező (rehabilitációs intézményben 100 férőhely felett)	1 fő		
E) Hajléktalanok tartós bentlakást nyújtó intézménye			
— intézményvezető	1 fő		
— orvos			
= ápolást, gondozást nyújtó intézmény	heti 6 óra		
= rehabilitációs intézmény	heti 2 óra		
— intézményvezető ápoló (100 férőhely felett)	1 fő		
— osztályvezető ápoló (50 férőhelyenként)	1 fő		
— ápoló, szociális gondozó (100 férőhelyre vetítve)	14 fő		
— szociális, mentálhigiénés munkatárs (50 férőhelyenként)			
= ápolást, gondozást nyújtó intézmény	1 fő		
= rehabilitációs intézmény	2 fő		
— foglalkoztatásszervező (rehabilitációs intézményben 100 férőhely felett)	1 fő		
F) Átmeneti elhelyezést nyújtó intézmények			
— intézményvezető	1 fő		
— vezető ápoló	1 fő		
— orvos	heti 2 óra		

- ápoló, szociális gondozó (100 férőhelyre vetítve)
 - = időskorúak és fogyatékosok gondozóháza, pszichiátriai és szenvedélybetegek átmeneti otthona 16 fő
 - = hajléktalanok éjjeli menedékhelye és átmeneti szállása 4 fő
- szociális, mentálhigiénés munkatárs (50 férőhelyenként)
 - = időskorúak és fogyatékosok gondozó háza, pszichiátriai és szenvedélybetegek átmeneti otthona 1 fő
 - = hajléktalanok éjjeli menedékhelye és átmeneti szállása 4 fő

G) Módszertani feladatok ellátására kijelölt intézmény módszertani osztálya

- osztályvezető 1 fő
- módszertani munkatárs (főállásban) 2 fő
- módszertani szakértő (részmunkaidőben) 2 fő
- adminisztrátor 1 fő

H) Lakóotthon

- a) bentlakásos intézmény szervezetén belül működő
 - szociális segítő 3 fő
- b) önálló intézményként működő
 - intézményvezető 1 fő
 - ápoló, szociális gondozó 2 fő
 - szociális segítő 2 fő

Kiegészítő szabályok

1. A szakmai létszámnormára vonatkozó előírások betartásával a személyes gondoskodást nyújtó intézmények, szolgálatok a saját szervezeti felépítésük és működési rendjük szerint gazdálkodnak a humán erőforrásokkal.

2. Azon munkaköröknél, ahol alternatíva szerepel — pl. ápoló és szociális gondozó vagy foglalkoztatásszervező

és munkavezető — az intézmény-, szolgáltatásvezető hivatasköre a konkrét munkakör meghatározása.

3. Azon munkaköröknél, ahol a létszámnorma 50 férőhelyenként van meghatározva, minden megkezdett 50 férőhelyre kell az előírt létszámot biztosítani, vagyis 50 férőhelyig az alaplétszámot, ezt követően szakaszosan — 51—100, 101—150, 151—200 férőhely stb. — kell a többletlétszámról gondoskodni. A 200 férőhely feletti intézményeknél 200 férőhelyig 50 férőhelyenként, e fölött pedig 100 férőhelyenként kell létszámot biztosítani.

4. Ahol a létszámnorma 100 férőhelyre vetítve van meghatározva, az intézmény engedélyezett, és a működő férőhely számával arányosan kell a létszámot biztosítani. A létszámgényt főben kell meghatározni a kerekítés általános szabályának figyelembevételével.

5. Ha a bentlakásos intézmények férőhelyszáma nem haladja meg az 50 férőhelyet, az intézményvezetői munkakör osztott munkakörben vagy részmunkaidőben is ellátható. Azon bentlakásos intézményeknél, ahol az anya-intézményen kívüli önálló telephelyen működő részleg férőhelyszáma meghaladja az 50 férőhelyet, részlegvezető alkalmazásáról is gondoskodni kell.

6. A gazdasági, pénzügyi feladatok ellátásának létszám irányszámai a bentlakásos intézmények esetén a következők:

- gazdasági vezető 1 fő
- gazdasági ügyintéző (100 férőhelyenként) 2 fő
- ügyviteli létszám (pénztáros, könyvelő, rak-táros stb., 50 férőhelyenként) 1 fő
- takarítónő (1000 m²-es takarítandó felületként) 1 fő
- műszaki létszám (beépített 4000 légköbméterenként) 1 fő
- mosónő, vasalónő (50 férőhelyenként) 1 fő
- varrónő (100 férőhelyenként) 1 fő
- ételmezésvezető (100 férőhely felett) 1 fő
- szakács, konyhalány (100 adagonként és további 30 adagonként) 5 fő + 1 fő

2. számú melléklet a 6/2000. (VII. 6.) SZCSM rendelethez

1. Az R. 3. számú mellékletének 9. pontjában a

Ellátási forma	Intézményi munkakör	Képesítés
<ul style="list-style-type: none"> — pszichiátriai és szenvedélybetegek otthonai — kiskorú fogyatékosok otthona 	orvos	Szakirányú szakképzettség <ul style="list-style-type: none"> — belgyógyász szakorvos, — továbbá: ideg-elme szakorvos <ul style="list-style-type: none"> — továbbá: gyermek szakorvos Szakirányú szakképzettség hiányában <ul style="list-style-type: none"> — általános orvos

szövegrész helyébe

Ellátási forma	Intézményi munkakör	Képesítés
<ul style="list-style-type: none"> — 100 férőhely felett — 100 vagy ez alatti férőhely esetén 	részlegvezető	<ul style="list-style-type: none"> — azonos az intézményvezetőre vonatkozó képesítésekkel — továbbá: szociális gondozó és szervező, szociális asszisztens, mentálhigiénés asszisztens
<ul style="list-style-type: none"> — pszichiátriai és szenvedélybetegek otthonai — kiskorú fogyatékosok otthona 	orvos	Szakirányú szakképzettség <ul style="list-style-type: none"> — belgyógyász, általános orvostan, házi orvostan, szakorvos, — továbbá: ideg-elme szakorvos <ul style="list-style-type: none"> — továbbá: gyermek szakorvos Szakirányú szakképzettség hiányában <ul style="list-style-type: none"> — szakorvos

szövegrész lép.

2. Az R. 3. számú mellékletének 9. pontjában a

Ellátási forma	Intézményi munkakör	Képesítés
	szociális, mentálhigiénés munkatárs	Szakirányú szakképzettség <ul style="list-style-type: none"> — felsőfokú szociális alapvégzettség, — pedagógus vagy felsőfokú egészségügyi végzettség mentálhigiénés szakirányú végzettséggel, — szociális asszisztens, mentálhigiénés asszisztens Szakirányú szakképzettség hiányában <ul style="list-style-type: none"> — pedagógus, védőnő, népművelő

szövegrész helyébe

III. rész HATÁROZATOK

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 24/2000. (VII. 6.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság a Kormány helyi képviselő-testület Alkotmánnyal ellentétes működésének véleményezése iránti indítványa tárgyában, az Alkotmány 19. § (3) bekezdése 1) pontjában biztosított jogkörében eljárva — *dr. Bagi István, dr. Erdei Árpád és dr. Strausz János* alkotmánybíróknak a határozati formát érintő különvéleményével és *dr. Kiss László* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával — meghozta a következő véleményt nyilvánító

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja: az Alkotmány mind a helyi képviselő-testületet, mind a polgármestert alkotmányos intézményként szabályozza és védi [Alkotmány 44. § (1)—(3) bekezdései; 44/B. § (1)—(2) bekezdései]. Erre tekintettel kiemelkedő alkotmányos érdek fűződik a közöttük lévő közjogi jogviszony zavartalanosságához, amiből következik, hogy az Alkotmány 71. § (1) bekezdése alapján a választópolgárok által közvetlenül megválasztott polgármestert a helyi képviselő-testület önkényesen nem korlátozhatja feladatai ellátásában.

2. A helyi önkormányzás zavartalanosságának fenntartása, feltételeinek biztosítása a helyi képviselő-testületnek és a polgármesternek egyaránt alkotmányos kötelessége. Nem tesz eleget alkotmányos kötelezettségének az a helyi képviselő-testület, amely önkényesen akadályozza a polgármesteri megbízatás teljesítését. Önkényes akadályozásnak minősül az is, ha a helyi képviselő-testület nem indítja meg azokat az eljárásokat, amelyeket törvény a helyi képviselő-testület és a polgármester közötti konfliktusok megoldására rendel.

3. Nem tekinthető önkényesnek — ennek következtében alkotmányellenesnek — a helyi képviselő-testület működése akkor, ha a helyi önkormányzás zavartalanosságának biztosítása érdekében a testület igénybe veszi a konfliktus feloldására rendelt törvényi eszközöket.

Az Alkotmánybíróság e véleménynyilvánító határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

A Magyar Köztársaság miniszterelnöke a 13/VIII/2000. számú átiratában — utalva a Kormány 2000. január 4-i ülésén elfogadott határozatára — felkérte az Alkotmánybíróságot, hogy Hódmezővásárhely Megyei Jogú Város Közgyűlésének működése kapcsán soron kívül alakítsa ki véleményét abban a kérdésben, hogy „alkotmányellenesen működik-e a közgyűlés, ha munkáltatói jogaival visszaélve, e jogokat nem rendeltetésüknek megfelelően gyakorolva a polgármestert tartósan, lényegében határozatlan időre felüggeszti közszolgálati jogviszonyából, ezzel megakadályozva, hogy a választópolgárok által közvetlenül megválasztott polgármester mind a választott tisztségéből, mind a közszolgálati jogviszonyából eredő feladatait ellássa, jogszabályban megállapított hatásköreit gyakorolja”.

II.

Az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglalt véleményét a következő — elsősorban alkotmányi, illetőleg törvényi — előírásokra alapozta:

1. Az Alkotmány szerint:

„19. § (3) E jogkörében az Országgyűlés

1) a Kormánynak — az Alkotmánybíróság véleményének kikérése után előterjesztett — javaslatára feloszlatja azt a helyi képviselő-testületet, amelynek működése az Alkotmánnyal ellentétes; dönt a megyék területéről, nevéről, székhelyéről, a megyei jogú várossá nyilvánításról és a fővárosi kerületek kialakításáról;”

„42. § A község, a város, a főváros és kerületei, valamint a megye választópolgárainak közösségét megilleti a helyi önkormányzás joga. A helyi önkormányzás a választópolgárok közösségét érintő helyi közügyek önálló, demokratikus intézése, a helyi közhatalomnak a lakosság érdekében való gyakorlása.”

„43. § (2) A helyi önkormányzati jogokat és kötelezettségeket törvény határozza meg. Az önkormányzat hatáskörének jogszerű gyakorlása bírósági védelemben részesül, jogai védelmében az önkormányzat az Alkotmánybírósághoz fordulhat.”

„44. § (1) A választópolgárok a helyi önkormányzást az általuk választott képviselő-testület útján, illetőleg helyi népszavazással gyakorolják.”

„44/B. § (1) A helyi képviselő-testület elnöke a polgármester. A képviselő-testület bizottságot választhat, és hivatalos létre.

(2) A polgármester az önkormányzati feladatain kívül törvény vagy törvényi felhatalmazáson alapuló kormányrendelet alapján kivételesen államigazgatási feladatokat is elláthat.”

„71. § (1) Az országgyűlési képviselőket, valamint a helyi önkormányzati képviselő-testület tagjait, továbbá a polgármestert és a fővárosi főpolgármestert a választópolgárok általános és egyenlő választójog alapján, közvetlen és titkos szavazással választják.”

2. A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) Alkotmánybíróság által figyelembe vett rendelkezései:

„Az Országgyűlés — követve hazánk haladó önkormányzati hagyományait, továbbá az Európai Önkormányzati Karta alapkövetelményeit — elismeri és védi a helyi közösségek önkormányzásához való jogait.

A helyi önkormányzás lehetővé teszi, hogy a választópolgárok helyi közössége — közvetlenül, illetőleg a választott helyi önkormányzata útján — önállóan és demokratikusan intézze a helyi érdekű közügyeit. ...” (Preambulum)

„9. § (1) Az önkormányzat jogi személy. Az önkormányzati feladat- és hatáskörök a képviselő-testületet illetik meg. A képviselő-testületet a polgármester képviseli.

(2) Az önkormányzati feladatokat a képviselő-testület és szervei: a polgármester, a képviselő-testület bizottságai, a részönkormányzat testülete, a képviselő-testület hivatala látják el.

(3) A képviselő-testület egyes hatásköreit a polgármesterre, a bizottságaira, a részönkormányzat testületére, a helyi kisebbségi önkormányzat testületére, törvényben meghatározottak szerint társulására ruházhatja. E hatáskör gyakorlásához utasítást adhat, e hatáskört visszavonhatja. Az átruházott hatáskör tovább nem ruházható.”

„12. § (2) A képviselő-testület elnöke a polgármester, aki összehívja és vezeti a képviselő-testület ülését.”

„31. § A polgármesteri és az alpolgármesteri tisztség egyidejű betöltetlensége, illetőleg tartós akadályoztatásuk esetére a szervezeti és működési szabályzat rendelkezik a képviselő-testület összehívásának, vezetésének a módjáról.”

„32. § A polgármester tagja a képviselő-testületnek, a képviselő-testület határozatképessége, döntéshozatala, működése szempontjából települési képviselőnek tekintendő. A polgármester a megválasztását követően esküt tesz a képviselő-testület előtt.”

„33. § A polgármester tekintetében a képviselő-testület gyakorolja a munkáltatói jogokat, munkabérét a jogszabály keretei között határozza meg. A polgármester az államigazgatási tevékenységéért a közszolgálati szabályok szerint felelős.”

„33/B. § (1) A polgármester sorozatos törvénytörő tevékenysége, mulasztása miatt a képviselő-testület — minősített többséggel hozott határozata alapján — keresetet nyújthat be a polgármester ellen a helyi önkormányzat székhelye szerint illetékes megyei, fővárosi bírósághoz a polgármester tisztségének megszüntetése érdekében. Egyidejűleg kérheti a polgármesternek e tisztségéből történő felfüggesztését is. A bíróság a keresetet soron kívül bírálja el.”

„34. § (1) A képviselő-testület — saját tagjai közül a polgármester javaslatára, titkos szavazással a képviselő-testület megbízatásának időtartamára — a polgármester helyettesítésére, munkájának a segítésére alpolgármestert választ, alpolgármestereket választhat.

(2) Az alpolgármester a polgármester irányításával látja el feladatait.”

„93. § (2) Az Országgyűlés a Kormánynak — az Alkotmánybíróság véleményének kikérése után előterjesztett — javaslatára feloszlítja azt a helyi képviselő-testületet, amelynek működése az Alkotmánnyal ellentétes [Alkotmány 19. § (3) bekezdés 1) pont]. Ha az Országgyűlés az önkormányzati képviselő-testületet feloszlítja, egyidejűleg 60 napon belüli időpontra kitűzi az időközi választást.

(3) Az Országgyűlés a feloszlításról a soron következő ülésén határoz. E napirend tárgyalására meg kell hívni az érintett önkormányzat polgármesterét. A polgármester jogosult a feloszlításra vonatkozó javaslattal kapcsolatban a képviselő-testület álláspontját a határozathozatal előtt ismertetni.”

„95. § A Kormány:

b) javaslatot terjeszt az Országgyűléshez az Alkotmánnyal ellentétesen működő helyi képviselő-testület feloszlítására.”

„96. § A belügyminiszter:

b) kezdeményezi a Kormánynál az Alkotmánnyal ellentétesen működő helyi képviselő-testület feloszlítására vonatkozó országgyűlési előterjesztés benyújtását.”

„99. § (1) A közigazgatási hivatal vezetője a törvényességi ellenőrzés körében — határidő tűzésével — felhívja az érintettet a törvénytörés megszüntetésére. Az érintett a felhívásban foglaltakat köteles megvizsgálni, és a megadott határidőn belül az annak alapján tett intézkedésről vagy egyet nem értéséről a közigazgatási hivatal vezetőjét tájékoztatni.

(2) Ha a megadott határidőn belül intézkedés nem történt, a közigazgatási hivatal vezetője kezdeményezheti:

- a) az Alkotmánybíróságnál a törvénytörő önkormányzati rendelet felülvizsgálatát és megsemmisítését;
- b) a törvénytörő határozat bírósági felülvizsgálatát;
- c) a képviselő-testület összehívását a törvénytörés megszüntetésére, a képviselő-testület tisztségviselője felelőségének megállapítását.

(3) A jogszabálysértés megszüntetésére a pert a helyi önkormányzat, a helyi kisebbségi, valamint kisebbségi települési önkormányzat, illetve a polgármester ellen a megadott határidő lejártától számított harminc napon belül lehet megindítani. A kereset benyújtásának a döntés végrehajtására halasztó hatálya nincs, de a végrehajtás felfüggesztését a bíróságtól lehet kérni. Ha a jogszabálysértő döntés végrehajtása a közérdek súlyos sérelmével vagy elháríthatatlan kárral járna, a végrehajtás felfüggesztését — az érintett egyidejű értesítésével — kérni kell a bíróságtól.”

„114. § Az Alkotmánybíróság — a Kormány indítványa alapján — véleményt nyilvánít a helyi képviselő-testület működésének alkotmányellenességéről.”

3. A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) Alkotmánybíróság által figyelembe vett rendelkezései:

„51. § (1) Fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanúja esetén a munkáltatói jogkör gyakorlója köteles az eljárást — a (2) bekezdés esetét kivéve — megindítani. Nem lehet fegyelmi eljárást indítani, ha a kötelezettségszegés felfedezése óta három hónap, illetőleg a fegyelmi vétség elkövetése óta három év eltelt.”

„52. § (1) A vizsgálóbiztos javaslatára a munkáltatói jogkör gyakorlója a fegyelmi eljárás alá vont köztisztviselőt legfeljebb a fegyelmi határozat kihirdetéséig állásából felfüggesztheti, ha jelenléte a tényállás tisztázását gátolná vagy a kötelezettségszegés súlya és jellege a munkahelytől való távoltartást indokolja. A hivatalvesztés büntetéssel — az erről szóló határozat jogerőre emelkedéséig — a felfüggesztés együtt jár.

(2) Azonnal meg kell szüntetni a felfüggesztést, ha annak indoka már nem áll fenn.”

[A polgármesteri tisztség ellátásának egyes kérdéseiről és az önkormányzati képviselők tiszteletdíjáról szóló 1994. évi LXIV. törvény módosításáról rendelkező 2000. évi XLIV. törvény (a továbbiakban: Pttv.) 5. §-a szerint:

»A Pttv. 7. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki: „(3) A vizsgálóbizottság a megbízását követő harminc napon belül köteles lefolytatni a vizsgálatot, ennek keretében meghallgatni a polgármestert. A vizsgálóbizottság a vizsgálat lezárását követő nyolc napon belül elkészíti a jelentést és a vizsgálóbizottság elnöke soron kívül, a jelentés elkészítését követő 15 napon belüli időpontra — a jelentés egyidejű megküldésével — összehívja a képviselő-testület ülését. A képviselő-testület a jelentés alapján a vizsgálóbizottság elnöke által összehívott ülésen, de legkésőbb az azt követő nyolc napon belül érdemben dönt a polgármester fegyelmi ügyében. E napirend tárgyalásának levezetésére a képviselő-testület a tagjai sorából elnököt választ.”«

A Pttv. (3) bekezdéssel kiegészített, idézett rendelkezése 2000. augusztus 1-jén lép hatályba, ezért az Alkotmánybíróság véleménynyilvánító határozatának meghozatalakor az indítvány elbírálásakor hatályos törvényi rendelkezések alapján jár el.]

III.

1. Az Alkotmánybíróság eddig egyetlen alkalommal nyilvánított véleményt helyi önkormányzat feloszlata tárgyában. Ebben a határozatában arról a jogi kérdéstről nyilatkozott, hogy önkormányzati képviselő-testület működésének hiánya lehet-e az Alkotmánnyal ellentétes [1220/H/1992. AB határozat ABH 1992, 631.]. Az Alkotmánybíróság e határozatában elvi tételként állapította meg, hogy az Ötv. 114. §-ában meghatározott — véleményezésben kifejezésre jutó — feladatát alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban láthatja el. Ezért — hangsúlyozta — a Kormány által előadott tényállításokat

nem vizsgálja felül és nem tekinti feladatának, hogy saját ténymegállapításokat tegyen. E nyilatkozata tehát elvont, elvi véleményt tartalmazott. Az Alkotmánybíróság e határozatában rámutatott: „Valamely önkormányzati képviselő-testület működésének hiánya, az Ötv.-nek megfelelő működés tartós mellőzése, a működőképesség helyreállításának, a működés folytatásának kilátástalansága ellentétes az Alkotmánnyal. Sérti ugyanis a választópolgároknak a helyi önkormányzathoz való jogát, valamint az Alkotmány 44. § (1) bekezdésében megállapított azt a jogát, hogy „a helyi önkormányzást az általuk választott képviselő-testület útján” gyakorolják. A képviselő-testület működésének elmaradása ellentétes az Alkotmány 44/A. §-ának azokkal a rendelkezéseivel is, amelyek a képviselő-testület által az Alkotmány és törvény keretei között elvégzendő feladatokat, teljesítendő kötelezettségeket állapítanak meg. A képviselő-testület alkotmányos jogainak és kötelezeteinek huzamos nem gyakorlása alkotmányserető mulasztás.” [ABH 1992, 630, 631.]

A jelen ügy meghatározó, fő elemében tér el az 1220/H/1992. AB határozattal elbírált ügytől. Nyilvánvaló ugyanis, hogy más megítélést kíván az, ha egy önkormányzat egyáltalán nem működik és ismét mást, ha működik ugyan, de nem egyértelműen megállapítható módon, alkotmányosan vagy alkotmányellenesen. Az 1220/H/1992. AB határozattal elbírált ügyben más helyzetben volt az Alkotmánybíróság, hiszen ott azt a tényt, hogy az önkormányzat nem működik, a működést tanúsító jegyzőkönyvek teljes hiánya egyértelműen és rögtön bizonyította. Ennek megfelelően az esetleges tényvizsgálatok elvégzésének a szükségessége valójában fel sem merülhetett.

Függetlenül a két ügy említett eltérésétől, az Alkotmánybíróság továbbra is fenntartja azt a korábbi álláspontját, hogy az Alkotmány 19. § (3) bekezdés 1) pontjában, valamint az Ötv. 114. §-ában megállapított feladatát és hatáskörét alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban láthatja el, s ennek megfelelően a jelen — véleményt nyilvánító — határozatában sem tartja hatáskörébe tartozónak azt, hogy tényvizsgálatokba bocsátkozzék. Nyomatékosan hangsúlyozza, hogy nem veszi át más — a konfliktus kezelésére rendelt — hatóság vagy bíróság feladatát, s nem bocsátkozik annak részletes vizsgálatába sem, hogy a létrejött konfliktushelyzet kialakulásáért milyen mértékben tehető felelőssé a helyi képviselő-testület, s milyen mértékben a polgármester. Az „önkényesség”, egyúttal „alkotmányellenesség” kérdésének vizsgálatakor sem terjeszkedik túl a törvényi szabályozásnak megfelelő, vagy nem megfelelő magatartás megállapításánál, így nem tartja köteletségének annak tényszerű vizsgálatát sem: vajon a helyi képviselő-testület elkövetett-e joggal való visszaélést vagy rendeltetésellenes joggyakorlást azzal, hogy a polgármestert „tartósan, lényegében határozatlan időre” felfüggesztette a foglalkoztatási jogviszonyából.

2. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt megállapítja: a Alkotmány 42. §-a értelmében a község, a város, a főváros

és kerületei, valamint a megye választópolgárainak közöségét illeti meg a helyi önkormányzás joga, s a helyi önkormányzás nem egyéb, mint a választópolgárok közösségét érintő helyi közügyek önálló, demokratikus intézése, a helyi közhatalomnak a lakosság érdekében való gyakorlása.

A választópolgárok a helyi önkormányzást részben közvetve, az általuk választott helyi képviselő-testület útján, részben helyi népszavazás útján gyakorolják [Alkotmány 44. § (1) bekezdés]. A választópolgárok a képviselő-testületet a helyi önkormányzás gyakorlására választják meg, következésképpen az önkormányzati feladatok és hatáskörök is a képviselő-testületet illetik meg. Ebből következik az is, hogy ha törvény önkormányzati feladatról, hatásköréről rendelkezik, úgy ez a helyi képviselő-testületet illeti meg akkor is, ha ezt a törvény külön, kifejezetten nem is mondja ki.

Az önkormányzati feladatokat mindenekelőtt a képviselő-testület látja el, valamennyi hatáskörét saját maga gyakorolhatja, s maga — mint az önkormányzati hatáskörök elsődleges címzettje — határoz arról is, hogy átruházza-e azokat a polgármesterre, a képviselő-testület bizottságára, a részönkormányzat testületére, a helyi kisebbségi önkormányzat testületére, illetve törvényben meghatározottak szerint a társulására. A helyi képviselő-testület szerveinek nagyobb részt előkészítő, szervező, végrehajtó és ellenőrző szerepük van: a folyamatos tevékenységet igénylő önkormányzati feladatokat a képviselő-testület a „szervei” segítségével oldja meg, s azok révén ellenőrzi a végrehajtást is.

A magyar önkormányzati rendszer egyik alapvető sajátossága, hogy a képviselő-testületet széles körű önállóság illeti meg a tekintetben, hogy milyen munkamegosztást alakít ki saját maga és szervei között. Így például egy vagy több alpolgármestert választ, a kötelező bizottságokon kívül szabadon dönt bizottsági szervezetéről és e testületeinek kisebb-nagyobb szerepet szánhat az önkormányzásban. A képviselő-testület belátásán — hatáskör-átruházási gyakorlatán — múlik az is, erősíti vagy gyengíti-e a polgármester helyi önkormányzásban betöltött szerepét. A helyi képviselő-testület saját feladat- és hatásköréből (az át nem ruházhatók kivételével) bármelyiket átruházhatja a polgármesterre. A gyakorlatban elsősorban a gyakran előforduló, egyszerűbb elbírálású ügyek (pl. szociális támogatás nyújtása) sorolhatók ide. A helyi képviselő-testület az átruházást követően is „ura” marad az ügyeknek; bármikor visszavonhatja az átruházott hatáskört, a polgármester önkormányzati hatósági hatáskörben hozott döntését — fellebbezés esetén — felülbíráhatja [Ötv. 11. § (2) bekezdés], bármely ügy intézéséhez utasítást adhat [Ötv. 9. § (3) bekezdés].

A polgármester tehát a helyi képviselő-testület által gyakorolható — az Alkotmány 42. és 44. §-ában írt — helyi önkormányzásban főszabályként a képviselő-testület akaratára és belátására, a törvény szóhasználatával élve, annak felhatalmazására vehet részt. [„Önkormányzati

döntést a helyi önkormányzat képviselő-testülete — annak felhatalmazására bizottsága, a részönkormányzat testülete, a helyi kisebbségi önkormányzat testülete, társulása, a polgármester —, illetőleg népszavazás hozhat.” Ötv. 2. § (2) bekezdés]. A polgármester „saját jogon” kapott önkormányzati feladat- és hatásköre — de lege lata — nem jelentős az Alkotmány 42. §-ában írt helyi önkormányzás megvalósítása tekintetében. [„Törvény a polgármesternek, főpolgármesternek, megyei közgyűlés elnökének kivételesen önkormányzati feladat- és hatáskört állapíthat meg.” Ötv. 2. § (2) bekezdés]

A polgármester a hivatal irányítása terén is kötve van a helyi képviselő-testülethez: „a polgármester a képviselő-testület döntései szerint és saját önkormányzati jogkörében irányítja a hivatalt” [Ötv. 35. § (2) bekezdés].

A polgármester alkotmányos helyzetének megállapításánál nagy szerepe van az őt megillető hatásköröknek. A helyi képviselő-testülethez való viszonyát, s e viszony Alkotmány 42. §-ában írt helyi önkormányzáshoz való kapcsolódását, alkotmányossági szempontú relevanciáját az Alkotmány és az Ötv. által számára biztosított hatáskörök ismeretében lehet megállapítani, s ennek eredményeként lehet állást foglalni abban a kérdésben is, vajon a polgármesteri tisztség ellátásának akadályozása alkotmányellenes módon befolyásolja-e a helyi önkormányzás megvalósulását.

3. Az Alkotmánybíróság megállapítja: a helyi képviselő-testület és a polgármester közötti viszony tartós romlása kétségkívül konfliktushelyzetet eredményez, amely megzavarja a helyi önkormányzás folyamatos fenn tartását, feltételeinek biztosítását. E konfliktushelyzet hátterében a helyi képviselő-testületnek mind „alkotmányos”, mind pedig „alkotmányellenes” működése állhat. Ennek megítélésében döntő szerepet kap az a körülmény, hogy a konfliktushelyzet létrejöttében kimutatható-e a helyi képviselő-testületnek, illetve a polgármesternek olyan magatartása, amely nyilvánvalóan és kifejezetten ütközik az Alkotmány, illetőleg az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdés e) pontja alapján megalkotott törvények rendelkezéseibe.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint önmagában sem az Alkotmány, sem az Ötv. egyetlen rendelkezésébe sem ütközik az az eljárás, amelynek során valamely helyi képviselő-testület — élve a törvényekben kapott felhatalmazásokkal — a szerinte törvényt sértéseket bizonyíthatóan elkövető polgármesterét felfüggeszti az állásából. Mint-hogy azonban ez utóbbi munkavégzésének akadályozása — konkrét okától függetlenül — ellehetetleníti a helyi képviselő-testület munkájában, s azon keresztül a helyi önkormányzás gyakorlásában való részvételét, jelentősége van annak, hogy feladatellátásának — helyi képviselő-testület általi — akadályozása a képviselő-testület önkényes, alkotmányellenes magatartására vezethető-e vissza.

Ez utóbbira azonban csak közelebbi tényvizsgálatok (s az ezeken alapuló fegyelmi vagy bírósági eljárások) deríthetnek fényt. Ezek során figyelemmel kell lenni arra a

körülményre, hogy ott, ahol a törvényalkotó mérlegelési jogkört biztosított, s ezzel a címzett (munkáltatói jogkör gyakorlója, itt: helyi képviselő-testület) számára választási lehetőséget adott, ott a helyi képviselő-testületnek ezek közül nem csak és kizárólag egy adott konkrét lehetőséget szabad választania. Ennek megfelelően az Ötv. 33/B. § (1) bekezdésének alkalmazása tekintetében kizárólag a képviselő-testülettől függ, mit tekint „sorozatos törvénytértésnek”, „benyújt-e” keresetet, kéri-e a polgármester tisztségéből történő felfüggesztését. Hasonlóképpen nem korlátozható és nem beszűkíthető jogkört kapott a fegyelmi jogkör gyakorlója a Ktv. 52. § (1) bekezdésében is azáltal, hogy a törvényhozó kizárólag az ő (itt: helyi képviselő-testület) belátására bízta azt, felfüggeszti-e a polgármestert — a fegyelmi határozat kihirdetéséig — arra hivatkozással, hogy „jelenléte a tényállás tisztázását gátolná”, vagy „a kötelezettségesség súlya és jellege a munkahelytől való távortartást indokolja”.

A helyi önkormányzás gyakorlásának zavartalansága ugyanakkor megkívánja, hogy ne terheljék konfliktusok a helyi képviselő-testület és a polgármester kapcsolatát. Erre tekintettel — külön erre való kötelezés nélkül is — a helyi képviselő-testületnek — az Alkotmány 42. §-ára és 44. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseire figyelemmel — meg kell indítania (és ésszerű időben le is kell zárnia) azokat az eljárásokat, amelyek alkalmasak a konfliktusok kezelésére és megszüntetésére.

4. Amennyiben a helyi képviselő-testület megindította a konfliktusok feloldására igénybe vehető eljárásokat, akkor kerül előtérbe az eljárások minél előbbi, „ésszerű határidőn” belüli lezárásának a követelménye. A helyi képviselő-testület és a polgármester közötti konfliktus megoldása érdekében a megalapozott döntés kialakításához szükséges és elégséges időben hozott döntés tekintendő az „ésszerű időben” meghozott döntésnek. Az így értelmezhető „ésszerű idő” mind a konfliktus megoldására rendelt eljárások megindítására, mind pedig az eljárások lezárására vonatkozhat. Az indokolatlan késlekedés az ésszerű határidőn belüli döntésre vonatkozó kötelezettség megszegésének minősül. A helyi képviselő-testület ezt a kötelezettséget akkor szegi meg, ha a törvényi rendelkezések figyelembevételével nem indítja meg azokat az eljárásokat, amelyek alkalmasak lehetnek a helyi képviselő-testület és a polgármester közötti konfliktusok feloldására. Ez a késlekedése, mulasztása önkényesnek, alkotmányellenesnek minősül, csakúgy mint, ha ésszerű indok nélkül nem zárja le késedelem nélkül az általa indított fegyelmi eljárást akkor, ha erre külön előírt határidő nem is kötelezi.

Az Alkotmánybíróság ugyanakkor megállapítja: a helyi önkormányzás zavartalanságának folyamatos fenntartása, feltételeinek biztosítása a helyi képviselő-testületnek és a polgármesternek egyaránt alkotmányos kötelessége. Ebből következően a polgármesternek is elő kell segítenie a konfliktusok mielőbbi rendezését. Ha tehát a konfliktus feloldásában ugyancsak aktív közreműködésre köteles pol-

gármester maga is bizonyíthatóan és tevőlegesen közrehat abban, hogy a helyi képviselő-testület „ésszerű határidőben” nem tudja lezárni az eljárást, úgy ez az eljárás olyan elhúzódásának számít, amelyért a helyi képviselő-testület nem tehető felelőssé, azaz annak önkényes, alkotmányellenes működése nem állapítható meg. Nyilvánvaló ugyanis, hogy az eljárás lezárását akadályozó, polgármester által követett halogató taktika következményeit nem lehet a helyi képviselő-testületre hártani, s az ilyen okból beálló késlekedést sem lehet a testület önkényes, alkotmányellenes működése megnyilvánulási formájának tekinteni.

Az Alkotmánybíróság tehát a jelen véleménynyilvánító határozatában is azt a korábban már kifejtett álláspontját hangsúlyozza, hogy „csak a konkrét eset körülményei alapján dönthető el, hogy adott esetben mi az ésszerű határidő”. [8/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 51, 56.] Ennek az „ésszerű határidőnek” az értelmezésénél fokozott jelentősége van a konfliktus feloldására egyaránt köteles felek magatartásának.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a „jogállamiság elvéből [Alkotmány 2. § (1) bekezdés] is következik az Alkotmányban szabályozott szerveknek az a kötelessége, hogy alkotmányos jelentőségű hatásköreiket jóhiszeműen, feladataik teljesítését kölcsönösen segítve, együttműködve gyakorolják”. [8/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 51, 54.]

Ebből a követelményből levezethető, hogy a konfliktus megoldásához szükséges és elegendő ésszerű idő megtartására a vitázó felek mindegyikének törekednie kell, azaz egyikük sem tanúsíthat olyan magatartást, amely ésszerű indok nélkül késlelteti a konfliktusfeloldó eljárások megindítását, illetőleg azok lezárását. Nem tesz eleget ennek az alkotmányos kötelezettségének az a helyi képviselő-testület sem, amely önkényesen akadályozza a polgármestert megbízatásának a teljesítésében. Mindenkor önkényes az akadályozás abban az esetben, ha annak jogszerű indokai nincsenek, s a felfüggesztésnek nem állnak fenn a törvényekben — jelenleg az Ötv. 33/B. § (1) bekezdésében, illetőleg a Ktv. 52. § (1) bekezdésében — írt feltételei.

Nem tekinthető ugyanakkor önkényesnek — ennek következtében alkotmányellenesnek — a helyi képviselő-testület működése akkor, ha a helyi önkormányzás zavartalanságának biztosítása érdekében a testület igénybe veszi a konfliktus feloldására rendelt törvényi eszközöket.

Az Országgyűlést illeti meg a képviselő-testület jogkörei alkotmányellenes, önkényes gyakorlásának, az alkotmányellenes működés egyedi, esetenkénti megállapításának a joga. A legfelsőbb államhatalmi-népképviselői szervnek azonban ezzel a — végső soron akár a helyi képviselő-testület feloszlását eredményező, politikai felelősségével terhelt — döntési jogával mindaddig nem indokolt élnie, amíg a konfliktuskezelésre rendelt más jogintézmények is rendelkezésre állnak.

Az Országgyűlés döntésének meghozatalánál tehát kiemelkedő jelentőségű szempontként szükséges értékelni, hogy a polgármesteri tisztség betöltésének akadályozása a

képviselő-testület önkényes, ezért alkotmányellenes magatartására vezethető-e vissza.

5. Az Alkotmánybíróság megállapítja: nem válik a helyi képviselő-testület működésképtelenné pusztán azért, hogy a polgármester — bármely okból — feladatát tartósan nem láthatja el, következésképpen mindazokat az önkormányzati alapjogokat képes gyakorolni, amelyeket az Alkotmány 44/A. §-a biztosít a számára. Ezeket az alapjogokat a „helyi önkormányzás” jegyében, a lakosság érdekében gyakorolja, s mindaddig, amíg e folyamatos feladatellátásának jogszerűsége bizonyítható, működése alkotmányosnak minősíthető. Amíg a belső viták nem eredményezik a „helyi önkormányzás” Alkotmány 42. §-ában és 44/A. §-ában írt, alapjog-értékű hatáskörei gyakorlásának ellehetetlenülését, pusztán a képviselő-testület és a polgármester közötti kapcsolat — akár tartós — megromlása sem eredményezheti önmagában a helyi képviselő-testület feloszlását. A „tartósság” azonban nem jelentheti azt, hogy a polgármester akár megválasztásának teljes időszaka is felfüggeszthető lehetne a feladatai ellátása alól. A polgármesteri tisztség Alkotmány 71. § (1) bekezdése alapján történő elnyerése kényszerítően teszi szükségessé, hogy az e köz megbízásra megválasztott személy ténylegesen is végezhesse a feladatait, s ebben egyetlen szerv, még a helyi képviselő-testület se akadályozhassa meg önkényesen.

A polgármester tehát — mint alkotmányos intézmény — védett, de munkavégzése nem élvez mindenre tekintet nélküli védelmet.

E tekintetben is az Országgyűlésnek kell egyedileg, az összes körülményt mérlegelve megvizsgálnia, hogy milyen okokra lehet visszavezetni a polgármester munkájának tartós akadályozását. Végző eszközként megoldást kereshet a helyi képviselő-testület feloszlásában is, amelyre azonban csak azt követően kerülhet sor, ha egyértelműen bizonyossá vált, hogy a helyi képviselő-testület önkényes magatartása (alkotmányellenes működése) vezetett el a kapcsolat megromlásához. Az Alkotmány 19. § (3) bekezdése *l)* pontjában biztosított — helyi képviselő-testület feloszlási — jogával az Országgyűlés csak akkor élhet, ha a helyi képviselő-testület működése ellentétes az Alkotmánnyal. Az Alkotmánybíróság véleményt nyilvánító határozatában kifejezésre juttatott álláspontja szerint alkotmányellenesen működik a helyi képviselő-testület akkor, ha önkényesen, ésszerű indok hiányában akadályozza a polgármestert köz megbízásának teljesítésében. Az önkényesség vizsgálata során azonban értékelni kell a konfliktus feloldásában ugyancsak együttműködésre kötelezett polgármester magatartását is.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint tehát a helyi képviselő-testület működése alkotmányellenesnek tekinthető akkor, ha a polgármestert önkényesen akadályozza megbízásának teljesítésében. Önkényes akadályozásnak minősül az, ha a helyi képviselő-testület nem indítja meg azokat az eljárásokat, illetőleg nem veszi igénybe azokat az eszközöket, amelyeket törvény a helyi képviselő-testület és a polgármester közötti konfliktusok megoldására rendel.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ezen túlmenően a helyi önkormányzati képviselő-testület működésének hiánya, az Alkotmánynak, az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdése *e)* pontja alapján megalkotott törvény keretei között kiadott szervezeti és működési szabályzatnak megfelelő működés tartós mellőzése, a működőképesség helyreállításának, a működés folytatásának kilátástalansága ellentétes az Alkotmánnyal. Azaz: mindezek sértik a választópolgárok közösségének a helyi önkormányzashoz való jogát [Alkotmány 42. §].

Az Alkotmánybíróság e véleménynyilvánító határozatának a Magyar Közlönyben történő közzétételét az ügy jelentőségére és a közérdeklődésre tekintettel rendelte el.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság helyettes elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czúcz Ottó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 25/H/2000.

Dr. Erdei Árpád alkotmánybíró különvéleménye

Lényegét tekintve egyetértek a határozatban kifejtettekkel, nem értek azonban egyet azzal, hogy az Alkotmánybíróság álláspontját úgynevezett „véleményt nyilvánító határozatban” fogalmazta meg.

Az Alkotmány 19. § (3) bekezdésének *l)* pontja szerint az Országgyűlés a Kormánynak — az Alkotmánybíróság véleményének kikérése után előterjesztett — javaslatára feloszlhatja azt a helyi képviselő-testületet, amelynek működése az Alkotmánnyal ellentétes. Az Alkotmány e rendelkezése és a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 93. § (3) bekezdésének szövege alapján megállapítható, hogy az Alkotmánybíróságnak a képviselő-testület feloszlása kérdésében adott véleménye nem kötelező erejű, sem a Kormányt, sem pedig az Országgyűlést nem köti.

A Kormánynak joga van arra, hogy akár az Alkotmánybíróság véleményével ellentétesen is javasolja az Országgyűlésnek a képviselő-testület feloszlását, kötelezettsége mindössze a vélemény kikérésére és az Országgyűlés elé

terjesztésére terjed ki. Az Országgyűlés a saját határozata meghozatalakor ugyancsak figyelmen kívül hagyhatja az Alkotmánybíróság véleményét, dönthet az abban foglaltakkal szemben is.

Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (2) bekezdése kimondja, hogy az Alkotmánybíróság határozata mindenkire nézve kötelező.

A fentebb írtakból s az Ab. törvény e rendelkezéséből az következik, hogy a képviselő-testület feloszlásával kapcsolatos alkotmánybírósági vélemény nem jelenhet meg határozat formájában.

A „véleményt nyilvánító határozat” megjelölés ellentmondásos, nevezetesen a nem kötelező és kötelező erő közötti ellentmondást fejezi ki. Ez nem jelentkeznék akkor, ha az Alkotmánybíróság az Alkotmány és az Ötv. szóhasználatának megfelelően „véleményt” nyilvánítana. Így az Abtv. 27. § (2) bekezdésébe foglalt szabályt nem gyengítené meg maga az Alkotmánybíróság azáltal, hogy a nem kötelező véleményének határozatba foglalásával létrehozza a „nem kötelező erejű határozat” kategóriáját.

Az Abtv. nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely előírná, hogy az Alkotmánybíróságnak a képviselő-testület feloszlásával kapcsolatos álláspontját határozati formában kell kinyilvánítania. Erre tekintettel a határozati forma használata, s ezzel a jelzett ellentmondás elkerülhető lenne, ha az Alkotmánybíróság „véleménye” a valóságos helyzetnek megfelelően e megjelölést viselné címében is.

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László alkotmánybíró párhuzamos indoklása

Álláspontom szerint helyes utat és megoldást választott az Alkotmánybíróság akkor, amikor fenntartotta azt a korábbi álláspontját, hogy az Ötv. 114. §-ában megállapított feladatát és hatáskörét csak alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban láthatja el, s ennek megfelelően a mostani — véleményt nyilvánító — határozatában sem tartotta hatáskörébe tartozónak azt, hogy tényvizsgálatokba bocsátkozzék. Helyesen hangsúlyozta ezért, hogy nem veszi át más — a konfliktusok kezelésére rendelt — hatóság vagy bíróság feladatát, s nem kíván belebocsátkozni annak részletes vizsgálatába sem, hogy a konfliktushelyzet kialakulásáért milyen mértékben tehető felelőssé a helyi képviselő-testület, s milyen mértékben a polgármester. Az „önkényesség” és „alkotmányellenesség” kérdésének vizsgálatakor ezért nem terjeszkedett túl a törvényi

szabályozásnak megfelelő, vagy nem megfelelő magatartás megállapításánál, s így nem tartotta kötelességének annak tényszerű vizsgálatát sem, hogy a helyi képviselő-testület elkövetett-e joggal való visszaélést vagy rendeltetésellenes joggyakorlást azzal, hogy a polgármestert „tartósan, lényegében határozatlan időre” felfüggesztette a foglalkoztatási jogviszonyából.

Ugyanakkor ez a kívánatos távolságtartás még nem zárna ki azt, hogy az Alkotmánybíróság bizonyos — az ügy elbírálása szempontjából — súlyponti elemeket erőteljesebben hangsúlyozzon, illetőleg azt sem, hogy az önkormányzat alkotmányos vagy alkotmányellenes működését közvetlenül is kapcsolatba hozza az indítvány konkrét tárgyát képező munkaügyi vitával. E viszonylag tágabb hatásköri önmeghatározást indokolná a védendő alkotmányos érték súlya („helyi önkormányzáshoz való jog”), amelyhez megfelelő keretül szolgálna a „véleményező határozat”, amely e jellegénél fogva szinte felkínálja az összefüggések szélesebb keresztmetszetű bemutatását. Álláspontom szerint tehát — véleményező határozat esetében — az indítványhoz kötöttség (egyébként általam is elfogadott) követelményét nem lehet szorosan vagy megszorítóan értelmezni. Itt a szó szoros értelmében véve olyan precedens megkonstruálásáról van szó, amely megnyugtatóan szolgálna (szolgálhatta volna) a hasonló konfliktusok feloldásában érintettek elvárásait.

Mindezekre tekintettel főképpen az alábbiakkal láttam volna bővíthetőnek a határozat indokolását:

1. Valamely helyi képviselő-testület feloszlásának a rendeltetése az, hogy az önkormányzati működés egészének lehetlenné válása esetén a legfelsőbb államhatalminépképviseleti szerv beavatkozása révén az önkormányzat ismételt működésképpé váljon.

A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény preambulumban az Országgyűléssel szemben megfogalmazott az az elvárás, miszerint „elismeri és védi a helyi közösségek önkormányzáshoz való jogait”, megköveteli, hogy a legfelsőbb államhatalminépképviseleti szerv az összes rendelkezésére álló eszközzel óvja és biztosítsa a helyi önkormányzás jogát és annak tényleges érvényesülését. Ezzel ellentétben állna, ha a törvényhozó hatalom az egyébként rendelkezésére álló konfliktuskezelést lehetővé tévő intézmények mellőzésével, már első intézkedésként a feloszlás eszközehez nyúlna. E jogkörének a még rendelkezésre álló, megelőző eljárási lehetőségek figyelembevételét nélkülöző, szinte korlátlan, szabad belátása szerinti gyakorolhatósága az Országgyűlést a hatalommegosztás rendjén belüli — alkotmányos indokokkal nem igazolható — túlhatalomhoz juttatná az egyébként helyi ügyekben autonóm önkormányzatokkal szemben. Márpedig „a hatalmi ágak elválasztása következtében nincs az Országgyűlésnek alárendelt hatalmi ág” [41/1993. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1993, 292, 294.].

Az Alkotmánybíróság nem tanácsadója, hanem bírója az Országgyűlésnek; s ez akkor is így van, ha a jelen ügy

kapcsán — a Kormány kérésére — véleményt nyilvánít. Erre figyelemmel jogában állna, hogy az indokolásban — a hatalommegosztás rendjében elfoglalt pozíciók védelme érdekében — az iméntiekre felhívja a figyelmet.

2. Nem csak annak van jelentősége, hogy mely esetekben működik önkényesen (ezért alkotmányellenesen) egy helyi önkormányzat, de annak is, mikor — mely kritériumok fennállása esetén — működik az alkotmányosan. Ennek főbb elemei nagy biztonsággal meghatározhatók.

Álláspontom szerint az Alkotmánynak, az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdésének e) pontjában kapott felhatalmazás nyomán kiadott törvénynek és az utóbbi keretei között megalkotott szervezeti és működési szabályzatnak megfelelően működő helyi képviselő-testület esetében nem lehet szó sem a működés lehetetlenségéről, sem a működés folytatásának kilátástalanságáról.

A helyi önkormányzat alkotmányosan működik mindaddig, amíg képes biztosítani a képviselő-testület tervszerű ütemezés szerinti üléseinek jogszerű összehívását, vezetését és működését; azaz amíg rendszeresen, folyamatosan és jogszerűen gyakorolja az Alkotmányból, az Ötv.-ből, valamint a számára hatásköröket megállapító törvényekből, a helyi önkormányzat rendeleteiből és a Szervezeti és Működési Szabályzatából fakadó kötelező és önként vállalt feladatait és hatásköreit.

Ha a működő helyi önkormányzat szabályszerűen elfogadott költségvetéssel rendelkezik, a helyi képviselő-testület önkormányzati rendeletet alkot, határozatot hoz, bizottságait folyamatosan működteti, kötelezettséget vállal, folyamatosan gyakorolja intézményirányítási hatáskörét, él kinevezési jogkörével, rendszeresen és folyamatosan meghozza a településüzemeltetéssel és a településfejlesztéssel kapcsolatos döntéseket, akkor alkotmányosan működik.

Mindezek „alkotmányos követelmény” értékű rögzítésével az Alkotmánybíróság komoly segítséget, zsinórmértéket adhatna azoknak a jövőben keletkező konfliktusoknak a kezeléséhez, amelyek az imént jelzett, helyi önkormányzást kifejezésre juttató testületi működést zavarják.

3. Helyesen mutat rá a határozat arra, hogy a polgármester alkotmányos helyzetének megállapításánál döntő szerepe van az őt megillető hatásköröknek. A helyi képviselő-testülethez való viszonyát, s e viszony Alkotmány 42. §-ában írt helyi önkormányzathoz való kapcsolódását, alkotmányossági szempontú relevanciáját döntően az Alkotmány és az Ötv. által számára biztosított hatáskörök ismeretében lehet megállapítani, s ennek eredményeként lehet állást foglalni abban a kérdésben is, vajon a polgármesteri tisztség ellátásának akadályozása alkotmányellenes módon befolyásolja-e a helyi önkormányzás megvalósulását.

A valóban fontos megállapítást azonban az indokolás nem támasztja alá további argumentumokkal, s ezt a hiányt az a körülmény sem pótolhatja, hogy a helyi önkormányzás tartalmának kibontásánál érintőlegesen szó esik a hatáskörtelepítés néhány súlypontjáról.

Itt különösen az az egyébként kiemelkedő jelentőségű tény marad takarásban, hogy sem az Alkotmány, sem az Ötv. nem teszi lehetővé a polgármester számára azt, hogy a helyi önkormányzást döntően kifejezésre juttató önkormányzati alapjogok [Alkotmány 44/A. § (1) bekezdése], illetve a kizárólagosan helyi képviselő-testületek által gyakorolható önkormányzati hatáskörök [Ötv. 10. § (1) bekezdés] gyakorlásában részt vegyen. Kettejük időszakosan megromlott viszonyának rendezésénél ez fontos motívumnak számít, s ez teszi egyfajta „közjogi ultima ratio”-vá az önkormányzat feloszlását, azaz ez követeli meg kényszerítően azt is, hogy a feloszlítás valóban csak a legvégső eszközként kerüljön számbavételre.

Mindezekből egyenesen következik, hogy ha a helyi képviselő-testület a helyi önkormányzást megvalósító önkormányzati hatáskörök elsődleges címzettjeként folyamatosan működik, akkor e működés fenntartásához — lévén szó az önkormányzati hatáskörtelepítés középpontjába állított testületről — alkotmányossági szempontból nagyobb érdek fűződik, mint ahhoz, hogy milyen a viszonya valamely — az Alkotmány 42. §-ában írt helyi önkormányzás megvalósításával közvetlen kapcsolatba nem hozható hatáskörű — szervezethez. Az önkormányzati alapjogok folyamatos, törvényeknek, szervezeti és működési szabályzatnak megfelelő gyakorlásához alkotmányossági szempontból is értékelendő érdek kapcsolódik; ezek érvényesítése, garantálása kényszerítően kötelezi az államhatalmi-nép-képviselői szervet arra, hogy az e hatásköröket gyakorló és feladatokat folyamatosan ellátó képviselő-testületet fenntartsa, mégpedig adott esetben olyan időszakban is, amikor a testület és szervei közötti együttműködésben átmenetileg zavarok keletkeznek. Ez utóbbi az Alkotmány 44/A. §-ában rögzített önkormányzati alapjogok érvényesítése szempontjából kisebb veszélyt jelent, mint az, ha a képviselő-testület nem működne.

Hangsúlyozandónak tartom azonban: ez a fokozott védelem semmiképpen nem illetheti meg azt a helyi képviselő-testületet, amely önkényesen, ésszerű indok hiányában és kizárólag neki felróható okból nem ésszerű időben megindított, illetőleg lefolytatott eljárás következtében akadályozza a polgármestert közmegbízatasának teljesítésében. A polgármester ugyanis — függetlenül attól, hogy sem az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdésében írt alapjogoknak, sem az Ötv. 10. § (1) bekezdésében írt „kizárólagos” önkormányzati hatásköröknek nem címzettje —, méltó a megfelelő védelemre. Az Alkotmány 44. § (3) bekezdése értelmében „a polgármester megbízatása az új polgármester megválasztásáig tart”, sorsa osztozik a helyi képviselő-testület sorsában. „A feloszlás és a feloszlítás [19. § (3) bek. 1) pont] a polgármester megbízatását is megszünteti.” [Alkotmány 44. § (4) bekezdése]; a polgármester a helyi képviselő-testület elnöke [Alkotmány 44/B. § (1) bekezdése], aki „az önkormányzati feladatain kívül törvény vagy törvényi felhatalmazás alapján kormányrendelet alapján kivételesen államigazgatási feladatokat és hatásköröket is elláthat” [Alkotmány 44/B. § (2) bekezdése]. Az Ötv. számos

rendelkezése [például 12. § (2) bekezdése, 32. §-a, 33. §-a, 35. §-a] részletezi tovább azokat a hatásköreit, amelyek alkotmányos pozíciójából következnek. Alkotmányossági szempontból is kiemelkedő érdek fűződik tehát ahhoz, hogy az e tisztségre megválasztott polgármester elláthassa azokat a feladat- és hatásköröket, amelyeket számára az Alkotmány és az Ötv. biztosít. S mindezek attól függetlenül érdemesek védelemre, hogy az „alapjogok” vagy a „kizárólagos” önkormányzati hatáskörök körébe tartoznának.

A meghatározó jelentőségű önkormányzati hatáskörök elosztásánál azonban a törvényhozó kétségkívül a helyi képviselő-testületet favorizálta, gyakorlatilag abba a helyzetbe hozta, hogy az, a polgármester tartós akadályoztatása esetén is működőképes maradjon, azaz képes legyen ellátni az Alkotmány 42. §-ában írt helyi önkormányzás gyakorlása kapcsán felmerülő feladatokat. E működése pedig „alkotmányos”-nak minősül mindaddig, amíg bizonyítható, hogy az önkormányzati működésben — ha nem is annak meghatározó jelentőségű, az Alkotmány 44/A. §-ában és az Ötv. 10. § (1) bekezdésében körvonalazott hatáskörök gyakorlásában — részt vevő polgármester (akár tartós) akadályoztatása során jogszerűen, azaz az Ötv. 33/B. § (1) bekezdése, illetve a Ktv. 52. §-a szerint járt el.

Az „önkényesség”, az „alkotmányellenes működés” megállapítása tekintetében, a helyi képviselő-testület és a polgármester közötti viszony megromlása okainak felderítésében pedig mindenekelőtt a konfliktuskezelő intézmények jutnak meghatározó szerephez. Helyettük és felettük az Országgyűlés sem járhat el, különösen nem teheti meg azt, hogy az egyébként — tárgyban folyó, és a szükséges tényvizsgálatokra is kiterjedő — bírósági eljárások lezárása előtt feloszlassa a helyi képviselő-testületet. Nem állítható szembe ezzel az igénnyel és elvárással az a kétségtelen tény, hogy a bírósági eljárások hosszadalmasak. A törvényhozó rendelkezik ugyanis azokkal az eszközökkel, amelyek biztosíthatják, hogy ezek az eljárások viszonylag gyorsan lezárhatók legyenek.

4. A helyi képviselő-testület és a polgármester közötti hatáskörmegosztás kihatással van a polgármester foglalkoztatási viszonyára is.

A polgármester (aki a képviselő-testület „szerve”) az önkormányzat képviselő-testületének akaratát végrehajtó, a köz szolgálatában álló személy (a Legfelsőbb Bíróság 112-es számú Munkaügyi Kollégiumi állásfoglalása), aki felett — az Ötv. 33/B. §-a szerint — a helyi képviselő-testület gyakorolja a munkáltatói jogokat. E munkáltatói jogkör gyakorlását jelenti az, ha a képviselő-testület él az Ötv. 33/B. § (1) bekezdésében biztosított lehetőséggel. Ugyancsak a helyi képviselő-testület törvényben biztosított munkáltatói jogkörének gyakorlásából következik az is, hogy a fegyelmi eljárás során a polgármestert állásából felfüggesztheti. [Ktv. 52. § (1) bekezdés.] E felfüggesztésnek — az indítvány benyújtásakor — törvényben meghatározott időkorlátja nem volt, ennek következtében reálisan számolni lehetett a munkaügyi vita elhúzódásával.

Álláspontom szerint az indokolásnak ki kellett volna mondania, hogy egy helyi önkormányzati képviselő-testület és a polgármestere közötti munkaügyi vita elhúzódása önmagában még nem eredményezi a helyi képviselő-testület alkotmányellenes működését, amennyiben a helyi képviselő-testület feladatainak ellátásával és hatásköreinek gyakorlásával biztosítani képes az Alkotmány 42. §-ában írt önkormányzást, valamint gyakorolja a jogszabályok által ráruházott jogköröket, működése során pedig biztosítja a törvényekben meghatározott feladatainak az ellátását, s a munkaügyi vita elhúzódása nem a helyi képviselő-testület önkényes, tehát alkotmányellenes működésére vezethető vissza.

Úgy vélem tehát, hogy az indokolásnak legalább a fenti mélységben és terjedelemben érintenie kellett volna magát az indítvány alapját képező munkaügyi vita elvi alapjait is.

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 25/2000. (VII. 6.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság országos népszavazás kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének és az azon szereplő konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése ellen a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 130. § (1) bekezdése alapján benyújtott kifogás tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság országos népszavazás kezdeményezése ügyében az Országos Választási Bizottság 6/2000. (II. 29.) számú határozatát helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. A Baloldali Front — Munkás Ifjúsági Szövetség országos népszavazás kezdeményezéséhez 2000. február 2-án aláírásgyűjtő ív hitelesítését kérte az Országos Választási Bizottságtól (a továbbiakban: OVB). Az íven a következő kérdés szerepelt: „Támogatja-e, hogy törvény mondja ki: a

Magyar Köztársaság területén nukleáris fegyvereket telepíteni nem lehet?”

Az OVB az aláírásgyűjtő ív és a konkrét kérdés hitelesítését a 6/2000. (II. 29.) számú határozatával megtagadta. A határozat indoklása a következőket tartalmazza:

„Az aláírásgyűjtő íven szereplő kérdésre — annak szerkesztésmódja miatt — nem lehet egyértelműen válaszolni, ezért nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezéséről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében a kérdéssel szemben támasztott követelménynek.

A népszavazásra bocsátandó kérdéssel kapcsolatban az OVB megállapította, hogy az 1999. évi I. törvényben kihirdetett Észak-atlanti Szerződés 3., 5. és 9. cikkelye alapján a Magyar Köztársaságot az a nemzetközi jogi kötelezettség terheli, hogy végrehajtsa a NATO szervei által hozott határozatokat. Ebbe beletartoznak a Szövetség biztonsági és védelmi politikáját meghatározó döntések is, akár békeidőben, akár háborús helyzetben. Ezeknek a kötelezettségeknek a vállalását a Magyar Köztársaság a csatlakozást megelőzően teljes mértékben elfogadta.

A Magyar Köztársaságnak a NATO-ba való belépés alkalmával vállalt nemzetközi kötelezettségeivel tehát elmentés lenne egy olyan törvény meghozatala, amely általános jelleggel kizárná nukleáris fegyver telepítését a Magyar Köztársaság területén.

A fentiek alapján az Országos Választási Bizottság az országos népszavazásra bocsátandó kérdés és az aláírásgyűjtő ív hitelesítését az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdésének *b)* pontjára figyelemmel az Nsztv. 10. § *b)* és *c)* pontja alapján megtagadja.”

2. A Baloldali Front — Munkás Ifjúsági Szövetség kifogást nyújtott be az OVB határozata ellen az Alkotmánybírósághoz, az Alkotmány 8. § (1) és az 55. § (1) bekezdéseire való hivatkozással. A kifogást azzal indokolta, „hogy a Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a személyi biztonságra, így arra is joga van, hogy személyi biztonságának körülményeiről döntsön. Az Országos Választási Bizottság döntése a magyar állampolgárt ebben a jogában korlátozni kívánja oly módon, hogy az állampolgárnak saját személyes biztonságát illetően a döntés lehetőségét nem adja meg.

Álláspontunk szerint eme döntés alkotmányellenes, melynek felülvizsgálatát indítványozzuk.”

3. A kifogás — a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 78. § (1) bekezdésében megállapított és a 4. § (3) bekezdése szerint jogvesztő — jogorvoslati határidőn belül megérkezett az Alkotmánybírósághoz.

Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben irányadó hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § *h)* pontjában foglaltaknak megfelelően a Ve. 130. §-a állapítja meg. Az Alkotmánybíróság már megállapította, hogy „a formai és tartalmi követelményeknek megfelelő kifogások alapján lefolytatott eljárása jogorvoslati eljárás. ... Eljárása során azonban az Alkotmánybíróság e feladatát — ez esetben is — ’alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban’ látja el (1220/H/1992. AB határozat, ABH 1992. 630, 631.).” [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999. 251, 256.]

II.

Az Alkotmány vizsgált rendelkezése:

„28/C. § (5) Nem lehet országos népszavazást tartani: ...

b) hatályos nemzetközi szerződésből eredő kötelezettségekről, illetve az e kötelezettségeket tartalmazó törvények tartalmáról,”

A Magyar Köztársaságnak az Észak-atlanti Szerződéshez történő csatlakozásáról és a Szerződés szövegének kihirdetéséről szóló 1999. évi I. törvény vizsgált rendelkezései:

„3. Cikk

A jelen Szerződésben kitűzött célok hathatósabb elérése érdekében a Felek külön-külön és együttesen, folyamatos és hathatós önszegély és kölcsönös segítség útján, fenntartják és fejlesztik egyéni és kollektív védelmi képességüket fegyveres támadással szemben.”

„5. Cikk

A Felek megegyeznek abban, hogy az egyikük vagy többjük ellen, Európában vagy Észak-Amerikában intézett fegyveres támadást valamennyiük ellen irányuló támadásnak tekintenek; és ennélfogva megegyeznek abban, hogy ha ilyen támadás bekövetkezik, mindegyikük az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 51. Cikke által elismert egyéni vagy kollektív védelem jogát gyakorolva, támogatni fogja az ekként megtámadott Felet vagy Feleket azzal, hogy egyénileg és a többi Felekkel egyetértésben, azonnal megteszi azokat az intézkedéseket, ideértve a fegyveres erő alkalmazását is, amelyeket a békének és biztonságnak az észak-atlanti térségben való helyreállítása és fenntartása érdekében szükségesnek tart.

Minden ilyen fegyveres támadást és az ennek következtében foganatosított minden intézkedést azonnal a Biztonsági Tanács tudomására kell hozni. Ezen intézkedések akkor zárulnak le, ha a Biztonsági Tanács meghozta a nemzetközi béke és biztonság helyreállítására és fenntartására szükséges rendszabályokat.”

„9. Cikk

A Felek ezennel egy tanácsot állítanak fel, amelyben mindegyiküket képviselik és amelynek feladata, hogy a jelen Szerződés alkalmazásával kapcsolatos kérdésekkel foglalkozzék. A tanácsot úgy kell megszervezni, hogy bármely pillanatban haladéktalanul összeülhessen. A tanács a

szükségeshez képest segédszerveket állít fel; nevezetesen azonnal felállít egy védelmi bizottságot, amely a szerződés 3. és 5. Cikkei alkalmazásaként teendő intézkedésekre fog javaslatokat tenni.”

III.

A kifogás nem megalapozott.

1. A magyar választópolgárok 1997. november 16-án országos népszavazáson kinyilvánították, hogy a Magyar Köztársaság a NATO tagja kíván lenni.

A népszavazás eredményének ismeretében a Magyar Köztársaság „Szándéklevelét” juttatott el — 1997. november 17-én — a NATO főtitkárához. A „Szándéklevél” kézhezvétele után a szövetség 16 tagállama „Csatlakozási jegyzőkönyvet” írt alá, melyet a tagállamokban ratifikáltak. Ezt követően a NATO főtitkára hivatalos formában is meghívta a Magyar Köztársaságot a NATO tagjai közé. A meghívás alapján az Országgyűlés 1999. február 9-én elfogadta a Magyar Köztársaságnak az Észak-atlanti Szerződéshez történő csatlakozásáról és a Szerződés szövegének kihirdetéséről szóló 1999. évi I. törvényt (a továbbiakban: *Ész.*). A Magyar Köztársaság a „Csatlakozási okiratot” 1999. március 12-én letétbe helyezte a letéteményesnél, az Amerikai Egyesült Államok Kormányánál. A Magyar Köztársaság ezzel a nappal vált a szervezet teljes jogú tagjává.

2. Az Észak-atlanti Szerződés törvénybe iktatásával — a nemzetközi szerződés kihirdetésével — az *Ész.* 3. Cikke alapján a Magyar Köztársaság általános kötelezettséget vállalt arra, hogy — a NATO tagjaként — egyéni és kollektív védelmi képességét fenntartja és fejleszti. Bár az *Ész.* nem tartalmaz konkrét rendelkezést a nukleáris fegyverekről, a kollektív védelmi képességnek része lehet a Magyar Köztársaság területén nukleáris fegyverek telepítése is, mivel az *Ész.* 5. Cikke meghatározott esetekben kötelezővé teszi a fegyveres erő alkalmazását is. Fegyveres erő alkalmazása szükségessé teheti nukleáris fegyverek esetleges telepítését a Magyar Köztársaság területén. Ugyanakkor az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés *b)* pontjának második fordulata szerint nem lehet országos népszavazást tartani a nemzetközi kötelezettségeket tartalmazó törvények tartalmáról, tehát a nukleáris fegyverek telepítésének kérdése nem lehet népszavazás tárgya.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az aláírásgyűjtő ív és a konkrét kérdés az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés *b)* pontjába ütközik, és ezért az OVB 6/2000. (II. 29.) számú határozatát helybenhagyta.

3. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az *Ész.* 9. Cikke alapján a Magyar Köztársaságnak módja van nukleáris fegyverek esetleges telepítése vagy annak megtagadása ügyében véleményt formálni és nyilatkozni. Ilyen nyilatkozat megtételére — elvileg — bármikor sor kerülhet az

Országgyűlés, illetőleg a Kormány részéről. A Magyar Köztársaság a nukleáris fegyverek telepítése elleni nyilatkozatot az *Ész.* törvénybe iktatásakor nem tett. Ez azonban nem zárja ki azt a lehetőséget, hogy a jövőben a nukleáris fegyverek magyarországi telepítése ügyében nyilatkozatot tegyen az Országgyűlés, illetőleg a Kormány az *Ész.* 9. Cikkében meghatározott szervezetben.

A nukleáris fegyverek telepítését ellenzőknek természetesen joguk van minden alkotmányos eszköz (pl. gyűlések, tüntetések szervezése, petícióhoz aláírások gyűjtése) igénybevételére annak érdekében, hogy az Országgyűlés vagy a Kormányt ilyen tartalmú nyilatkozat megtételére késztesse, azonban ilyen nyilatkozat népszavazás útján — a fentiekben részletesen kifejtett indokok miatt — nem kényszeríthető ki.

A NATO döntésre jogosult szervében (az Észak-atlanti Tanácsban) kialakult gyakorlat, hogy a döntések a tagállamok képviselőinek egyetértésével (konszenzussal) születnek. Ennek megfelelően a Magyar Köztársaságnak vétőjoga van abban az esetben is, ha a NATO-ban olyan konkrét döntés meghozatala válna szükségessé, mint a nukleáris eszközök telepítése. Erre utal az *Ész.* 5. Cikke is, mely szerint a fegyveres erő alkalmazására „a többi Féllel egyetértésben” (in concert with the other Parties) kerül sor.

4. A kifogás benyújtója indokolásában arra hivatkozik, hogy az OVB 6/2000. (II. 29.) számú határozata az Alkotmány 8. § (1) és 55. § (1) bekezdésébe ütközik. Az Alkotmány megjelölt rendelkezései nincsenek értékelhető kapcsolatban az aláírásgyűjtő ív és a konkrét kérdés hitelesítésével. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az alapvető jogok védelme, továbbá a szabadságra és személyi biztonságra való jog nincs összefüggésben a népszavazásra javasolt kérdéssel, ezért ennek érdemi vizsgálatát mellőzte.

5. Az Alkotmánybíróság a határozat Magyar Közlönyben való közzétételét a közérdeklődésre tekintettel rendelte el.

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czucz Ottó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky
dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 231/H/2000.

Az Alkotmánybíróság 26/2000. (VII. 6.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítványok tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság a Szent István államalapításának emlékére és a Szent Koronáról szóló 2000. évi I. törvény egyes rendelkezései alkotmányellenességének utólagos megállapítására irányuló indítványokat elutasítja.

Ezt a határozatát az Alkotmánybíróság a Magyar Köz-
lönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

A Szent István államalapításának emlékére és a Szent Koronáról szóló 2000. évi I. törvényt (a továbbiakban: koronatorvény), illetve annak egyes rendelkezéseit több indítvány is támadta. Ezeket az Alkotmánybíróság egyesítette, és egy eljárás keretében bírálta el.

1. Az egyik indítvány szerint alkotmányellenes az, hogy a koronatorvény „a korona jogállását” közvetlenül érintő kérdésekben csak a jelenlevő képviselők több mint felének szavazatával alkotott törvényt.

Az indítványozók azzal érveltek, hogy az Alkotmány 76. § (2) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság címerének része a Szentkorona. Továbbá az Alkotmány 76. § (3) bekezdése alapján a Magyar Köztársaság címeréről szóló törvény elfogadásához az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

Ezeknek az alkotmányos rendelkezéseknek megfelelően került megalkotásra a Magyar Köztársaság nemzeti jelképeinek és a Magyar Köztársaságra utaló elnevezésnek a használatáról szóló 1995. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: címertörvény). A címertörvény 3. § (3) bekezdése pedig arról rendelkezik, hogy a címer használatára vonatkozó szabályokat a címer elkülöníthető elemeire (Szentkorona, pajzs) is alkalmazni kell. Ennélfogva a Szent Koronával történő rendelkezés (őrzési hely, közjogi hagyományainkban betöltött szerep) kizárólag az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvényben lett volna lehetséges.

Az indítványozók tehát formai alkotmányellenesség miatt a koronatorvény címében az „és a Szent Koronáról”, preambulumban a „A Szent Korona a magyar állam folytonosságát és függetlenségét megtestesítő ereklyeként él a nemzet tudatában és a magyar közjogi hagyományban. Az

államalapítás ezeréves évfordulója alkalmából Magyarországon méltó helyére emeli a Szent Koronát, és a nemzet múzeumából a nemzetet képviselő Országgyűlés oltalma alá helyezi”, továbbá az „és a Szent Korona kiemelkedő történelmi jelentőségére” szövegrész, valamint a 2. § (2) bekezdésében és 3. §-ban a „Szent Koronát” szövegrészek, végül a „Koronatanácsot” felállító 4—5. §-ok megsemmisítését javasolják.

2. Az indítványozók kérik továbbá a koronatorvény 5. § (1) bekezdésében szereplő „a köztársasági elnök”, valamint „a Testület elnöke a köztársasági elnök” szövegrészek megsemmisítését.

Indokolásul az Alkotmány 30/A. § (1) és (2) bekezdéseire hivatkoznak, melyek taxatív felsorolják a köztársasági elnök jogköreit. Álláspontjuk szerint az (1) bekezdés *m)* pontja és a (2) bekezdés összevetéséből kitűnik, hogy törvény csak egyedi ügyben való döntésre jogosíthatja fel az elnököt, általános hatáskört számára nem állapíthat meg.

Az indítványozók álláspontja szerint a köztársasági elnök „tagsága a Koronatanácsban” „új, általános hatáskört ad az államfőnek”. Ezért a koronatorvény kifogásolt rendelkezése „burkolt alkotmánymódosításnak tekinthető”.

3. A másik indítvány kizárólag a koronatorvény 4—5. §-ainak megsemmisítésére tesz javaslatot. Az indítványozó szerint a Szent Korona Testület létrehozásával a magyar államszervezetten belül új, testületi jellegű intézmény jött létre, meghatározott feladattal és felelősséggel. Mivel ennek tagjai az állam magas beosztású tisztségviselői, a törvény — az indítványozó meglátása szerint — megváltoztatja a magas beosztású tisztségviselők feladatkörét, egymáshoz való viszonyát, és ezzel a magyar közjogi rendszert. Erre tekintettel az indítványozó az Alkotmány 19., 21., 29., 30., 30/A., 32/A., 33. és 35. §-ainak sérelmét véli megállapíthatónak.

II.

Az Alkotmánynak az indítványokkal érintett rendelkezései:

„19. § (1) A Magyar Köztársaság legfelsőbb államhatalmi és népképviselői szerve az Országgyűlés.

(2) Az Országgyűlés a népszuverenitásból eredő jogait gyakorolva biztosítja a társadalom alkotmányos rendjét, meghatározza a kormányzás szervezetét, irányát és feltételeit.

(3) E jogkörében az Országgyűlés

- a) megalkotja a Magyar Köztársaság Alkotmányát;
- b) törvényeket alkot;
- c) meghatározza az ország társadalmi-gazdasági tervét;
- d) megállapítja az államháztartás mérlegét, jóváhagyja az állami költségvetést és annak végrehajtását;
- e) dönt a Kormány programjáról;

f) megköti a Magyar Köztársaság külkapcsolatai szempontjából kiemelkedő fontosságú nemzetközi szerződéseket;

g) dönt a hadiállapot kinyilvánításáról és a békekötés kérdéséről;

h) hadiállapot vagy idegen hatalom fegyveres támadásának közvetlen veszélye (háborús veszély) esetén kihirdeti a rendkívüli állapotot, és Honvédelmi Tanácsot hoz létre;

i) az alkotmányos rend megdöntésére vagy a hatalom kizárólagos megszerzésére irányuló fegyveres cselekmények, továbbá az állampolgárok élet- és vagyonbiztonságát tömeges méretekben veszélyeztető, fegyveresen vagy felfegyverkezve elkövetett súlyos erőszakos cselekmények, elemi csapás vagy ipari szerencsétlenség esetén (a továbbiakban együtt: szükséghelyzet) szükségállapotot hirdet ki;

j) dönt a fegyveres erők külföldi vagy országon belüli alkalmazásáról;

k) megválasztja a Köztársaság elnökét, a miniszterelnököt, az Alkotmánybíróság tagjait, az országgyűlési biztoso-
kat, az Állami Számvevőszék elnökét és alelnökeit, a Legfelsőbb Bíróság elnökét és a legfőbb ügyészt;

l) a Kormánynak — az Alkotmánybíróság véleményének kikérése után előterjesztett — javaslatára feloszlatja azt a helyi képviselő-testületet, amelynek működése az Alkotmánnyal ellentétes; dönt a megyék területéről, nevé-
ről, székhelyéről, a megyei jogú várossá nyilvánításról és a fővárosi kerületek kialakításáról;

m) közkegyelmet gyakorol.

(4) A (3) bekezdés g), h), i) és j) pontjában meghatározott döntéshez az országgyűlési képviselők kétharmadának a szavazata szükséges.”

„21. § (1) Az Országgyűlés elnököt, alelnököket és jegyzőket választ tagjai sorából.

(2) Az Országgyűlés állandó bizottságokat alakít tagjából, és bármely kérdés megvizsgálására bizottságot küldhet ki.

(3) Az országgyűlési bizottságok által kért adatokat mindenki köteles a rendelkezésükre bocsátani, illetőleg köteles előttük vallomást tenni.”

„29. § (1) Magyarország államfője a köztársasági elnök, aki kifejezi a nemzet egységét, és örökdik az államszervezet demokratikus működése felett.

(2) A köztársasági elnök a fegyveres erők főparancsnoka.”

„30. § (1) A köztársasági elnöki tisztség összeegyeztethetetlen minden más állami, társadalmi és politikai tisztséggel vagy megbízással. A köztársasági elnök más kereső foglalkozást nem folytathat, és egyéb tevékenységéért — a szerzői jogi védelem alá eső tevékenységet kivéve — díjazást nem fogadhat el.

(2) A köztársasági elnök tiszteletdíjáról, kedvezményeiről és az őt megillető költségtérítés összegéről szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

„30/A. § (1) A köztársasági elnök

a) képviseli a magyar államot,

b) a Magyar Köztársaság nevében nemzetközi szerződéseket köt, ha a szerződés tárgya a törvényhozás hatáskörébe tartozik, a szerződés megkötéséhez az Országgyűlés előzetes hozzájárulása szükséges,

c) megbízza és fogadja a nagyköveteket és a követeket,

d) kitér az országgyűlési és a helyi önkormányzati általános választásokat, valamint az országos népszavazás időpontját;

e) részt vehet és felszólalhat az Országgyűlés és az országgyűlési bizottságok ülésein,

f) javaslatot tehet az Országgyűlésnek intézkedés megtételére,

g) népszavazást kezdeményezhet,

h) kinevezi és felmenti — külön törvényben meghatározott szabályok szerint — az államtitkárokat,

i) külön törvényben meghatározott személy vagy szervezet javaslatára kinevezi és felmenti a Magyar Nemzeti Bank elnökét, alelnökeit és az egyetemi tanárokat; megbízza és felmenti az egyetemek rektorait; kinevezi és előlépteti a tábornokokat; megerősíti tisztségében a Magyar Tudományos Akadémia elnökét,

j) adományozza a törvényben meghatározott címeket, érdemrendeket, kitüntetések és engedélyezi viselésüket,

k) gyakorolja az egyéni kegyelmezés jogát,

l) dönt az állampolgársági ügyekben,

m) dönt mindazokban az ügyekben, amelyeket külön törvény a hatáskörébe utal.

(2) A köztársasági elnöknek az (1) bekezdésében meghatározott minden intézkedéséhez és rendelkezéséhez — az a), d), e), f) és g) pontban foglaltak kivételével — a miniszterelnöknek vagy az illetékes miniszternek az ellenjegyzése szükséges.”

„32/A. § (1) Az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a jogszabályok alkotmányosságát, illetőleg ellátja a törvénnyel hatáskörébe utalt feladatokat.

(2) Az Alkotmánybíróság alkotmányellenesség megállapítása esetén megsemmisíti a törvényeket és más jogszabályokat.

(3) Az Alkotmánybíróság eljárását törvényben meghatározott esetekben bárki kezdeményezheti.

(4) Az Alkotmánybíróság tizenegy tagját az Országgyűlés választja. Az Alkotmánybíróság tagjaira az Országgyűlésben képviselettel rendelkező pártok képviselő csoportjainak egy-egy tagjából álló jelölő bizottság tesz javaslatot. Az Alkotmánybíróság tagjainak megválasztásához az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

(5) Az Alkotmánybíróság tagjai nem lehetnek tagjai pártoknak, és az Alkotmánybíróság hatásköréből adódó feladatokon kívül politikai tevékenységet nem folytathatnak.

(6) Az Alkotmánybíróság szervezetéről és működéséről szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

„33. § (1) A Kormány

a) miniszterelnökből és

b) miniszterekből áll.

(2) A miniszterelnököt az általa kijelölt miniszter helyettesíti.

(3) A miniszterelnököt a köztársasági elnök javaslatára az Országgyűlés tagjai többségének szavazatával választja. A miniszterelnök megválasztásáról, továbbá a Kormány programjának elfogadásáról az Országgyűlés egyszerre határoz.

(4) A minisztereket a miniszterelnök javaslatára a köztársasági elnök nevezi ki és menti fel.

(5) A Kormány a miniszterek kinevezésével alakul meg. A Kormány tagjai a Kormány megalakulása után az Országgyűlés előtt esküt tesznek.”

„35. § (1) A Kormány

a) védi az alkotmányos rendet, védi és biztosítja az állampolgárok jogait;

b) biztosítja a törvények végrehajtását;

c) irányítja a minisztériumok és a közvetlenül alárendelt egyéb szervek munkáját, összehangolja tevékenységüket;

d) a belügyminiszter közreműködésével biztosítja a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzését;

e) biztosítja a társadalmi-gazdasági tervek kidolgozását, gondoskodik megvalósulásukról;

f) meghatározza a tudományos és kulturális fejlesztés állami feladatait, és biztosítja az ezek megvalósulásához szükséges feltételeket;

g) meghatározza a szociális és egészségügyi ellátás állami rendszerét, és gondoskodik az ellátás anyagi fedezetéről;

h) irányítja a fegyveres erők, a rendőrség és a rendészeti szervek működését;

i) az állampolgárok élet- és vagyonbiztonságát veszélyeztető elemi csapás, illetőleg következményeinek az elhárítása (a továbbiakban: veszélyhelyzet), valamint a közrend és a közbiztonság védelme érdekében megteszi a szükséges intézkedéseket;

j) közreműködik a külpolitika meghatározásában; a Magyar Köztársaság Kormánya nevében nemzetközi szerződéseket köt;

k) ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket törvény a hatáskörébe utal.

(2) A Kormány a maga feladatkörében rendeleteket bocsát ki, és határozatokat hoz. Ezeket a miniszterelnök írja alá. A Kormány rendelete és határozata törvénnyel nem lehet ellentétes. A Kormány rendeleteit a hivatalos lapban ki kell hirdetni.

(3) Veszélyhelyzetben a Kormány az Országgyűlés felhatalmazása alapján egyes törvények rendelkezéseitől eltérő rendeleteket és intézkedéseket hozhat. A veszélyhelyzetben alkalmazható szabályokról szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

(4) A Kormány — jogszabály kivételével — az alárendelt szervek által hozott minden olyan határozatot vagy intézkedést megsemmisít, illetőleg megváltoztat, amely törvénybe ütközik.”

„76. § (3) A Magyar Köztársaság címeréről, zászlajáról és azok használatáról szóló törvény elfogadásához az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

A címertörvény érintett rendelkezése:

„3. § (1) Ha törvény, illetőleg törvény felhatalmazása alapján jogszabály másként nem rendelkezik, magánszemély a foglalkozásának (hivatásának) gyakorlása során, jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet — az 1. §-ban említett szerveken (személyeken) kívül — a tevékenysége során, illetőleg a szervezete jelképeként vagy ennek részeként a címer nem használhatja.

(2) Az (1) bekezdést kell alkalmazni — a Magyar Köztársaság hivatalos lapjai kivételével — a sajtótermékek címfeliratára is.

(3) Az (1) és (2) bekezdést a címer elkülöníthető elemeire (Szentkorona, pajzs) is alkalmazni kell.”

A koronatorvény érintett rendelkezései:

„1. § A Szent István-i államalapítás a magyar történelem meghatározó sorsfordulója, ezért emlékét az Országgyűlés e törvényben megörökíti.

2. § (1) A Szent Koronához tartozó jelvények

a) a királyi jogar,

b) a koronázási palást,

c) az országalma,

d) a koronázási kard.

(2) A Szent Koronát és a hozzá tartozó jelvényeket — a koronázási palást kivételével — az Országgyűlés épületében őrzik.

(3) A koronázási palást őrzési helye a Magyar Nemzeti Múzeum.

3. § A Szent Koronát és a hozzá tartozó jelvényeket — az őrzés helyéül szolgáló épületre irányadó látogatási rendnek megfelelően — bárki megtekintheti. A megtekintést a nemzeti ünnepeken ingyenesen kell biztosítani.

4. § (1) A Szent Koronának és a hozzá tartozó jelvényeknek a védelmére és megóvására, valamint a velük kapcsolatos intézkedések megtételére az Országgyűlés Szent Korona Testületet (a továbbiakban: Testület) hoz létre.

(2) A Testület az (1) bekezdésben említett feladatai körében

a) dönt a Szent Korona és a hozzá tartozó jelvények őrzési helyéről, ha annak szükségessége felmerül,

b) kezdeményezi a Szent Korona és a hozzá tartozó jelvények állagának megóvásához, helyreállításához szükséges intézkedéseket az arra jogosult hatóságnál,

c) ellenőrzi a Szent Korona és a hozzá tartozó jelvények megóvására vonatkozó előírások folyamatos megtartását,

d) hozzájárulást ad a Szent Koronáról és a hozzá tartozó jelvényekről hiteles másolat készítéséhez,

e) hozzájárulást ad a Szent Korona és a hozzá tartozó jelvények tudományos vizsgálatához.

(3) A Testület a (2) bekezdésben említett feladatait az érintett tudományágakat képviselő szakértők bevonásával látja el.

5. § (1) A Testület tagja a köztársasági elnök, a miniszterelnök, az Országgyűlés elnöke, az Alkotmánybíróság elnöke és a Magyar Tudományos Akadémia elnöke. A Testület elnöke a köztársasági elnök. A Testület elnökének akadályoztatása esetén az elnöki feladatokat a Testület korelnöke látja el.

(2) A Testület szükség szerint, de legalább évente egyszer ülésezik. A Testület ülését az elnök hívja össze. Az ülés akkor határozatképes, ha a Testület legalább három tagja jelen van. A Testület a döntéseit egyszerű többséggel hozza.

(3) A Testület — feladatkörében hozott — döntései a Szent Koronával és a hozzá tartozó jelvényekkel kapcsolatos vagyongazdálkodási feladatokat ellátó szervezetre kötelezők.

(4) A Testület tagjai díjazásban nem részesülnek.

(5) A Testület a működésének részletes szabályait maga állapítja meg.

6. § Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba.”

III.

Az indítványok megalapozatlanok.

Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy az indítványok három szabályozási kört érintenek, melyeket el kell határolni egymástól. Az első kérdés a Magyar Köztársaság címerének mibenléte. Az Alkotmány 76. § (2) bekezdése a címertan szabályainak megfelelően meghatározza a címet:

„A Magyar Köztársaság címere hegyes talpú, hasított pajzs. Első mezeje vörössel és ezüsttel hétszer vágott. Második, vörös mezejében zöld hármashalomban arany koronás kiemelkedő középső részén ezüst kettős kereszt. A pajzson a magyar Szentkorona nyugszik.”

A Szentkorona az Alkotmány 76. § (2) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaság címerének része. A címer meghatározása, esetleges módosítása az országgyűlési képviselők kétharmados többségének támogatását igénylő alkotmányi szabályozás tárgya.

A második kérdéskört a címer és annak elkülöníthető elemei (Szentkorona, pajzs) használatának szabályai alkotják. Ezekről a címertörvény rendelkezik. A címertörvény elfogadásához és módosításához — az Alkotmány 76. § (3) bekezdésének megfelelően — az országgyűlési képviselők kétharmados többségének szavazata szükséges.

A harmadik szabályozási körbe a Szent Korona mint tárgy elhelyezésével, kezelésével stb. kapcsolatos szabályok tartoznak. Az Alkotmánybíróságnak jelen eljárásban az e kérdéseket rendező koronatorvény alkotmányossága tekintetében kellett állást foglalnia.

2. Az Alkotmányban szereplő, a címer részét alkotó „Szentkoronától” mint heraldikai ábrázolástól megkülönböztetendő a koronatorvényben szereplő „Szent Korona” mint tárgy. Fentiekből következően a Szent Korona mint tárgy közjogi funkcióval nem bír, a tulajdonos állam pedig — a törvények szabta keretek között — rendelkezhet vele. A Szent Korona az állam tulajdonát képezi, a kincstári vagyonhoz tartozik, ezért kezelésére az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) rendelkezései irányadók. A Szent Korona egyben a kulturális javak védelméről és a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény (a továbbiakban: múzeumi törvény) rendelkezései értelmében védett nyilvánított kulturális tárgy. A Szent Koronára mint tárgyra nézve sem az Alkotmány, sem a címertörvény nem tartalmaz rendelkezést. Ebből következően a Szent Koronát érintő szabályokat tartalmazó koronatorvénynek az Alkotmány 76. §-ával vagy a címertörvénnyel való ütközése nem állapítható meg, és a koronatorvény elfogadásának a képviselők kétharmados többségéhez kötése alkotmányosan nem indokolható.

A Szentkorona ábrázolása mint heraldikai elem közjogi jelentőségű, hiszen a Magyar Köztársaság címerének része. A címer használatának szabályait a címertörvény tartalmazza. A címertörvény azonban a Szent Koronáról mint tárgyról nem rendelkezik. Ezért nem megalapozott az az indítványozói álláspont, miszerint a törvényhozó a címertörvény elfogadásakor a Szent Korona mint tárgy „jogállásának egyik aspektusát, nevezetesen használatát, az összes országgyűlési képviselő kétharmados többségének szavazatával elfogadott törvényben szabályozta”.

Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság a koronatorvény Szent Koronára vonatkozó rendelkezéseinek formai alkotmányellenesség miatt történő megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította.

IV.

1. Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy az állam mint tulajdonos a tulajdonában álló vagyontárgyakkal — a törvények szabta keretek között — rendelkezhet. Nincs alkotmányjogi akadálya annak, hogy a tulajdonos a tulajdon részjogosítványainak gyakorlását bármilyen szervre, testületre ruházza. Következésképpen a Szent Korona Testületnek a Szent Korona és a hozzá tartozó jelvények védelmére és megóvására, valamint a velük kapcsolatos intézkedések megtételére történő létrehozása alkotmányossági szempontból nem kifogásolható.

A koronatorvény 5. § (3) bekezdése értelmében a Testület — feladatkörében hozott — döntései a Szent Koronával és a hozzá tartozó jelvényekkel kapcsolatos vagyongazdálkodási feladatokat ellátó szervezetre kötelezők, a koronatorvény e rendelkezése a Magyar Köztársaság alkotmányos közjogi berendezkedését, a közjogi szereplők egymás-

hoz való viszonyát, a hatalmi ágak elválasztását semmilyen formában nem érinti.

A Testület mozgásterére igen szűk, hiszen a koronázási jelvények kezelésével, őrzésével, stb. kapcsolatos előírásokat az Áht. és a múzeumi törvény részletesen meghatározzák.

Azzal, hogy a koronatorvény értelmében a Testület tagjai a legmagasabb közjogi méltóságok, valamint a Magyar Tudományos Akadémia elnöke, a jogalkotó — a koronatorvény indokolása szerint — azt kívánta kifejezni, hogy „a Szent Korona ma már a magyar államiság történeti emlékeként, tiszteletre méltó ereklyetárgyként él a magyar nemzet tudatában”, ezért a „törvény célja, hogy a Testület felállításával az államot és a tudományt legmagasabb szinten képviselő önálló szervezet legyen felelős a Szent Korona és a hozzá tartozó jelvények épségének megóvásáért és a jövő számára való megőrzéséért”.

2. Az Alkotmány 30/A. §-ával kapcsolatos indítványozói felvetéssel kapcsolatosan az Alkotmánybíróság utal a 48/1991. (IX. 26) AB határozatban kifejtettekre, miszerint „az Alkotmány 48. §-ában meghatározott kinevezési jog kivételével az Alkotmány vagy külön törvény által a köztársasági elnök hatáskörébe utalt minden kinevezéshez, előléptetéshez, tisztségben való megerősítéshez, valamint felmentéshez (a továbbiakban együtt: kinevezés), továbbá a köztársasági elnök hatáskörébe tartozó jóváhagyáshoz a miniszterelnök vagy az illetékes miniszter ellenjegyzése szükséges. Az ellenjegyzés a köztársasági elnök aktusának érvényességi kelléke. Az ellenjegyzés megtörténtével a Kormány vállalja a politikai felelősséget a köztársasági elnök aktusáért az Országgyűlés előtt.” (ABH 1991. 189, 191.) A miniszter(elnök)i ellenjegyzés a fentiek szerint mindazon kinevezési ügyekben érvényességi kelléke a köztársasági elnök aktusának, amelyek egyébként a végrehajtó hatalom hatáskörébe tartoznak.

A kinevezési döntéseken túlmenően a köztársasági elnöknek vannak egyéb hatáskörei is. Ezek közül némelyiket maga az Alkotmány tartalmazza [pl. Alkotmány 22. § (2) bekezdése], némelyiket az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *m)* pontja alapján alkotott külön törvényi rendelkezés. Az (1) bekezdés ugyanis nem zárt taxációt fogalmaz meg a köztársasági elnök hatáskörére vonatkozóan: az *m)* pont kifejezetten tartalmazza annak lehetőségét, hogy külön törvény további hatásköröket állapítson meg az államfő részére.

Az Alkotmány 30/A. § (2) bekezdése értelmében az (1) bekezdésében foglalt köztársasági elnöki hatáskörök gyakorlása — az *a), d), e), f)* és *g)* pontban foglaltak kivételével — miniszter(elnök)i ellenjegyzéshez kötött. Az Alkotmány nem tartalmaz rendelkezést a tekintetben, hogy az *m)* pont alapján alkotott külön törvényekben megállapított köztársasági elnöki hatáskör gyakorlása miniszter(elnök)i ellenjegyzéshez kötött-e. A külön törvényekben meghatározott köztársasági elnöki hatáskörök közül értelemszerűen csak azok követelik meg a miniszter(elnök)i ellenjegyzést, amelyeknél a politikai felelősség átvállalásának szükségessége egyáltalán felmerül, vagyis amelyek egyébként a végrehajtó hatalom feladatkörébe tartoznak.

A koronatorvény 5. §-ának azon rendelkezése, miszerint a Szent Korona Testület elnöke a köztársasági elnök és a Testület ülését az elnök hívja össze, az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *m)* pontja alapján hatáskört állapít meg a köztársasági elnök számára, ennek gyakorlása azonban miniszter(elnök)i ellenjegyzéshez nem kötött. A Testület összehívása ugyanis nem tartozik eleve a végrehajtó hatalom feladatkörébe, így a parlamenttel szembeni politikai felelősség átvállalásának szükségessége nem merül fel. A koronatorvény e rendelkezése ezért alkotmányjogi szempontból nem kifogásolható.

Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság a koronatorvénynek a Szent Korona Testület felállításáról és feladatköréről rendelkező 4—5. §-ainak megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasította.

3. Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét a közérdeklődésre tekintettel rendelte el.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság helyettes elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czucz Ottó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky
dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1081/B/1999.

Az Alkotmánybíróság 27/2000. (VII. 6.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság önkormányzati rendeleti előírások alkotmányellenessége utólagos megállapítására irányuló indítvány alapján meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy Budapest Főváros Belváros-Lipótváros Önkormányzatának a Budapest V. ker. Középső Belváros Keleti Rész I. ütem részletes ren-

dezési tervének elfogadásáról szóló 10/1997. (IV. 18.) rendelete 4. § (2) bekezdés első és második mondata alkotmányellenes, ezért ezeket a rendelkezéseket megsemmisíti.

2. Az Alkotmánybíróság megállapítja: a belváros-lipótvárosi önkormányzat 10/1997. (IV. 18.) rendelete 4. § (4) bekezdése alkalmazásánál — az Alkotmány 13. §-ára figyelemmel — alkotmányos követelmény, hogy a rendelet hatályba lépésének időpontjában lakás céljára használt földszinti ingatlanok további lakáscélú hasznosításának korlátozására csak a tulajdonvédelem alkotmányos garanciái mellett kerülhet sor.

3. Az Alkotmánybíróság a belváros-lipótvárosi önkormányzat 10/1997. (IV. 18.) rendelete 4. § (4) bekezdés első mondata alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló kérelmet elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó Budapest Főváros Belváros-Lipótváros Önkormányzatának a Budapest V. ker. Középső Belváros Keleti Rész I. ütem részletes rendezési tervének elfogadásáról szóló 10/1997. (IV. 18.) rendelete (a továbbiakban: Ör.) 4. § (2) bekezdés első, második és harmadik mondata, a 4. § (3) bekezdés második mondata és a 4. § (4) bekezdés első mondata alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint a támadott rendelkezések az üzletek működéséről és a belkereskedelmi tevékenység folytatásának feltételeiről szóló 4/1997. (I. 22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. r.) előírásaival ellentétesen szabályozzák az üzletek működésének engedélyezését. Az indítványozó úgy vélekedett, hogy az Ör. 4. § (2) és (3) bekezdése diszkrecionális jogkört biztosít az önkormányzatnak az üzletek működési engedélye megadásánál és ezáltal korlátozza a polgárok kereskedelmi tevékenységét.

Az indítványban megfogalmazottak alapján az Ör. 4. § (4) bekezdése — azzal, hogy megtiltja a lakófunkciót a rendezési területen lévő lakások földszinti helyiségeiben — sérti a magántulajdon zavartalan, rendeltetésének megfelelő használatát. Az indítványozó arra hivatkozott, hogy az Ör. támadott előírásai ellentétesek az Alkotmány 8. és 9. §-ával, valamint a Korm. r.-tel.

Belváros Lipótváros Önkormányzata az 5/1998. (III. 30.) rendeletével (a továbbiakban: Ör.1.) az Ör.-t módosította, s a 4. § (2) bekezdés harmadik mondatát, valamint a 4. § (3) bekezdés második mondatát hatályon kívül helyezte.

Az indítványozó 1998. április 28-án kelt újabb indítványában arra hivatkozott, hogy a Belváros-Lipótvárosi Önkormányzat az Ör. 4. § (2) bekezdés utolsó mondatát, valamint a 4. § (3) bekezdést hatályon kívül helyezte, s az

által korábban kifogásolt és hatályon kívül nem helyezett rendeleti előírások alkotmányossági vizsgálatát kérte.

Az Alkotmánybíróság eljárása során megállapította, hogy az Ör. 4. § (2) bekezdés utolsó mondatának hatályos szövege nem azonos az indítványozó által korábban kifogásolt szövegezéssel, a 4. § (3) bekezdésének pedig csupán egy mondatát helyezte hatályon kívül az Ör.1.

Az Ör.-nek az Ör.1.-gyel történő módosítására és az indítványok tartalmi ellentmondásaira tekintettel az Alkotmánybíróság végzéssel hívta fel az indítványozót, hogy nyilatkozzon az indítvány fenntartására vonatkozóan.

Az indítványozó az Ör. 4. § (2) bekezdés első és második mondata, valamint a (4) bekezdés első mondata alkotmányellenessége megállapítását és megsemmisítését illetően tartotta fenn kérelmét.

II.

Az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglalt döntését a következőkre alapozta:

1. Az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése szerint „a helyi képviselő-testület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal”. A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 16. § (1) bekezdése pedig előírja, hogy „a képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot”.

A Korm. r. — amely a preambulumban foglaltak szerint a belkereskedelemtől szóló 1978. évi I. törvény 40. §-ában foglalt felhatalmazás alapján állapít meg rendelkezéseket — 2. § (1) bekezdésében úgy rendelkezik, hogy a kereskedő (a Korm. r.-ben meghatározott kivételekkel) csak az e rendelet 2. sz. mellékletében meghatározott működési engedéllyel rendelkező üzletben folytathat kereskedelmi tevékenységet. A Korm. r. 5. § (1) bekezdésének megfelelően „a jegyző a 3. § (2) bekezdésében és a 4. §-ban előírt okiratok, hozzájárulások, engedélyek megléte esetén köteles kiadni az 1. számú mellékletben meghatározott üzletkörre vonatkozó 2. számú melléklet szerinti működési engedélyt”.

Az Ör.-nek „A rendelet hatálya” című, 1. § (1) bekezdése szerint a „jelen előírások hatálya a Budapest V. kerület József Attila utca—Bajcsy-Zsilinszky út—Károly körút—Gerlőczy utca—Pilvax köz—Petőfi Sándor utca—Bécsi utca által határolt területre terjed ki”. A 4. § (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy „a terv területe kizárólag intézményi, lakó és közpark funkció számára használható fel, kiszolgáló közterületekkel”.

A 4. § (2) bekezdésének az indítványozó által támadott rendelkezése a következőket írja elő: „Az intézményi funkciók közül előnyben kell részesíteni a Belvárosnak (a tervezési területen) az exkluzív jellegű üzleti és társasági élet-

ben betöltött központi szerepkörét. Az exkluzivitás a szolgáltatás magas színvonalát és különlegességét jelenti.”

A Korm. r. és az Ör. bemutatott rendelkezése összevetéséből kitűnik, hogy az Ör. idézett szabályozása az „előnyben kell részesíteni” megállapítással rendkívül széles, lényegét tekintve diszkrecionális mérlegelési jogkört biztosít a jegyzőnek, aki a működési engedélyek kiadásáról hatósági eljárás keretében dönt.

Az Alkotmánybíróság már több döntésében — így a 4/2000. (III. 17.) AB határozatban is — megsemmisítette az olyan tartalmú szabályozást, amely szerint a jogalkalmazó minden normatív korlátozás nélkül hozhatja meg döntését. [ABK 2000. április, 66—68.] Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint pedig az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság szerves részét alkotó jogbiztonság sérelmének minősül az olyan jogszabályi előírás is, amely nem világos, nem egyértelmű, hatását tekintve pedig kiszámíthatatlan. [11/1992. (III. 5.) AB határozat, ABH 1992. 77, 84, 94.]

A vizsgált Ör. alkotmányossága megítélésénél nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény sem, hogy a belváros-lipótvárosi önkormányzatnak nem volt hatásköre az üzletek működési engedélye kiadásánál újabb, a Korm. r.-ben meghatározottakon túlterjeszkedő feltételek megállapítására. A Korm. r. 5. § idézett (1) bekezdése és a kapcsolódó előírások szerint a jegyző a Korm. r.-ben előírt okiratok, hozzájárulások, engedélyek (kereskedelmi tevékenység végzésére jogosító okirat, az üzlethelyiség használatára való jogosultságot igazoló okirat hiteles másolata, a Korm. r. 4. §-a szerinti előzetes szakhatósági hozzájárulások, valamint, ha a tevékenység gyakorlását jogszabály más hatóság engedélyéhez is köti, az engedély hiteles másolata) megléte esetén a működési engedélyt köteles kiadni.

Az engedélyezésnél a diszkrecionális döntéshozást lehetővé tevő, az „előnyben részesítés” kötelezettségére utaló rendelkezés megalkotására törvényi felhatalmazás és hatáskör hiányában, az Alkotmány 2. § (1) bekezdése sérelmével került sor. A kereskedelmi, a gazdaságpolitikai megfontolások jogi feltételként történő előírása ugyanis értelmezhetetlen; a jogalkalmazó parttalan, normatív szabályozáshoz nem kötött mérlegelési lehetősége pedig a jogbiztonság hiányát eredményezheti. Mivel a vázoltak alapján az Alkotmánybíróság az Ör. 4. § (2) bekezdésének a Korm. r. előírásaival való ütközését is megállapította, ezért a rendelkező részben megjelölt előírásokat alkotmányellenesnek minősítette és megsemmisítette.

2. Az Ör. 4. § (4) bekezdése a következőket állapítja meg: „Lakófunkció az épületek földszintjén nem lehet. Új lakások csak teljes összkomforttal alakíthatók ki.”

Az Ötv. 63/C. § (1) bekezdés első mondata szerint „a közgyűlés a főváros egységes településpolitikájának biztosítása érdekében — a Kormány és a kerületi képviselő-testületek véleményének kikérésével — meghatározza a fővá-

ros általános rendezési tervét, a főváros városfejlesztési és városrehabilitációs programját”. E § (2) bekezdése pedig így rendelkezik: „A kerületi képviselő-testület — a főváros általános rendezési terve szerint, annak keretei között — a kerület egészére meghatározza a kerület részletes fejlesztési programját, a kerületi alaptervet, a kerület részletes rendezési tervét és azok szabályozási előírásait.”

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ét.) 13. § (1) bekezdése a helyi építési szabályzatra vonatkozó alapvető jelentőségű előírást tartalmaz: „Az építés helyi rendjének biztosítása érdekében a települési önkormányzatnak az országos szabályoknak megfelelően, illetve az azokban megengedett eltérésekkel a település közigazgatási területének felhasználásával és beépítésével, továbbá a környezet természeti, táji és épített értékeinek védelmével kapcsolatos, a telkekhez fűződő sajátos helyi követelményeket, jogokat és kötelezettségeket helyi építési szabályzatban kell megállapítania.”

A 13. § (2) bekezdés *b*) pontjának megfelelően a helyi építési szabályzatnak rendelkeznie kell a beépítésre szánt területek, illetőleg az azokon belüli egyes területrészek (építési övezetek) behatárolásáról, azok felhasználásának, beépítésének feltételeiről és szabályairól. Az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. r. (a továbbiakban: OTÉK) 7. § (5) bekezdésének megfelelően az építési övezetekre vonatkozóan meg lehet határozni a felhasználás kizárólagosságát.

Az Ét. 14. § (2) bekezdése a fővárosra vonatkozó sajátos rendelkezések körében azt írja elő, hogy „a Fővárosi Önkormányzat a főváros területének felhasználásával és beépítésével, továbbá a környezet természeti, táji és épített értékeinek, valamint a környezeti elemek védelmével kapcsolatos általános követelményeket fővárosi építési keretsabályzatban állapítja meg”.

E § (3) bekezdése alapján „a fővárosi kerületi önkormányzatnak — a fővárosi építési keretsabályzat keretein belül — a kerület egészére vonatkozóan építési szabályzatot kell megállapítania”.

Az Ét. előbbieken idézett szabályozásának megfelelően alkotta meg Budapest Főváros Közgyűlése a budapesti városrendezési és építési keretsabályzatról szóló 47/1998. (X. 15.) Főv. Kgy. rendeletet (a továbbiakban: BVKSZ). A BVKSZ 1. § (2) bekezdése felhatalmazást ad a kerületi önkormányzatoknak arra, hogy saját rendeletükben megalkossák a Kerületi Városrendezési és Építési Szabályzatot (a továbbiakban: KVSZ), illetőleg a Kerületi Szabályozási Terve(ke)t (a továbbiakban: KSZT), amelyek rendelkezései nem lehetnek ellentétesek a BVKSZ, valamint a Fővárosi Közgyűlés által rendeletben elfogadott Fővárosi Szabályozási Keretterv meghatározásaival és előírásaival. A BVKSZ 20. § (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy „a KVSZ, illetőleg a KSZT közérdekből előír-

hatja vagy megtilthatja a földszinten és a piacszínt elhelyezhető funkciók körét”.

A bemutatott törvényi és rendeleti szabályozások összevetéséből megállapítható, hogy a belváros-lipótvárosi képviselő-testület az Ét., az OTÉK és a BVKSZ előírásainak alkalmazásával, azok végrehajtására — közérdekből — rendelkezhet a földszinti ingatlanok esetében a lakófunkció megtiltásáról.

3. Az Alkotmánybíróság a kapcsolódó jogszabályi összefüggések feltárását követően azt vizsgálta, hogy az Ör. támadott előírásának a földszinti ingatlanok lakáscélú hasznosítását kizáró szabályozása tekinthető-e a tulajdonjog közérdekű korlátozásának.

Az indítványozó a sérelmezett rendelkezésnek az Alkotmány 8. és 9. §-ával való ütközésére hivatkozott. Az Alkotmány 8. § (1) bekezdése szerint „a Magyar Köztársaság elismeri az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, ezek tiszteletben tartása és védelme az állam elsőrendű kötelessége”. E § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.” Az Alkotmány 9. § (1) bekezdése kinyilvánítja: „Magyarország gazdasága olyan piacgazdaság, amelyben a köztulajdon és a magántulajdon egyenjogú és egyenlő védelemben részesül.” A 13. § (1) bekezdésének megfelelően „a Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot”. A 13. § (2) bekezdése pedig azt írja elő, hogy „tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben szabályozott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet”.

Az Ör. vizsgált szabályozása a földszinti ingatlanulajdonhoz kapcsolódó rendelkezési és használati jogot érinti. A használati, a birtoklási és a rendelkezési jog a tulajdonjog tartalmát adó, a tulajdonjoghoz tartozó részjogosítványok, amelyek a dolog feletti hatalmat és a dolog élvezetét jelentik. Az Alkotmánybíróság már több döntésében, elvi jelleggel a 7/1991. (II. 28.) AB határozatban rámutatott arra, hogy a tulajdonjoghoz kapcsolódó részjogosítványok korlátozása „csak akkor jár magának a tulajdonjognak, mint alkotmányos jognak a korlátozásával, így csak akkor alkotmányellenes, ha az elkerülhetetlen, tehát kényszerítő ok nélkül történik, továbbá, ha a korlátozás súlya a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan”. (ABH 1991. 22, 26, 29.)

Az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben arra is felhívta a figyelmet, hogy a tulajdonjog (és részjogosítványai) korlátozásának alkotmányosan elfogadható indoka lehet a korlátozás közérdekűsége. A közérdek és a tulajdonkorlátozás arányossága vizsgálatánál pedig az Alkotmánybíróság határozza meg azokat az ismérveket, amelyek a beavatkozás arányosságát eldöntik. [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993. 373, 382, 404; 1256/H/1996. AB határozat, ABH 1996. 789, 796, 799.]

Az Ör. 4. § már idézett (1) bekezdésének megfelelően a szabályozással érintett területen kizárólag az intézményi, a lakó és a közpark funkció a megengedett. A 4. § (4) bekezdésének támadott rendelkezése az említettek közül a lakáscélú felhasználást kizárólag a földszinti helyiségek esetében tiltja. A kerékbilincs alkalmazását előíró önkormányzati rendeleti szabályozás alkotmányosságát vizsgáló döntésében az Alkotmánybíróság a gépjárművel való rendelkezési és használati jog korlátozását közérdekűnek, alkotmányossági szempontból elfogadhatónak tekintette, s felhívta a figyelmet arra, hogy „a korlátozott várakozási övezet kialakításának alapvető célja ... a fontos közintézmények gépkocsival való megközelítése viszonylag rövid, maximált időtartamú parkolással minél több személy számára”. [1256/H/1996. AB határozat, ABH 1996. 789, 799.] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a közintézmények, a köz-, illetve egyéb szolgáltatást nyújtó szervezetek, a kereskedelmi célú üzletek forgalmi szempontból előnyös elhelyezése, jó megközelíthetősége olyan közérdeknek minősül, amelynek érdekében az ingatlan-tulajdonjognak az Ör. kifogásolt előírásába foglalt korlátozása nem alkotmányellenes. Az Alkotmánybíróság álláspontja kialakításakor tekintettel volt arra a körülményre is, hogy az Ötv. 8. § (1) bekezdése alapján az önkormányzati közügyek körébe tartozik a közszolgáltatások feltételrendszerének megteremtése, a helyi lakosság közszolgáltatásokkal való ellátásának biztosítása. A piacgazdaság viszonyai között az önkormányzat e feladatának elsősorban közhatalmi eszközökkel, így a szolgáltatások feltételeit, körülményeit rendező jogi szabályozással tesz eleget.

A vázoltak figyelembevételével az Alkotmánybíróság az Ör. 4. § (4) bekezdés első mondata alkotmányellenességét nem állapította meg, s a megsemmisítésére irányuló kérelmet a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően elutasította.

4. Az Ör. 4. § (4) bekezdése, de az Ör. más előírása sem tartalmaz a lakófunkció földszinti helyiségekre kiterjedő megtiltásánál eltérő szabályozást az Ör. hatálybalépésekor már lakás céljára szolgált, illetve az akkor nem lakásként használt, továbbá a későbbiekben létesített földszinti ingatlanokra vonatkozóan.

Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlatát elvi jelleggel megalapozó 38/1993. (VI. 11.) AB határozat elvi értelelmondta ki: „Ha a vizsgált jogszabálynak van (egy vagy több) olyan értelmezése, amely az alkotmányos követelményeknek megfelel, az Alkotmánybíróságnak nem feltétlenül kell megállapítania a jogszabály alkotmányellenességét. A normát nem kell minden esetben megsemmisíteni csupán azért, mert az alkotmányos követelményeknek meg nem felelő értelmezése is lehetséges, vagy előfordul... A hatályos jogot lehetőleg kímélni kell. Az Alkotmánybíróság elkerüli jogszabály, illetőleg jogszabályi rendelkezés megsemmisítését, vagy a törvényhozó felhívását arra, hogy az Alkotmánybíróság által meghatározott határidőn belül alkosson jogot, ha a jogrend alkotmányosságát és a jogbiz-

tonságot enélkül is biztosítani lehet. Ilyenkor az Alkotmánybíróság azoknak az értelmezéseknek körét határozza meg általában, az alkotmányos követelményekkel, amelyek esetében a jogszabály az Alkotmánnyal összhangban van”. [ABH 1993. 256, 267, 287.]

Az Ör. 4. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján nem zárható ki, hogy ez a szabályozás az Ör. hatálybalépésekor a földszinti ingatlanjukat lakásként hasznosító tulajdonosokat is érinti; esetükre nézve a lakófunkció tilalma súlyosabb hátrányt, tulajdonjoguk (illetve ennek összevetői) erőteljesebb korlátozását jelenti.

Az Alkotmánybíróság a 11/1992. (III. 5.) AB határozatában megállapította, hogy „a jogbiztonság — az Alkotmánybíróság értelmezésében — az államtól és elsősorban a jogalkotótól azt várja el, hogy a jog egésze, egyes részterületei és egyes szabályai is világosak, egyértelműek, hatáskukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára a büntetőjogban is előre láthatóak legyenek... „ a jogbiztonság megköveteli a jogszabályok olyan világos és egyértelmű fogalmazását, hogy mindenki akit érint, tisztában lehessen a jogi helyzettel, ahhoz igazíthassa döntését és magatartását, s számolni tudjon a jogkövetkezményekkel. Ideértendő az is, hogy ki lehessen számítani a jogszabály szerint eljáró más jogalanyok és állami szervek magatartását”. [ABH 1992. 77, 84, 91.]

Az Alkotmánybíróság a jogbiztonság védelme érdekében indokoltan tartotta, hogy megállapítsa az Ör. alkalmazásának alkotmányos követelményeit. Az Alkotmány már idézett 13. § (2) bekezdése a kisajátítás alkotmányosságához a közérdekűséget és ezzel összefüggésben az értékgarancia érvényesülését követeli meg. Az elvi jelentőségű 64/1993. (XII. 22.) AB határozat szerint az Alkotmánybíróság a tulajdonkorlátozás más eseteiben is megállapíthatja a beavatkozás alkotmányosságának ismérveit. [ABH 1993. 373, 381, 382, 404.]

A földszinti ingatlantulajdonnak a vizsgált önkormányzati rendeletben előírt korlátozására az Ör. hatálybalépésekor lakásként használt tulajdon esetében is közérdekből került sor. Az Ör. területi hatálya által érintett kerületrészt földszinti helyiségeinek közszolgáltatási, kereskedelmi célú hasznosítása mint közérdek védelme érdekében a helyiségtulajdonhoz kapcsolódó rendelkezési, használati jog korlátozása arányosságát azonban az önkormányzat az értékgarancia elvének érvényesülésével hivatott biztosítani.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság alkotmányos követelménynek tekintette, hogy az Ör. hatálybalépésekor a földszinti tulajdonukat lakásként használók részesüljenek alkotmányos tulajdonvédelemben.

Dr. Holló András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1254/B/1997/13.

A Kormány határozatai

A Kormány 1055/2000. (VII. 6.) Korm. határozata

az energiahordozók beszerzéséhez kapcsolódó állami kezességvállalásról

1. A Kormány — az államháztartásról szóló 1992. évi XXVIII. törvény 33. § (1) bekezdésének és 42. §-ának, illetve a Magyar Köztársaság 2000. évi költségvetéséről szóló 1999. évi CXXV. törvény 34. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazása alapján — a behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló 1993. évi IL. törvényben előírt 90 napos készletszintet biztosító 1600 k tonna kőolaj-egyenértéknek megfelelő kőolaj és kőolajtermék (benzin, gázolaj, fűtőolaj) beszerzését lehetővé tevő, a KKKSz által a korábbi években már felvett hitelek megújításához, illetve új hitelek felvételéhez 2000. december 31-ig készfizető kezességet vállal. A hitelállomány 2000. december 31-én várható nettó értéke — figyelembe véve az árfolyamváltozás hatását — 50,645 Mrd Ft.

2. A kezesség a hitel bruttó összegének (nettó összeg + járulékok) visszafizetésére vonatkozik.

3. A kezesség a biztonsági kőolaj- és kőolajtermék-készletezés stratégiai fontosságára tekintettel készfizető kezesség.

4. A Kormány — a Magyar Köztársaság 2000. évi költségvetéséről szóló 1999. évi CXXV. törvény 42. §-ának (2) bekezdése alapján — az inflációs hatások kivédése érdekében a kezességvállalási díjat elengedi.

5. Az újonnan felvételre, illetve meghosszabbításra kerülő hiteleknél a kezességvállalás feltétele az, hogy a Kőolaj és Kőolajtermék Készletező Szövetség legalább 10 hitelintézet hitelajánlatait megversenyeztesse, továbbá annak tudomásulvétele, hogy a tárolási szerződéseket és — a hitelintézetekkel történő szerződés megkötése előtt — a kezességvállalás összegének indokoltságát a kezességbeváltás esetén pedig annak jogosságát a Kormány az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 121. §-ának (6) bekezdése alapján a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal útján ellenőrzi.

Felelős: pénzügyminiszter

Határidő: azonnal

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
1056/2000. (VII. 6.) Korm.
határozata**

**a mezőgazdasági termelők kibontakozási
hitelkonstrukciójáról, gazdahitel
és minőségi termelést elősegítő programjáról szóló
1020/2000. (III. 10.) Korm. határozat
módosításáról**

1. A Kormány a mezőgazdasági termelők kibontakozási hitelkonstrukciójáról, gazdahitel és minőségi termelést elősegítő programjáról szóló 1020/2000. (III. 10.) Korm. határozatot (a továbbiakban: határozat) a következők szerint módosítja:

a) A határozat 2. c) pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„c) a minőségi termelés elősegítésére folyósított hitelekhez 80%-os készfizető állami kezességvállalás és a jegybanki alapkamat 100%-ának megfelelő kamattámogatás kerüljön biztosításra.”

b) A határozat 4. c) pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„c) a mezőgazdasági termelők minőségi termelésének elősegítését szolgáló hitelkonstrukcióhoz felvett hitelek tőkeösszegének 80% -ára 13 000 millió forint összeghatárig készfizető állami kezességet vállal. A kezességvállalás feltételeként ki kell kötni, hogy csak az vehesse igénybe a kezességet, aki vállalja, hogy a minőségi termelés céljára felvett hitel összegével legalább azonos nagyságrendű

árbevétel-engedményezést biztosít a hitelt folyósító hitelintézet részére.”

2. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
1057/2000. (VII. 6.) Korm.
határozata**

**a Magyar Katolikus Egyház számára 2000. évben
rendezésre javasolt ingatlanokról és az e célra
elkülönített költségvetési keret felosztásáról**

A Kormány

1. az 1991. évi XXXII. törvény értelmében alakított egyeztető bizottságok által rendezésre javasolt ingatlanok jegyzékét jóváhagyja, és elrendeli, hogy a határozat *mellékletét* képező jegyzékben felsorolt ingatlanok tulajdonba adásáról és a kártalanítás kifizetéséről a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának helyettes államtitkára gondoskodik;

2. jóváhagyja az érdekelteknek az Eger, Eszterházy tér 1. szám alatti (hrsz. 4949) ingatlan átadásával kapcsolatban megkötött megállapodását. Az Eszterházy Károly Tanárképző Főiskolát részleges funkcióváltás címén 150 M Ft kártalanítás illeti meg az alábbi ütemezésben: 2001. június 30-ig 100 M Ft, 2002. január 31-ig 50 M Ft.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

Melléklet az 1057/2000. (VII. 6.) Korm. határozathoz

Sor- szám	Tulajdonba átadott ingatlan	Kártalanítással rendezett ingatlan	Ingatlan tervezett funkciója
	<i>Magyar Katolikus Egyház</i>		
1.		Veszprémvarsány, Kossuth L. u. 53. hrsz.: 293/2	közösségi ház
2.	Szeged, Eszperantó u. 5. hrsz.: 12337		egyházközségi székház, kultúrház
3.		Szeged, Zoltán u. 14. hrsz.: 25212	szociális otthon
4.	Balatonalmádi, Veszprémi u. 87. hrsz.: 5, 4/6		hitélet, szociális cél
5.	Berhida, Ósi út 20. hrsz.: 272		hitélet, szociális helyiség

Sor-szám	Tulajdonba átadott ingatlan	Kártalanítással rendezett ingatlan	Ingatlan tervezett funkciója
6.	Csajág, Kossuth u. 128. hrsz.: 521		kápolna
7.	Kiscsős, Kossuth L. u. 9. hrsz.: 222		idősek otthona, közösségi ház
8.	Zalabér, Tanács krt. 2. hrsz.: 251		közösségi ház, egyházközségi iroda
9.	Balatonkeresztúr, Kossuth L. u. 2. hrsz.: 271		szolgálati lakás, közösségi ház
10.	Somogysárd, Szabadság tér 8. hrsz.: 316/8		közösségi ház, hitélet
11.	Somogyszob, Szent Imre u. 15. hrsz.: 435		ifjúsági ház
12.	Vése, Fő u. 29. hrsz.: 273		kápolna, szolgálati lakás
13.		Bátya, Deák F. u. 1. hrsz.: 11	közösségi helyiség
14.	Kiskőrös, Rákóczi u. 2. hrsz.: 73		hittanterem, szolgálati lakás
15.		Győr, Isaszeg u. 1.; Pattantyús u. 1. hrsz.: 1832, 1790	oktatási cél
16.		Tata, Fazekas u. 47. hrsz.: 7/1	közösségi helyiség
17.	Szigetmonostor, Fő u. 38. hrsz.: 28/2		közösségi ház, plébánia
18.	Arnót, Petőfi u. 147. hrsz.: 113/1		ifjúsági ház, szolgálati lakás
19.		Csobád, Kossuth u. 33. hrsz.: 182	hitélet
20.	Erdőbénye, Kossuth u. 10. hrsz.: 134		szolgálati lakás

Sor-szám	Tulajdonba átadott ingatlan	Kártalanítással rendezett ingatlan	Ingatlan tervezett funkciója
21.		Berente, Esze Tamás u. 18. hrsz.: 3099	hitélet
22.		Tiszafüred, Fő u. 26. hrsz.: 1242	ifjúsági és hitéleti cél
23.		Tiszafüred, Füredi u. 10. hrsz.: 1641	ifjúsági és hitéleti cél
24.	Eger, Eszterházy tér 1. hrsz.: 4949		főiskola és kápolna
25.	Debrecen, Varga u. 2. hrsz.: 9752/1		középiskola és kollégium
26.	Demecser, Iskola u. 4. hrsz.: 264/1		szociális otthon
27.	Demecser, Petőfi tér 18. hrsz.: 206		ifjúsági és közösségi ház
28.		Aranyosapáti, Petőfi u. 53. hrsz.: 78	hittanterem
29.	Aranyosapáti, Kölcsey u. 4. hrsz.: 49		szolgálati lakás
30.		Dámóc, Fő u. 116. hrsz.: 13	idősek otthona, szolgálati lakás
31.	Dámóc, Fő u. 142. hrsz.: 186		hittanterem
32.	Hajdúdorog, Széchenyi u. 10. hrsz.: 1010		szolgálati lakás
33.	Jánkmajtis, Arany J. u. 94. hrsz.: 622		szolgálati lakás, közösségi terem
34.	Kenézlő, Nagyvárad u. 28. hrsz.: 76		karitás ház
35.	Kenézlő, Nagyvárad u. 30. hrsz.: 77		közösségi ház

Sor- szám	Tulajdonba átadott ingatlan	Kártalanítással rendezett ingatlan	Ingatlan tervezett funkciója
36.		Celldömölk, Széchenyi u. 17. hrsz.: 734	iskolabővítés
37.		Szombathely, Márton Á. u. 45. hrsz.: 4244	templom, közösségi ház
38.	Bicske, Prohászka O. u. 3. hrsz.: 1302/2		általános iskola
39.	Gödöllő, Szabadság tér 19. hrsz.: 444/31, 417/23		általános iskola
40.		Töttös, Hunyadi u. 5. hrsz.: 236	közösségi terem
41.		Okorvölgy, Jókai u. 36. hrsz.: 66	kápolna, egyházközégi terem
42.		Old, Tótokföldje hrsz.: 207	közösségi ház, imaterem
43.		Kánya, Fő u. 189. hrsz.: 469	közösségi épület
44.		Bedegkér, Rákóczi u. 146. hrsz.: 82	közösségi épület
45.	Budapest VIII., Horánszky u. 14. hrsz.: 36636		központi ház, könyvtár, levéltár
46.	Budapest V., Ferenciek tere 7—8. hrsz.: 24188/A/109 24188/A/111—118		hitélet
47.	Budapest XI., Ménesi u. 26. hrsz.: 4957 1781/2895 tul. hányad		kisszeminárium
48.	Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3. hrsz.: 228461/2		papnevelde
49.	Mór, Kapucinusok tere 1. hrsz.: 696		ifjúsági ház, hitélet, karitás központ
50.	Nyergesújfalú, Kossuth L. u. 63. hrsz.: 85		gimnázium, internátus

A Miniszterelnök határozatai

A Miniszterelnök 21/2000. (VII. 6.) ME határozata

főiskolai főigazgatói megbízások megerősítéséről

A felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 73. §-ának *b*) pontja alapján

dr. Almási Tibornak

a Baptista Teológiai Akadémiára vonatkozó főigazgatói megbízását

2000. július 1-jétől 2004. június 30-ig terjedő időtartamra;

dr. Bencze Lórántnak

az Apor Vilmos Katolikus Főiskolára vonatkozó főigazgatói megbízását

2000. július 1-jétől 2005. június 30-ig terjedő időtartamra megerősítem.

Budapest, 2000. június 29.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Miniszterelnök 22/2000. (VII. 6.) ME határozata

főiskolai tanárok kinevezéséről

A felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 18. §-ának (1)—(2) bekezdése alapján

a Pécsi Tudományegyetem Egészségügyi Főiskolai Karára

dr. Csere Tibort és

dr. Figler Máriát

— 2000. július 1-jei hatállyal —

főiskolai tanárrá

kinevezem.

Budapest, 2000. június 29.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Miniszterelnök 23/2000. (VII. 6.) ME határozata

főiskolai tanár kinevezéséről

A felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 18. §-ának (1)—(2) bekezdése alapján

a Magyar Táncművészeti Főiskolára

dr. Jakabné Zórándi Máriát

— 2000. július 1-jei hatállyal —

főiskolai tanárrá

kinevezem.

Budapest, 2000. június 29.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Miniszterelnök 24/2000. (VII. 6.) ME határozata

főiskolai tanárok kinevezéséről

A felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 18. §-ának (1)—(2) bekezdése alapján

a Debreceni Egyetem Műszaki Főiskolai Karára

dr. Ibrahim Mohamedet,

dr. Pokorádi Lászlót,

dr. Tiba Zsoltot;

a Debreceni Egyetem Orvos- és Egészségtudományi Centrum Egészségügyi Főiskolai Karára

dr. Peja Mártát,

dr. Orosz Tóth Miklóst;

az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskolai Karára

dr. Szabó Lajost;

az Eötvös Loránd Tudományegyetem Tanárképző Főiskolai Karára

dr. Radnóti Katalint,

dr. Tiner Tiborné dr. Somogyi Magdolnát,

dr. Victor Andrászt;

a Pécsi Tudományegyetem Pollack Mihály Műszaki Főiskolai Karára

dr. Aradi Lászlót,
dr. Fülöp Lászlót,
Vig Miklósné dr. Lencsés Ágneszt;

a Pécsi Tudományegyetem Egészségügyi Főiskolai Karára

dr. Kelemen Jánost;

a Pécsi Tudományegyetem Illyés Gyula Főiskolai Karára

dr. Bebesi Györgyöt,
Fusz Györgyöt,
dr. Várady Zoltánt;

a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karára

Barátné dr. Hajdú Ágnes,
dr. Benkő Zsolt Istvánt,
dr. Forgácsné dr. Drahot Erzsébetet,
dr. Máté Tóth Andrást,
dr. Sándor Klárát,
Szabady Józsefné dr.-t,
dr. Tóth Szergejt,
dr. Zakar Pétert;

a Szegedi Tudományegyetem Mezőgazdasági Főiskolai Karára

Gazdagné dr. Torma Máriát,
dr. Molnár Imrét;

a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Bolyai János Katonai Műszaki Főiskolai Karára

dr. Forgon Miklóst,
dr. Horváth Istvánt,
dr. Rádli Tibort;

a Berzsenyi Dániel Főiskolára

dr. Törzsök Évát;

a Budapesti Gazdasági Főiskola Külkereskedelmi Főiskolai Karára

Nyárády Gáborné dr.-t;

a Budapesti Műszaki Főiskola Bánki Donát Gépészmérnöki Főiskolai Karára

dr. Pentelényi Pált,
dr. Réger Mihályt;

a Budapesti Műszaki Főiskola Kandó Kálmán Villamosmérnöki Főiskolai Karára

dr. Horváth Zsolt Józsefet,
dr. Nemcsics Ákost;

a Budapesti Műszaki Főiskola Keleti Károly Gazdasági Főiskolai Karára

dr. Lehotai Lászlót;

a Budapesti Műszaki Főiskola Neumann János Informatikai Főiskolai Karára

dr. Broczkó Pétert;

a Dunaujvárosi Főiskolára

dr. Gál Jolánt,
dr. Kadocsa Lászlót;

az Eszterházy Károly Főiskolára

dr. Hauser Zoltánt,
Lőrinczné dr. Thiel Katalint;

a Kecskeméti Főiskola Tanítóképző Főiskolai Karára

dr. Szabó Ildikót;

a Kecskeméti Főiskola Műszaki Főiskolai Karára

dr. Szegedi Józsefet;

a Magyar Táncművészeti Főiskolára

Bretus Máriát,
Fodor Antalt,
Szőnyi Eleonórát;

a Nyíregyházi Főiskola Bölcsészettudományi és Művészeti Főiskolai Karára

dr. Fazekas Rózsát,
dr. Orosz Györgyöt,
dr. Pornói Imrét,
dr. Újszászi Zsuzsannát;

a Nyíregyházi Főiskola Gazdasági és Társadalomtudományi Főiskolai Karára

dr. Egri Imrét,
dr. Fónai Mihályt,
Tóthné dr. Kerülő Juditot;

a Rendőrtiszti Főiskolára

dr. Balláné dr. Füstler Erzsébetet;

a Széchenyi István Főiskola Közgazdasági Fakultására

dr. Tárnok Ilonát;

a Széchenyi István Főiskola Közlekedési és Gépészmérnöki Fakultására

dr. Horváth Pétert,
dr. Rixer Attilát,
dr. Tóth Lajost;

a Tessedik Sámuel Főiskola Körös Főiskolai Karára

dr. Nagy Rózsát;

a Tessedik Sámuel Főiskola Mezőgazdasági Víz- és Környezetgazdálkodási Főiskolai Karára

dr. Oláh Jánosné dr. Tóth Erzsébetet,
dr. Sári Lászlót

— 2000. július 1-jei hatállyal —

főiskolai tanárrá

kinevezem.

Budapest, 2000. június 29.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Miniszterelnök 25/2000. (VII. 6.) ME határozata

meghívott főiskolai tanárok határozott időtartamú kinevezéséről

A felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 18. §-ának (1)—(2) bekezdése, valamint 16. §-ának (2) bekezdése alapján

a Nyíregyházi Főiskola Bölcsészettudományi és Művészeti Főiskolai Karára

dr. Balogh Tibort,

a Nyíregyházi Főiskola Gazdasági és Társadalomtudományi Főiskolai Karára

dr. Nyizsnay Ferencet

— 2000. július 1-jei hatállyal —

ötévi időtartamra

meghívott főiskolai tanárrá

kinevezem.

Budapest, 2000. június 29.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

**A Magyar Nemzeti Bank
6/2000. (MK 71.) MNB**

hirdetménye

a 2000 forintos címletű emlékbankjegyek kibocsátásáról

1. A Magyar Nemzeti Bank az 1991. évi LX. törvény 4. §-ának (2) bekezdésén alapuló jogkörében, a magyar államiság fennállásának ezeréves évfordulója alkalmából 2000 forintos címletű bankjegyeket bocsát ki.

2. A 2000. augusztus 20-i dátummal kibocsátásra kerülő 2000 forintos emlékbankjegyek forgalomba hozatalát a Bank 2000. augusztus 20-án kezdi meg.

3. A 2000 forintos címletű bankjegy leírása a következő:

a) A fehér színű bankjegypapírra nyomtatott bankjegy hossza 154 mm, szélessége 70 mm. A papír anyagában a bankjegy rövidebb szélével párhuzamosan futó biztonsági szál található, amelyen a „MAGYAR NEMZETI BANK” felirat olvasható. A bankjegyen található vízjelmezőben a Szent Koronát ábrázoló árnyalatos vízjelkép látható.

b) A bankjegy előoldala többszínű, széléig kifutó alapnyomattal és kétszínű képnnyomattal készült, amelynek összhátása barna. Az íriszszzerűen nyomtatott alapnyomatok a bal oldalon található vízjelmező körül világosbarna, a szövegtükör körül piros, zöld és okkersárga, a bankjegy jobb oldalán világos okkersárga színhatásúak. A bankjegy alsó, illetve jobb oldalán található szegélyek hullámvonalas mintában mikroírással „KÉTEZER FORINT” ismétlődő felirat látható. Az alapnyomat jobb felső részén az átnézőjel előoldali eleme található.

A képnnyomat része a vízjelmező fölött lévő, tagolt formájú barna színű rozetta, amelynek ellipszis rajzolatú részében található a rejtett kép, amelyen megfelelő helyzetben az „MNB” felirat látható.

A szövegtükörben:

„2000
KÉTEZER FORINT
MAGYAR NEMZETI BANK”

feliratok,

Surányi

Farkas Ádám

Neményi Judit

névalíráások,

„BUDAPEST, 2000. AUGUSZTUS 20.”
felirat, valamint a büntető záradék szövege:

„A BANKJEGYHAMISÍTÁST A TÖRVÉNY BÜNTETI!”

olvasható.

A névalírások mellett balra található a Magyar Köztársaság címere.

A szövegtükör képnymati elemeinek színe bordó.

A képnymat jobb oldali részén, ovális alakú rozettában a Szent Korona képe, balra fölötté „MAGYAR MILLENNIUM”, alatta „A SZENT KORONA” felirat látható. E képnymat elemeinek színe barna.

A bankjegy piros színű sorszáma két helyen – a bal oldalon a vízjelmező alatt vízszintesen, valamint a jobb oldalon a

Szent Korona képe mellett függőlegesen elhelyezve – található. A sorszám két betűből és hét számjegyből áll.

A szövegtükör és a vízjelmező között a bankjegy rövidebb oldalával párhuzamosan hologram hatású aranycsík található. Ezen a ráeső fénytől függően, ismétlődő elemként a határozott rajzolatú „MNB” felirat, a finomabb rajzolatú köztársasági címer és a „2000” értékjelzés látható.

A bankjegy előoldalának képe:

c) A bankjegy hátoldala többszínű, széléig kifutó alaponnyomattal és kétszínű képnymattal készült, melynek összehatása barna és bordó. Az íriszserűen nyomtatott alaponnyomatok a jobb oldalon található vízjelmező körül világosbarna, középen zöld és piros, a bal oldalon világos okkersárga színhatásúak. A bankjegy alsó és bal oldali szegélyének hullámvonalas mintáiban mikroírással „KÉTEZER FORINT” ismétlődő felirat látható. Az alaponnyomat bal felső részén az átnézőjel hátoldali eleme található.

A képnymat része a vízjelmező felett és alatt több sorban ismétlődő mikroírás, amelynek szövege „MAGYAR NEMZETI BANK”. A jobb szélén a vakok és

csökkent látóképességűek számára a címlet felismerhetőségét elősegítő jel található, amelynek színe bordó.

A képnymat fő motívuma a Benczúr Gyula „Vajk megkeresztelése” című festménye alapján készült metszet, amely mellett jobbra, a bankjegy közepén, hullámvonalas díszítő elemekkel határolva a „MAGYAR MILLENNIUM” felirat látható. A metszet mellett balra lent a „BENCZÚR GYULA: VAJK MEGKERESZTELÉSE” felirat olvasható. E rajzolatok színe barna.

A bankjegy felső részén a „2000” értékjelzés, az alsó részén a „KÉTEZER FORINT” felirat látható, melyek színe barna.

A bankjegy hátoldalának képe:

d) A bankjegy grafikai terve és előoldalának metszete Vagyóczky Károly grafikusművész alkotása.

4. Az 1991. évi LX. törvény 37. §-ának (2) bekezdése értelmében a Magyar Nemzeti Bank által kibocsátott bank-

jegyeket a magyar törvényes pénznemben teljesítendő fizetéseknél mindenki köteles névértékben elfogadni.

Magyar Nemzeti Bank

**A Magyar Nemzeti Bank
közleménye**

**a Magyar Nemzeti Bank hivatalos deviza
árfolyamlapján nem szereplő külföldi pénznemek
USA dollárra átszámított árfolyamairól**

A Magyar Nemzeti Bank a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény — az 1997. évi CV. törvény 39. §-ával megállapított — 82. §-ának (1) bekezdése alapján az alábbiakban teszi közzé a Magyar Nemzeti Bank hivatalos deviza árfolyamlapján nem szereplő külföldi pénznemek USA dollárra átszámított árfolyamát:

Ország	Pénznem	1 USA dollár=
Afganisztán	afghani	4726.2500
Albánia	lek	140.5000
Algéria	dinár	73.7400
Amerikai Virgin-szigetek	amerikai dollár	1.0000
Andorra	francia frank	6.8979
Angola	kwanza	7.3785
Antigua	karibi dollár	2.7000
Argentína	peso	0.9998
Aruba	florin	1.7900
Azerbajdzsán	manat	4378.0000
Azori-szigetek	portugal escudo	210.8230
Bahama-szigetek	bahamai dollár	1.0000
Bahrein	bahreini dinár	0.3770
Baleár-szigetek	spanyol peseta	174.9680
Banglades	taka	51.0000
Barbados	barbadosi dollár	1.9900
Belize	belizei dollár	1.9700
Belorusszia	rubel	974.5000
Benin	CFA frank	689.7900
Bermuda	bermudai dollár	1.0000
Bhutan	ngultrum	44.7650
Bissau-Guinea	CFA frank	689.7900
Bolívia	boliviano	6.1500
Botswana	pula	5.2260
Brazília	real	1.7990
Brit Virgin-szigetek	amerikai dollár	1.0000
Brunei	brunei dollár	1.7223
Bulgária	leva	2.0463
Burkina Faso	CFA frank	689.7900
Burma	kyat	6.2500
Chile	chilei peso	530.1500

Ország	Pénznem	1 USA dollár=
Ciprus	ciprusi font	0.6043
Comore-szigetek	comorei frank	517.4500
Costa-Rica	colon	306.3000
Csád	CFA frank	689.7900
Dél-afrikai Köztársaság	rand	6.9895
Dél-Korea	won	1115.0000
Dominika	kelet-karibi dollár	2.7000
Dominikai Köztársaság	dominikai peso	15.8500
Dzsibuti	dzsibuti frank	170.0000
Egyenlítői Guinea	CFA frank	689.7900
Egyesült Arab Emirátusok	dirham	3.6729
Egyiptom	egyiptomi font	3.4538
El Salvador	colon	8.7100
Elefántcsontpart	CFA frank	689.7900
Ecuador	sucre	25000.0000
Etiópia	etiópai birr	8.1080
Észak-Korea	won	2.2000
Észtország	észt korona	16.4554
Falkland-szigetek	falklandi font	0.6647
Feröer-szigetek	dán korona	7.8503
Fidzsi-szigetek	fidzsi dollár	2.0921
Francia Csendes-óceáni szigetek	CFP frank	130.2800
Francia Guyana	francia frank	6.8979
Fülöp-szigetek	peso	42.5050
Gabon	CFA frank	689.7900
Gambia	dalasi	12.6750
Ghana	cedi	4850.0000
Gibraltár	gibraltári font	0.6647
Grenada	kelet-karibi dollár	2.7000
Grönland	dán korona	7.8503
Guadeloupe	francia frank	6.8979
Guam	amerikai dollár	1.0000
Guatemala	quetzal	7.6800
Guyana	guyanai dollár	180.5000
Guinea	guineai frank	1647.0000
Haiti	gourde	18.9000
Holland Antillák	a.gulden	1.7800
Honduras	lempira	14.7400
Hongkong	hongkongi dollár	7.7932
Horvátország	kuna	8.0514
India	indiai rúpia	44.7650
Indonézia	rúpia	8605.0000

Ország	Pénznem	1 USA dollár=	Ország	Pénznem	1 USA dollár=
Irak	iraki dinár	1625.0000	Mauritánia	uguiya	241.4800
Irán	rial	1747.5000	Málta	máltai líra	0.4319
Izland	izlandi korona	75.6000	Mexikó	mexikói peso	9.9230
Izrael	shekel	4.1481	Moldávia	moldvai lej	12.6350
Jamaica	jamaicai dollár	41.5000	Monaco	francia frank	6.8979
Jemen	rial	161.2250	Mongólia	tugrik	1018.9200
Jordánia	jordániai dinár	0.7110	Montserrat	kelet-karibi dollár	2.7000
Jugoszlávia	új jugoszláv dinár	12.1769	Mozambik	metical	16100.0000
Kajmán-szigetek	kajmán dollár	0.8333	Namíbia	namíbiai dollár	6.9895
Kambodzsa	riel	3836.0000	Nauru	austráliai dollár	1.7079
Kamerun	CFA frank	689.7900	Nepál	nepáli rúpia	70.4700
Kanári-szigetek	spanyol peseta	174.9680	Niger	CFA frank	689.7900
Katar	katari rijál	3.6408	Nigéria	naira	103.0000
Kazahsztán	tenge	142.5900	Nicaragua	új cordoba	12.4820
Kenya	kenyai shilling	78.6000	Nyugat-Szamao	tala	3.0893
Kiribati	ausztráliai dollár	1.7079	Omán	ománi rial	0.3850
Kína	renminbi jüan	8.2772	Oroszország	rubel	28.3900
Kolumbia	kolumbiai peso	2116.5000	Örményország	dram	531.1000
Kongó	CFA frank	689.7900	Pakisztán	rúpia	52.0250
Kongói Köztársaság	kongói frank	4.5000	Panama	balboa	1.0000
Közép-afrikai Köztársaság	CFA frank	689.7900	Pápua Új-Guinea	kina	2.4313
Kuba	kubai peso	21.0000	Paraguay	guarani	3501.0000
Laosz	új kip	7600.0000	Peru	új sol	3.4775
Lesotho	maluti	6.9895	Pitcairn-sziget	angol font	0.6647
Lettország	lat	0.5995	Puerto Rico	amerikai dollár	1.0000
Libanon	libanoni font	1514.0300	Réunion	francia frank	6.8979
Libéria	liberiai dollár	1.0000	Románia	lej	20882.0000
Liechtenstein	svájci frank	1.6459	Ruanda	ruandai frank	359.0500
Litvánia	litas	3.9990	Salamon-szigetek	salamon- szigeteki dollár	5.0564
Líbia	líbiai dinár	0.5007	San Marino	olasz líra	2036.1400
Luxemburg	luxemburgi frank	42.4207	Sao Tome-sziget	dobra	2378.0000
Madagaszkár	madagaszkári frank	6350.5000	Seychelle-szigetek	seychelles-i rúpia	5.6230
Madeira	portugál escudo	210.8230	Sierra Leone	leone	2232.1500
Makaó	pataca	7.9860	Spanyol Kikötők Észak-Afrikában	spanyol peseta	174.9680
Macedónia	dinár	63.1050	Sri Lanka	srí lanka-i rúpia	75.1000
Malajzia	ringgit	3.8000	Szaúd-Arábia	szaúdi rial	3.7505
Malawi	malawi kwacha	53.3000	Szenegál	CFA frank	689.7900
Maldív-szigetek	rufiyaa	11.7200	Szingapúr	szingapúri dollár	1.7223
Mali	CFA frank	689.7900	SzírIA	szíriai font	52.5000
Marokkó	dirham	10.4570	Szlovénia	tolar	218.2100
Martinique	frank	6.8979	Szomália	szomáli shilling	2620.0000
Mauritius	mauritiusi rúpia	25.9350			

Ország	Pénznem	1 USA dollár=	Ország	Pénznem	1 USA dollár=
Szt. Ilona	angol font	0.6647	Tunézia	tunéziai dinár	1.3479
Szt. Kristóf	kelet-karibi dollár	2.7000	Turks- és Caicos- szigetek	amerikai dollár	1.0000
Szt. Lucia	kelet-karibi dollár	2.7000	Tuvalu	austráliai dollár	1.7079
Szt. Péter	francia frank	6.8979	Uganda	új shilling	1565.0000
Szt. Vencel	kelet-karibi dollár	2.7000	Új-Zéland	új-zélandi dollár	2.1338
Szudán	dinár	258.8000	Ukrajna	hryvna	5.4485
Szurinam	szurinami gulden	809.5000	Uruguay	uruguay-i peso	12.0200
Szvázföld	lilangeni	6.9895	Vanuatu	vatu	137.2800
Thaiföld	baht	39.1050	Vatikán	olasz líra	2036.1400
Tajvan	tajvani dollár	30.7905	Venezuela	bolivar	679.5000
Tanzánia	tanzániai shilling	798.5000	Vietnam	dong	14083.0000
Togo	CFA frank	689.7900	Zambia	kwacha	3035.0000
Tonga-szigetek	paanga	1.7079	Zimbabwe	zimbabwei dollár	38.1250
Törökország	török líra	613670.0000	Zöld-foki-szigetek	zöld-foki escudo	115.8020
Trinidad és Tobago	trinidad és tobagói dollár	6.2250			

Magyar Nemzeti Bank

A Fidesz—Magyar Polgári Párt által a 2000. évi székesfehérvári időközi országgyűlési képviselő-választásra fordított pénzeszközök forrásai és felhasználása

Ezer forintban

1. A jelölő szervezet neve: Fidesz—Magyar Polgári Párt	
2. A jelölő szervezet által állított jelöltek száma: 1	
3. Az országgyűlési képviselő-választásra fordított összeg	1458
3.1. Forrásai összesen	1458
3.1.1. Állami költségvetési támogatás	—
3.1.2. Egyéb források	1458
ebből	
— választási célra kapott adományok	—
— saját források	1458
3.2. Jogcímek szerinti felhasználás összege	
3.2.1. Az állami költségvetési támogatás terhére	—
ebből	
— anyagjellegű ráfordítás	
— nem anyagjellegű ráfordítás	
— egyéb ráfordítás	
3.2.2. Az egyéb források terhére	1458
ebből	
— anyagjellegű ráfordítás	1458
— személyi jellegű ráfordítás	—
— nem anyagjellegű ráfordítás	—
— egyéb ráfordítás	—

*Horváth László s. k.,
gazdasági igazgató*

**Az Országos Rádió és Televízió Testület
közleménye***

A rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény 102. § (4) bekezdése alapján a Testülethez 2000. június 29. napján pályázat érkezett a következő műsorszolgáltatási jogosultságra:

Cegléd TV 48. csatorna

A pályázat beérkezésének közzétételétől számított, meghatározott határidőn belül (ez azonos az eredeti pályázati felhívásban meghatározott idővel) bárki benyújthat pályázatot a jogosultságra.

A pályázati ajánlat benyújtására, illetve a pályázattal kapcsolatos eljárási kérdésekre a Művelődési Közlöny

* A közlemény Magyar Közlönyben történő közzétételéhez joghatás nem fűződik.

1998. május 15-i számában megjelent pályázati felhívás, valamint a Művelődési Közlöny XLII. évfolyam, 31. szám, 1. kötetben megjelent 378/1998. (X. 7.) számú ORTT határozat nyújt eligazítást.

**Az Országos Rádió és Televízió Testület
közleménye**

A Magyar Rádió Közalapítvány Kuratóriumában a 17/1996. (III. 8.) OGY határozat 2/A. mellékletként megjelentettekhez képest változás történt a névjegyzékben:

- dr. Sándor Péter helyett
- *dr. Solymos Lászlót*

delegálta a civil szervezetek egyike.

**A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Békés Megyei Földművelésügyi Hivatalának
(5600 Békéscsaba, Derkovits sor)**

h i r d e t m é n y e

Az FVM Békés Megyei Földművelésügyi Hivatal — a földrendező és földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény 4/B. § (5) bekezdése alapján —

n y i l v á n o s s o r s o l á s t

tart az Orosházi Dózsa Mezőgazdasági Részvénytársaság használatában levő földek kiadása céljából.

A sorsolás helye: Orosháza, Dózsa Mg. Rt. központ, Műhely ebédlő

A sorsolás ideje: 2000. augusztus 22., 9 óra.

A sorsolásra kerülő földrészletek adatai:

Település: Orosháza

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
5008	szántó	0,0889	4,17	Távközlési vezeték szolgálmi jog, földmérési jelek elhelyezését biztosító használati jog, osztatlan közös tulajdon
5025/45	szántó	0,4183	17,57	Távvezeték szolgálmi jog
012/32	szántó	0,6301	21,93	
020/44	erdő	1,3309	25,42	Távvezeték szolgálmi jog, távközlési vezeték szolgálmi jog
024/1	szántó	0,2106	7,33	Távvezeték szolgálmi jog
027/a	gyep (legelő)	0,0451	0,94	
030/7	nádas, erdő	3,0646	76,15	
061/5	szántó	0,4317	15,02	
063/5	szántó	0,5755	20,03	
063/15	szántó	0,3977	13,84	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
068/3	szántó	0,0291	1,01	
079/1	szántó	0,1135	3,95	Osztatlan közös tulajdon
081/10	szántó	0,1913	4,50	
096/2	szántó	0,1439	5,01	Osztatlan közös tulajdon
096/3	szántó, gyep	1,1602	36,89	
0103/7	gyep (legelő)	0,1970	4,12	
0104	erdő	0,0757	1,45	
0107/30	erdő	0,3627	6,93	
0108/12	erdő	0,4567	8,72	
0115/3	szántó	0,0473	1,65	
0115/6	szántó, gyep	0,0102	0,43	Osztatlan közös tulajdon
0115/13/a	szántó	2,8951	125,65	
0118/36	szántó	0,0483	1,68	
0118/59	erdő	0,6761	12,91	
0120	erdő	0,9306	17,77	
0121/7	erdő	0,3770	7,20	
0121/8	erdő	0,9730	18,58	
0123/36	erdő	0,8374	15,99	
0127/34	erdő	0,4907	9,37	
0130/29	erdő	0,7580	14,48	
0132/29/a	erdő	0,1837	3,51	
0134/96	szántó	0,0158	0,69	
0141/44	szántó, gyep	1,0160	24,92	Osztatlan közös tulajdon
0146/20	gyep (legelő)	7,2677	233,29	
0150/6	szántó, gyep	1,0670	34,06	Osztatlan közös tulajdon
0154/13	erdő	0,5755	10,99	
0154/19	szántó	0,1052	4,57	
0364/14	szántó	0,1646	3,87	
0637/2	gyep (legelő)	0,2536	5,30	
0687/1	erdő	0,1404	2,68	Földmérési jelek elhelyezését biztosító használati jog
0689	erdő	0,0821	1,57	
0691/10	gyep (legelő)	1,3896	29,04	

Település: Csorvás

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
020/7	szántó	2,3757	82,67	
020/9	szántó	1,9006	82,49	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
026/3	szántó	0,5755	20,03	
026/8	szántó	0,5755	20,03	

A sorsolás nyilvános.

A sorsoláson a szövetkezetben még ki nem adott részarány-földtulajdonnal rendelkező személyek vehetnek részt.

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

Mészáros László s. k.,
hivatalvezető

**A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Somogy Megyei Földművelésügyi Hivatalának
(7400 Kaposvár, Csokonai u. 3.)**

h i r d e t m é n y e i

Az FVM Somogy Megyei Földművelésügyi Hivatala — a földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény 4/B. § (5) bekezdése alapján —

n y i l v á n o s s o r s o l á s t

tart a szennai Zselici Táj Termeltető és Értékesítő Szövetkezet használatában levő, részarány-földtulajdonnak megfelelő földek kiadása céljából.

A sorsolás helye: Szenna, Kultúrház

A sorsolás ideje: 2000. augusztus 14., 9 óra.

A sorsolásra kerülő földrészletek adatai:

Település: Bárdudvarnok

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0473/5	szántó	2,7182	28,27	

Település: Kaposzserdahely

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0145/3	erdő	0,1032	0,27	
0251/3	gyep, rét	0,5485	8,12	
0254/2	gyep, rét	0,7366	19,23	
322/4	kert	0,1425	1,74	

Település: Patca

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
388/1	szántó, gyep, rét	0,2510	5,04	
393	gyep, rét	0,1232	2,46	
396/1	gyep, rét	0,1382	3,61	

Település: Szenna

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0331	erdő	0,0200	0,05	
0359/2	szántó	0,0721	1,19	
0359/3	szántó	0,1705	2,81	
0475/8	gyep, rét	0,2693	7,03	
301/2	szántó, gyep	2,1255	38,66	
426/2	gyep, rét	0,2313	4,63	
609/2	gyep, rét	0,5572	11,4	
668	gyep, rét	0,3992	10,42	
750	gyep, rét	0,1267	3,31	
896	gyep, rét	0,0519	1,35	
957	kert	0,0723	0,88	
05/1	szántó	0,2088	3,45	
031/3	szántó, gyep	0,5754	1,68	
038/8	gyep, rét	0,2710	4,01	
065/3	szántó	0,4760	7,07	
209	gyümölcsös	0,0296	0,36	
226	kert	0,0928	1,13	
265	szántó	0,6129	6,37	
284/1	gyep, rét	0,4617	12,05	
291	gyep, rét	0,4272	11,15	
292/1	gyep, rét	0,1593	4,16	
302	szántó, gyep	0,2906	3,30	
304/1	gyep, rét	0,2993	7,81	
311	szántó, gyep	1,1481	23,85	
342/2	kert, gyep	0,1992	5,28	
397	gyep, rét	0,0304	0,95	
406/2	gyep, rét	0,1776	4,64	

Település: Zselickisfalud

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
02/1	gyep, legelő	0,2851	0,74	
051/1	szántó	2,1396	35,30	
053/1	szántó	0,7256	13,86	
055/1	szántó	0,2707	5,17	
055/6	szántó	1,5661	29,91	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
061	erdő, gyep, szántó	4,2972	31,43	
081/4	szántó	9,3546	137,45	
081/12	gyep, rét	13,8794	178,56	
305/9	gyep, rét	0,7015	10,38	
306/1	szántó	0,2921	3,04	
306/2	gyep, rét	0,1466	3,83	
309/2	gyep, rét	0,6035	15,75	
505	gyep	0,1862	4,86	
506/2	erdő	0,0780	0,20	
509	szántó	0,3567	2,71	
528	gyep, rét	0,3416	8,92	
531/1	szántó	0,2074	3,42	
542	gyep, rét	0,3794	9,90	
543/4	erdő	0,2412	0,51	
558/3	gyep	0,3734	7,47	
559/1	kert, gyep	0,3240	7,76	
565/2	gyep, rét	0,1454	3,79	
566/2	gyep, rét	0,825	2,15	
479/2	szántó, gyep	0,8478	13,82	
588	gyep, rét	0,2177	4,35	
596/2	kert	0,950	1,16	
639/2	gyep, rét	0,3552	7,10	
640/1	gyep, rét	0,3433	6,87	
640/5	gyep, rét	0,2778	5,46	
640/6	gyep, rét	0,1669	3,34	
646	gyep, rét	0,0630	1,26	
650	szántó	0,9533	7,25	
651	gyep, rét	0,7045	10,43	
657	erdő	0,1510	0,39	
667	gyep, rét	0,2787	5,57	
669/4	kert, gyep	0,2299	4,68	
676/4	gyep, rét	0,5477	14,29	
678	erdő, gyep	0,0974	0,48	
680	szántó	0,1967	2,05	
683	gyep, rét	0,1041	8,28	
684	szántó, gyep	0,4408	42,04	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
685	szántó, erdő, gyepp	2,6665	42,04	
587	gyep, rét	0,992	1,98	
688	gyep, rét	0,1473	2,95	

A sorsolás nyilvános, azon bárki jelen lehet.

A sorsolás egyidejűleg a helyben szokásos módon is meghirdetésre kerül, ahol a részarány-tulajdonosok címlistája és AK jogosultsága megtekinthető.

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

Lukács Zoltán s. k.,
hivatalvezető

Az FVM Somogy Megyei Földművelésügyi Hivatala — a földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény 4/B. § (5) bekezdése alapján —

n y i l v á n o s s o r s o l á s t

tart a felszámolt szőlősgyöröki Béke Mezőgazdasági Szövetkezet törzslapján nyilvántartott, részarány-földtulajdonnak megfelelő földek kiadása céljából.

A sorsolás helye: Szőlősgyörök, Bató B. u. 4., Szőlősgyöröki Művelődési Otthon

A sorsolás ideje: 2000. augusztus 15., 9 óra.

A sorsolásra kerülő földrészletek adatai:

Település: Balatonboglár

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0115/18	erdő	0,6894	1,65	
0116	erdő, út	0,1929	0,46	
0119/19	szőlő, út	0,1531	5,70	
0119/23	szántó	0,5741	7,18	
0119/43	erdő, út	0,6680	0,50	
0119/62	szőlő	0,4109	13,03	
0119/70	szőlő, erdő, út	0,6613	21,61	
0119/72	szőlő, erdő, út	0,4657	9,85	
0120/1	erdő, gyepp	2,2614	2,91	
0125/2	gyep	0,3999	9,04	
0125/31	szőlő, gyepp, szántó	0,6870	9,44	
0131/11	szántó	0,2053	3,74	
0142/9	szőlő	0,0436	1,82	
0147/22	szőlő	0,5112	21,32	
0149/1	erdő	0,2014	1,05	
0157/7	gyep, árok	0,5840	7,36	
0180/8	gyep, út	8,1956	22,18	Megfelel 2218/3663-ad tulajdoni aránynak.
0183/15	szántó	0,1370	4,04	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0189	erdő	0,0624	0,15	
8313	erdő	0,2262	0,54	
8314	erdő	0,2963	0,71	
8413/1	gyep, erdő	0,8823	4,59	
8414/1	gyep, szőlő, erdő	0,9854	18,00	
8414/2	erdő	0,4032	0,97	

Település: Gyugy

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
050	szántó	10,0960	190,52	Megfelel 19052/31600-od tulajdoni aránynak.
051/15	gyep	6,8385	130,62	Bejárási szolgálmi jog, terhelt: Gyugy 051/3, 051/6
051/19	gyep	1,2513	24,31	
063/2	erdő	0,1796	0,41	
0113/2	erdő	0,2827	0,79	
1010/3	szántó	0,3742	6,51	
1108/2	szántó	0,5912	10,29	
1113/1	szántó	0,1613	2,02	
1130/2	gyep	0,4405	8,41	
1132/3	gyep	0,2600	7,67	
1135/1	szántó	0,3029	5,27	
1140	szántó	0,2803	3,50	

Település: Ordacsehi

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
069/7	szántó	0,1489	4,39	
069/16	szántó	0,1509	4,45	
069/20	szántó	0,1645	4,85	
069/33	szántó	0,1442	4,25	
088/31	gyümölcsös	0,1332	4,64	
088/33	szántó	0,1477	2,69	

Település: Szőlősgyőrök

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
024/2	szántó	223,2979	113,33	Megfelel 1133/527925-öd tulajdoni aránynak.
074/1	gyep	0,1636	0,43	
0101	erdő	0,7287	2,04	
1110/2	kert	0,0899	2,97	
1112/2	kert	0,0719	2,37	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
1115/1	szántó	0,1597	3,61	
1166/2	kert	0,1320	3,33	
1176	szántó	0,3032	2,12	
1229/1	szántó	0,1586	1,82	

A sorsolás nyilvános, azon bárki jelen lehet.

A sorsoláson egyidejűleg a helyben szokásos módon is meghirdetésre kerül, ahol a részarány-tulajdonosok címlistája és AK jogosultsága megtekinthető.

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

Lukács Zoltán s. k.,
hivatalvezető

Az FVM Somogy Megyei Földművelésügyi Hivatala — a földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény 4/B. § (5) bekezdése alapján —

n y i l v á n o s s o r s o l á s t

tart a lakócsai Drávamenti Mezőgazdasági Szövetség törzslapján nyilvántartott, részarány-földtulajdonnak megfelelő földek kiadása céljából.

A sorsolás helye: Lakócsa, Művelődési Ház

A sorsolás ideje: 2000. augusztus 16., 10 óra.

A sorsolásra kerülő földrészek adatai:

Település: Lakócsa

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
014	szántó	79,0340	1,77	Megfelel 177/92073-as tulajdoni aránynak.
016	szántó	78,2105	0,68	Megfelel 68/122795-öd tulajdoni aránynak.
022	szántó	68,3287	4,45	Megfelel 445/95289-ed tulajdoni aránynak.
051	erdő	9,0557	2,95	Megfelel 590/10674-es tulajdoni aránynak.
053	erdő	13,4356	5,22	Megfelel 55/8407-ed tulajdoni aránynak.
063	erdő	4,0165	0,78	Megfelel 78/2651-ed tulajdoni aránynak.
064/1	nádas	5,7094	123,89	
064/2	nádas, erdő	35,5368	16,72	Megfelel 1672/54026-od tulajdoni aránynak.
065	szántó	57,7011	0,81	Megfelel 81/60178-ad tulajdoni aránynak.
067	nádas	7,2324	4,66	Megfelel 466/7763-ed tulajdoni aránynak.
069	erdő	15,9330	21,29	Megfelel 2129/9654-ed tulajdoni aránynak.

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
071/2	erdő	3,2154	10,46	Megfelel 1046/1419-ed tulajdoni aránynak.
075	szántó, erdő, gyep	54,6088	41,12	Megfelel 4112/64934-ed tulajdoni aránynak.
081	szántó, gyep	25,2573	32,43	Megfelel 3243/27333-ad tulajdoni aránynak.
086/1	gyep	2,2303	58,21	
095/2	gyep	1,0722	23,27	
0101/12	erdő	3,8106	2515	
0101/15	szántó, erdő	3,2511	48,24	
0101/16	szántó, erdő	0,6181	6,78	
0103/30	szántó	0,1985	3,28	
0117	gyep, erdő	40,0186	7,33	Megfelel 733/35350-ed tulajdoni aránynak.
032/2	szántó	8,1186	101,48	
056/6	erdő	7,8543	39,82	Megfelel 3982/5184-ed tulajdoni aránynak.
062	gyep	10,9599	98,64	
091/7	gyep	3,4567	75,01	
093/5	gyep	0,6406	16,72	
093/16	szántó	37,4684	335,06	
0105/2	szántó	6,4451	69,19	Megfelel 6919/8056-od tulajdoni aránynak.
0121/3	szántó	4,5028	74,30	

Település: Szentborbás

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
03/10	szántó	0,6040	5,73	Megfelel 573/755-öd tulajdoni aránynak.
023/4	szántó	10,0626	137,01	

Település: Tótújfalu

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
020/11	gyep	2,9293	24,53	Megfelel 2453/7645-öd tulajdoni aránynak.
070	gyep	0,1371	0,36	

A sorsolás nyilvános, azon bárki jelen lehet.

A sorsoláson egyidejűleg a helyben szokásos módon is meghirdetésre kerül, ahol a részarány-tulajdonosok címlistája és AK jogosultsága megtekinthető.

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

Lukács Zoltán s. k.,
hivatalvezető

**Az Országos Rendőr-főkapitányság Közbiztonsági
Főigazgatóságának közleménye**

A rendőrség — az eddig közzétetteken kívül — a következő gépjármű törzskönyveket körözi:

159934A
383157A
042284A
500540A
631295A
546592A
212832A
683258A
505250A
063310A
477072A
037909A
359308A
461626A
561218A
153565A
468273A
284202A
524384A

ORFK Igazgatásrendészeti Főosztály

**A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség
közleményei**

A Tolna Megyei Közigazgatási Hivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelősége mintavétellel egybekötött ellenőrzést végzett Dombóváron a Kínai Diszkontban (Szabadság u. 8/b), valamint a szekszárdi vásár területén. A Hírközlési Főfelügyelet a laboratóriumában elvégzett vizsgálatai alapján megállapította, hogy a

SEGA MEGA DRIVE 2 típusú
videojáték használata a környezet számára
rádió és televízió vételi zavarokat okoz.

A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség a fenti termék forgalmazását a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 6. § h) és 43. § f) pontja alapján *megtiltja*.

A kereskedelmi egységek a fogyasztók által a vásárlás helyére visszaszállított termékeket kötelesek visszavásárolni.

* * *

A Fővárosi Közigazgatási Hivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelősége mintavétellel egybekötött ellenőrzést végzett az Akció-Team Kft. (1086 Budapest, Baross u. 72.) és a 100 Áru Kereskedelmi Bt. (1081 Budapest, Népszínház u. 23.) üzleteiben. A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség a játék pisztoly mintákat a Polgári Kézilőfegyver és Lőszer-vizsgáló Kft.-vel bevizsgáltatta, és az elvégzett vizsgálatok eredményei alapján megállapította, hogy a kínai importból származó

Airsoft Power Gun Super Shooter megnevezésű,
GOLDEN ROUND Jin Lun No.: 248 jelű
játék pisztoly

balesetveszélyes.

A pisztolyból kilőtt műanyag lövedék mozgási energiája magasabb a megengedettnél, a lövedék szem- és egyéb sérülést okozhat.

A termék leírása: A műanyag játék pisztoly fémes bevo-nattal ellátott, 6 mm furatátmérőjű csővel rendelkezik és légsűrítős rendszerű. 6 mm átmérőjű, zöld műanyag gömb lövedéket adnak hozzá. Papírcímkével lezárt celofán zacskóba van csomagolva.

A termék importálója nem ismert.

A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség a fenti termék forgalmazását az áruk és szolgáltatások biztonságosságáról és az ezzel kapcsolatos piacfelügyeleti eljárásról szóló 79/1998. (IV. 29.) Korm. rendelet 6. § d) pontja alapján *megtiltja*.

A kereskedelmi egységek a fogyasztók által a vásárlás helyére visszaszállított termékeket kötelesek visszavásárolni.

*Dr. Huszay Gábor s. k.,
főigazgató*

TiszteltElőfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapok raszólóelőfizetésiüket folyamatosan tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2000. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapraszeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetleges módosítás szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezésékövetően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668.)

A 2000. évi lapárak

Magyar Közlöny	42 336 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	2 688 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	8 064 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	13 776 Ft/év
Bellügyi Közlöny	11 088 Ft/év	Pénzügyi Szemle	10 080 Ft/év
Cégek Közlöny	44 688 Ft/év	Ifjúsági és Sport Értesítő	2 016 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	10 752 Ft/év	Statisztikai Közlöny	5 712 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	7 728 Ft/év	Turisztikai Értesítő	5 040 Ft/év
Határozatok Tára	9 744 Ft/év	Úgyészségi Közlöny	3 024 Ft/év
Hivatalos Értesítő	6 384 Ft/év	Vízügyi Értesítő	5 376 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	7 056 Ft/év	Bányászati Közlöny	2 016 Ft/év
Ipari és Kereskedelmi Közlöny	10 416 Ft/év	Magyar Közigazgatás	4 032 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	6 048 Ft/év	Élet és Tudomány	4 704 Ft/év
Közlekedési és Vízügyi Értesítő	10 416 Ft/év	Ludové Noviny	1 008 Ft/év
Kulturális Közlöny	8 400 Ft/év	Neue Zeitung	2 016 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	8 736 Ft/év	Természet Világa	2 688 Ft/év
Szociális és Munkaügyi Közlöny	7 728 Ft/év	Valóság	3 024 Ft/év
Oktatási Közlöny	10 416 Ft/év		
Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	2 016 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

A **Házi Jogtanácsadó** című lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címen: Budapest VIII., Somogyi B. u. 6., 1394 Bp. 62. Pf. 357. Telefon: 266-9290/234, 235 mellék, fax: 318-6668. Éves előfizetési díja 2016 Ft áfával. A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

CD-JOGÁSZ hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteménye 2000. évi éves előfizetési díjai:

Önálló változat	36 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	72 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	48 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	84 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	60 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft

Egyszeri belépési díj: 12 000 Ft. (Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 1998—2000. évfolyamai jelennek meg CD-én az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

Hatályos jogszabályok online elérése: a 3 naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a www.mhk.hu címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla, társelnöke: Nyéki József.

A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FAMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: Tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 246 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában.

Éves előfizetési díj: 42 336 Ft. Egy példány ára: 110 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána + 8 oldalanként + 55 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

00.1198 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.